

"จงชื่นชมยินดีเถิด"

การศึกษาพระคัมภีร์

ปฐมกาล

“เพราะโนอาห์มีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเตือนให้รู้ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านจึง
ยำเกรงและเชื่อฟัง เพื่อช่วยครอบครัวของตนให้รอดพ้นจากความตาย และด้วยเหตุนี้เองท่าน
จึงได้ตักเตือนชาวโลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากการเชื่อ” ฮีบรู 11:7

บทนำเข้าสู่ปฐมกาล

หนังสือปฐมกาลเป็นหนังสือเล่มแรกในพระคัมภีร์ เป็นพื้นฐานของทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ คำว่า “ปฐมกาล” มาจากภาษากรีกซึ่งหมายถึง “การเริ่มต้น” ในหนังสือปฐมกาลได้บอกถึงจุดเริ่มต้นของหลายสิ่งหลายอย่าง และยังรวมไปถึงแผนการสำหรับการไถ่มนุษย์ และ จุดเริ่มต้นของการที่พระเจ้าได้เลือกชนชาติอิสราเอลซึ่งเป็นชนชาติที่พระเจ้าช่วยให้รอดแห่งพระสัญญาจะเสด็จมา

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสั่งสอน การว่ากล่าว ตักเตือน การแก้ไขข้อบกพร่อง และการฝึกฝนในความชอบธรรม เพื่อเตรียมคนของพระเจ้าให้พร้อมสำหรับการดีทุกอย่าง” (2ทิโมธี 3:16-17) ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงได้สร้างหนังสือปฐมกาลขึ้นมาเพื่อจะช่วยให้คุณได้เรียนรู้ความจริงในหลายสิ่งหลายอย่างที่พระองค์ต้องการจะเปิดเผยให้คุณได้ทราบ ถ้อยคำพระเจ้าจะนำคุณไปในหนทางที่ถูกต้อง และจะสอนให้คุณรู้ว่าคุณจะเป็นคนที่ถูกต้องต่อพระองค์ได้อย่างไร พระเจ้าต้องการกระเตรียมคุณให้เป็นทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เมื่อคุณขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าสอนคุณ คุณจะได้เห็นสิ่งต่างๆ ในชีวิตของคุณที่อาจจะไม่ได้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมจะทรงอภัยบาปของเราและชำระเราให้พ้นจากความอธรรมทั้งสิ้น” (ยอห์น 1:9) ให้นำสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ไปปฏิบัติตามด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าท้อแท้ เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะทำให้เจ้าเข้มแข็งขึ้นและจะช่วยเจ้า เราจะชูเจ้าไว้ด้วยมือขวาอันชอบธรรมของเรา” (อิสยาห์ 41:10)

พระเจ้าได้ดลบันดาลใจให้โมเสสเขียนหนังสือปฐมกาลนี้ขึ้นมา พระเยซูได้กล่าวว่า “โมเสส....ได้เขียนเกี่ยวกับเรา” (ยอห์น 5:46) ในข้อพระคัมภีร์ พระเยซูได้กล่าวไว้ว่า “.....ได้เป็นพยานถึงเรา” (ยอห์น 5:39) ผมขออธิษฐานว่า ในขณะที่คุณได้ศึกษาหนังสือปฐมกาลนี้ ความปลื้มปีติจะเกิดขึ้นในใจของคุณ เนื่องจากคุณได้เห็นพระเยซูได้ถูกเปิดเผยออกมาในหนังสือเล่มนี้ ขอให้คุณสามารถพบกับพระองค์ในทุกหน้า คุณอาจจะต้องใช้ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 119:18 เป็นคำอธิษฐานก่อนการเริ่มต้นศึกษาในทุกครั้ง “ขอทรงเปิดตาของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหลายในบทบัญญัติของพระองค์”

เรื่องที่ 1 พระเจ้าสร้างโลก

ปฐมกาล 1:1-28, 31

ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน² แผ่นดินก็ว่างเปล่า และไร้รูปทรง ความมืดอยู่เหนือหน้านั้น และพระวิญญาณของพระเจ้าปกอยู่เหนือหน้านั้น³ พระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดแสงสว่าง” แสงสว่างก็เกิดขึ้น⁴ พระเจ้าทรงเห็นว่า แสงสว่างนั้นดี และทรงแยกแสงสว่างออกจากความมืด⁵ พระเจ้าทรงเรียกแสงสว่างนั้นว่า วัน และความมืดนั้นว่า คิน มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันแรก

⁶พระเจ้าตรัสว่า “จงมีภาคพื้นในระหว่างน้ำ แยกน้ำออกจากกัน”⁷ พระเจ้าทรงสร้างภาคพื้นนั้นขึ้น แล้วทรงแยกน้ำที่อยู่ใต้ภาคพื้นออกจากน้ำที่อยู่เหนือภาคพื้น ก็เป็นดังนั้น⁸ พระเจ้าจึงทรงเรียกภาคพื้นนั้นว่า ฟ้า มีเวลาเย็น และเวลาเช้า เป็นวันที่สอง

⁹พระเจ้าตรัสว่า “น้ำที่อยู่ใต้ฟ้าจงรวมอยู่แห่งเดียวกัน ที่แห่งจงปรากฏขึ้น” ก็เป็นดังนั้น¹⁰ พระเจ้าจึงทรงเรียกที่แห่งนั้นว่า แผ่นดิน และที่ซึ่งน้ำรวมกันนั้นว่า ทะเล พระเจ้าทรงเห็นว่าดี¹¹ พระเจ้าตรัสว่า “แผ่นดินจงเกิดพืช คือ ผักหญ้าที่มีเมล็ดและต้นไม้ที่ออกแผ่นดิน” ก็เป็นดังนั้น

¹²แผ่นดินก็เกิดพืช คือผักหญ้าที่มีเมล็ดตามชนิดของมัน และต้นไม้ที่ออกผลมีเมล็ดในผลตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี¹³ มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สาม

¹⁴พระเจ้าตรัสว่า “จงมีดวงสว่างบนฟ้าเพื่อแยกวันออกจากคืน ให้ดวงสว่างเป็นหมายกำหนดฤดู วันปี¹⁵ และให้เป็นดวงสว่างบนฟ้า เพื่อส่องสว่างบนแผ่นดิน” ก็เป็นดังนั้น¹⁶ พระเจ้าได้ทรงสร้างดวงสว่างขนาดใหญ่ไว้สองดวง ให้ดวงใหญ่ครองวัน ดวงเล็กครองคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวต่างๆ ด้วย¹⁷ พระเจ้า

ทรงตั้งดวงสว่างเหล่านี้ไว้บนท้องฟ้า ให้ส่องสว่างบนแผ่นดิน¹⁸ ให้ครองวันและคืน และแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี¹⁹ มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่

²⁰พระเจ้าตรัสว่า “น้ำจงอุดมด้วยฝูงสัตว์ที่มีชีวิต และนกจงบินไปมาข้ามฟ้าเหนือแผ่นดิน”²¹ พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ทะเลขนาดใหญ่และสัตว์ที่มีชีวิตนานาชนิด ซึ่งแหวกว่ายอยู่ในน้ำ เป็นฝูงๆ ตามชนิดของมัน และนกต่างๆ ตามชนิดของมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี²² พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่สัตว์เหล่านั้นว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มน้ำในทะเลและให้นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน”²³ มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่ห้า

²⁴พระเจ้าตรัสว่า “แผ่นดินจงเกิดสัตว์ที่มีชีวิตตามชนิดของมัน คือ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ป่าตามชนิดของมัน” ก็เป็นดังนั้น

²⁵พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ป่าตามชนิดของมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และสัตว์ต่างๆ ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดินตามชนิดของมัน แล้วพระเจ้าทรงเห็นว่าดี²⁶ แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา ให้ครอบครองฝูงปลาในทะเล ฝูงนกในอากาศและฝูงสัตว์ให้ปกครองแผ่นดินทั่วไป และสัตว์ต่างๆ ที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน”

²⁷พระเจ้าจึงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

²⁸พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน”

³¹พระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ ทรงเห็นว่าดีนัก มีเวลาเย็นและเวลาเช้า เป็นวันที่หก

ปฐมกาล 2:1-3

¹ฟ้าและแผ่นดิน และบริวารทั้งสิ้น ที่มีอยู่ในนั้น พระเจ้าทรงสร้าง

สำเร็จดังนี้แหละ ²วันที่เจ็ด พระเจ้าก็เสร็จงานของพระองค์ที่ทรงกระทำมานั้น ในวันที่เจ็ดนั้นก็ทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำ ³พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่วันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากการงานทั้งปวงที่พระองค์ทรงกระทำในการเนรมิตสร้าง

สิ่งที่ควรทำ

A. เขียนหรือพิมพ์คำตอบทุกข้อ ถ้าคุณไม่สามารถตอบคำถามในบางข้อได้ ให้กลับไปอ่านในเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่ง หมายเลขที่อยู่หลังคำถามจะเป็นสิ่งที่อ้างถึงข้อพระคัมภีร์ซึ่งคำตอบจะอยู่ในข้อนั้น คุณสามารถตรวจสอบคำตอบของคุณได้ที่ปกหลังด้านในของหนังสือเล่มนี้

1. ในวันแรกของการทรงสร้างพระวิญญาณของพระเจ้าทรง _____ อยู่เหนือน้ำนั้น (บทที่ 1 ข้อ 2) พระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดความ _____” (3) พระองค์ได้แยก _____ ออกจาก _____ (4)
2. ในวันที่สองของการทรงสร้าง พระเจ้าได้สร้าง _____ แล้วทรงแยก _____ ซึ่งอยู่ใต้ภาคพื้นออกจาก _____ ซึ่งอยู่เหนือภาคพื้นนั้น (7)
3. ในวันที่สามของการทรงสร้าง พระเจ้าได้รวบรวมน้ำที่อยู่ใต้ฟ้าให้อยู่ในแห่งเดียวกัน และให้ที่ _____ จงปรากฏขึ้น (9) พระเจ้าตรัสว่า “แผ่นดินจงเกิด _____ คือ _____ ที่มีเมล็ดและ _____ ที่ออกผล” มีเมล็ดในผลตามชนิดของมันบนแผ่นดิน (11)
4. ในวันที่สี่ของการทรงสร้าง พระเจ้าได้สร้าง _____ ขนาดใหญ่ไว้สองดวง ให้ดวงใหญ่กว่าครอง _____ และดวงเล็กกว่าครอง _____ พระองค์ทรงสร้าง _____ ต่างๆ ด้วย (16) ดวงสว่างบนฟ้าเพื่อ _____ และให้ดวงสว่างเป็น _____ กำหนด _____ (14)
5. ในวันที่ห้าของการทรงสร้าง พระเจ้าได้สร้าง _____ ขนาดใหญ่ และ _____ นานาชนิด ซึ่งแหวกว่ายอยู่ในน้ำ (21) และพระองค์ยังได้สร้าง _____ ให้บินไปมาบนท้องฟ้า (20)

6. ในวันที่หกของการทรงสร้าง พระเจ้าได้ทรงสร้าง_____ตามชนิดของมัน _____ตามชนิดของมัน และสัตว์ต่างๆ ที่ _____ตามชนิดของมัน (25) พระเจ้าจึงทรงสร้าง _____ขึ้นตามพระฉายาของ _____ (27) พระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ ทรงเห็นว่า _____ (31)
7. ในวันที่เจ็ด พระเจ้าก็ _____ของพระองค์ และทรง _____การงานทั้งสิ้นของพระองค์ (2)
- B. ให้เขียนข้อพระคัมภีร์ปฐมกาล 1:1 ลงในแผ่นกระดาษ และท่องจำให้ได้ และให้จำด้วยว่าพระเจ้าได้สร้างอะไรบ้างในแต่ละวันของการทรงสร้าง

ข้อควรคิด

พระคัมภีร์สอนเราไว้อย่างชัดเจนว่า พระเจ้าเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญกับเรื่องของโลกนี้ การอัศจรรย์ของธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเราพิสูจน์ให้เราเห็นทุกวัน “ฟ้าสวรรค์ได้ประกาศพระเกียรติสิริของพระเจ้า ท้องฟ้าสำแดงฝีพระหัตถ์ของพระองค์” (สดุดี 91:1) ฤทธานุภาพ และสิ่งมีชีวิตทั้งหลายได้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วผ่านการทรงสร้างของพระเจ้า เมื่อมนุษย์ไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า ทั้งไม่ได้ขอบคุณพระองค์ และไม่ได้นมัสการพระองค์ แต่กลับดำเนินชีวิตของพวกเขาในความชั่วช้าต่อไปจึงทำให้จิตใจพวกเขามีความมืด และเกิดความโง่เขลาในจิตใจ (โรม 1:19-25) “คนโง่รำพึงอยู่ในใจว่า ไม่มีพระเจ้า” (สดุดี 14:1)

พระคัมภีร์ไม่ได้ขัดแย้งกับความจริงใดใด วิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นข้อเท็จจริงนี้แล้ว หลักทฤษฎีของ “นักวิทยาศาสตร์” บางคนอยู่บนพื้นฐานของวิวัฒนาการซึ่งขัดแย้งกับพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง ถ้อยคำของพระเจ้าเป็นความจริง และความจริงทุกอย่างจะไม่ขัดแย้งกับถ้อยคำของพระองค์

พระเยซูได้ทรงสถิตในการทรงสร้าง

“องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงเป็นหนึ่ง” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4) แต่ในความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ เราก็มองเห็นความล้ำลึกบางอย่าง

“แล้วพระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบของเรา” (ปฐมกาล 1:26) พระเจ้าองค์เดียวนี้ได้กล่าวถึงพระองค์เองในรูปของพหูพจน์ เหตุผลก็เป็นเพราะว่า พระบิดาบนสวรรค์, พระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระเยซูเป็นหนึ่งเดียว “เพราะในพระคริสต์ลักษณะทั้งสี่ของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ในพระกายของพระองค์” (โคโลสี 2:9)

พระนามหนึ่งของพระเยซูคือ “พระวาตะ” “ในปฐมกาลพระวาตะทรงดำรงอยู่และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ พระวาตะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และประทับอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง เราได้เห็นพระเกียรติสิริของพระองค์ คือพระเกียรติสิริของพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงมาจากพระบิดา” (ยอห์น 1:1, 3, 14) เป็นเรื่องพิเศษมากที่พระเจ้าได้เสด็จมาในรูปแบบของมนุษย์ซึ่งคือ พระเยซู เพื่อที่ว่าพระองค์จะสามารถนำเรากลับไปสู่พระองค์และให้ชีวิตนิรันดร์กับเราได้!

พระเจ้าทรงกระทำอย่างที่พระองค์ตรัส

คุณเคยสังเกตไหม เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “จงเกิดสว่าง” สว่างก็เกิดขึ้น? เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงเกิดแผ่นดินฟ้า” พระเจ้าจึงทรงสร้างแผ่นดินฟ้า ทุกอย่างที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ พระองค์จะกระทำตามนั้น และพระองค์ก็ได้กระทำแล้ว เมื่อโยชูวานับผู้ยิ่งใหญ่กำลังจะสิ้นชีวิต เขาได้บอกกับประชาชนว่า “อีกไม่นานข้าพเจ้าก็จะตายไปเหมือนคนอื่น ๆ ท่านก็รู้ด้วยสุดจิตสุดใจว่า พระสัญญาอันประเสริฐซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านให้ไว้กับท่านนั้นล้วนเป็นจริง ไม่มีขาดตกบกพร่องไปแม้แต่ข้อเดียว” (โยชูวา 23:14) “เราวางแผนไว้อย่างไร มันจะเป็นอย่างนั้นแน่นอน และเราประสงค์อย่างไร มันจะเกิดขึ้นตามนั้น” (อิสยาห์ 14:24) เป็นเรื่องพิเศษยอดเยี่ยมมากที่เราสามารถพึ่งพาในคำสัญญาของพระเจ้าได้! และเราก็ควร

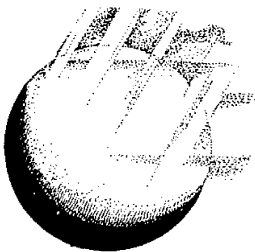
จะจริงจังกับคำเตือนของพระองค์ด้วยเช่นกัน! พระองค์จะทำในสิ่งที่ได้ตรัสไว้แล้ว

มีคำสัญญาของพระเจ้าในเรื่องใหม่บ้างไหมที่คุณจำเป็นต้องวางใจให้พระองค์เป็นผู้ทำให้เรื่องนั้นเกิดขึ้นจริงในชีวิตของคุณ? คุณสามารถพึ่งพาพระองค์ได้ในทุกเรื่องที่พระองค์ได้สัญญาไว้

คำสอนในด้านของฝ่ายวิญญาณ จากการบันทึกไว้ในทางสร้าง

เราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและวิถีทางของพระองค์ได้อย่างมากมายจากพระคัมภีร์ จากการทรงสร้างจักรวาลของพระเจ้าทำให้เราสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการของพระองค์ในด้านฝ่ายวิญญาณได้อย่างมากมาย ขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยคุณเพื่อที่คุณจะมีความเข้าใจและได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ได้คิดค้นขึ้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยคุณอย่างแน่นอนในขณะที่คุณมีความอดทนที่จะศึกษาถ้อยคำและเชื่อฟังในสิ่งที่คุณมีความเข้าใจแล้ว ตลอดเวลาที่คุณได้ศึกษาพระคัมภีร์ปฐมกาลให้คุณย้อนกลับไปที่บทที่ 1 ซ้ำแล้วซ้ำอีก คุณจะมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้นถึงสิ่งที่พระเจ้าต้องการเป็นและทำให้กับคุณ และรวมไปถึงสิ่งที่พระองค์ต้องการจะให้คุณเป็น คุณมีมรดกมหาศาลจากพระเจ้า พระองค์ต้องการให้คุณครอบครองมรดกเหล่านี้ในขนาดที่มากขึ้น และมากขึ้นเรื่อยๆ

“ท่านอย่ากลัว และอย่าท้อแท้เลย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 1:21)

วันแรกของการทรงสร้าง –
ภาพของแสงสว่างที่สองเข้าไปใน
ความมืด

ข้างเป็นฉากที่อัศจรรย์อย่างแท้จริง!
พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ปกคลุม
เคลือบไหวอยู่เหนือความมืด, ความว่าง

เปล่า, ความสงบนิ่ง จนกระทั่งพระเจ้าได้นำแสงสว่างเข้ามา! “แต่ความชั่วร้ายเหมือนทะเลที่ปั่นป่วนซึ่งไม่อาจสงบนิ่ง คลื่นของเขาถอนเลนและโคลนขึ้นมา พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า “ไม่มีสันติสุขสำหรับคนชั่ว” (อิสยาห์ 57:20-21) คุณรู้สึกไหมว่า ตัวเองกำลังเดินอยู่ในความมืด กำลังลำบาก และรู้สึกว่างเปล่า? ยังมีความหวังอยู่! “เพราะพระเจ้าผู้ตรัสสั่งว่า ให้ความสว่างส่องออกมาจากความมืด ทรงให้แสงสว่างของพระองค์ส่องเข้ามาในใจของเรา เพื่อให้เรามีความสว่างแห่งความรู้ถึงพระเกียรติสิริของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระคริสต์” (2โครินธ์ 4:6)

พระเจ้าทรงรู้ว่าโลกนี้มีความมืดมืดในฝ่ายวิญญาณขนาดไหน – โลกนี้จำเป็นต้องมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในการนำแสงสว่างเข้ามาอย่างมาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาเหนือมารีย์และเธอก็ได้ตั้งครรภ์พระบุตรของพระเจ้า “ในพระองค์คือชีวิตและชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ ความสว่างเข้ามาในความมืด แต่ความมืดไม่ได้เข้าใจความสว่างนั้น ส่วนคนทั้งปวงที่ยอมรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:4, 12)

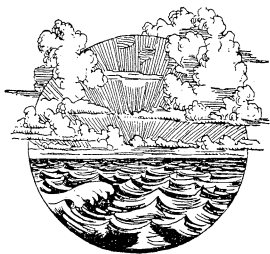
คุณได้ต้อนรับพระเยซู – ความสว่างและชีวิตของพระองค์หรือยัง เพื่อว่าคุณจะได้เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ในพระคริสต์? “เหตุฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ การทรงสร้างใหม่ก็ได้เกิดขึ้นแล้ว สิ่งเก่าได้ล่วงไป สิ่งใหม่ได้เข้ามา! (2โครินธ์ 5:17) คุณได้รับการบังเกิดจากพระวิญญาณโดยการต้อนรับพระเยซูเข้ามาในใจของคุณหรือยัง?

ในวันแรกของการสร้างโลก พระเจ้าได้ทรงแยกความสว่างออกจากความมืด ในทำนองเดียวกัน เมื่อพระองค์ได้ทำให้เราเป็นการทรงสร้างใหม่ในพระคริสต์ พระเจ้าต้องการแยกความสว่างออกจากความมืดในชีวิตของเรา พระเยซูทรง “บริสุทธิ์ไร้ที่ติ, ปราศจากอูบายไร้มลทิน, แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์” (ฮีบรู 7:26) พระองค์ทรงรักความชอบธรรม และเกลียดชังความชั่ว (ฮีบรู 1:9) เราด้วยเช่นกัน เราไม่ควรจะ “เข้าส่วนใดใดกับกิจกรรมของความมืดอันไร้ผล แต่จงเปิดเผยการเหล่านั้นดีกว่า” (เอเฟซัส 5:11) “ดังนั้นให้เราถอดพฤติกรรมของความมืดออกไป

และสวมยุทธภัณฑ์ของความสว่าง” (โรม 13:12) ถ้อยคำของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระองค์สามารถเปิดเผยให้เราารู้ได้ว่าอะไรถูกและอะไรผิด คุณเดินอยู่ในความสว่างหรือเปล่า..... “แต่ถ้าเราดำเนินในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ประทับในความสว่าง เราก็ร่วมสามัคคีธรรมกัน และพระโลหิตของพระเยซูพระบุตรของพระองค์ก็ชำระเราให้พ้นจากบาปทั้งปวง” (1ยอห์น 1:7)

เมื่อความสว่างของพระเยซูอยู่ภายในชีวิตของเรา เราสามารถเป็นผู้ที่ “ปราศจากตำหนิและบริสุทธิ เป็นบุตรของพระเจ้าผู้ปราศจากข้อบกพร่องในยุคอันคดโกงและเสื่อมทราม ส่องสว่างท่ามกลางพวกเขา ตั้งดวงดาวในจักรวาล” (ฟิลิปปี 2:15) พระเยซูกล่าวไว้ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นแสงสว่างของโลก” (มัทธิว 5:14) “เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน” เรื่องนี้เท่านั้นที่จะทำให้คุณได้รับฤทธิ์เดชและสามารถเป็นพยานเพื่อพระองค์ได้ เริ่มจากจุดที่คุณอยู่และไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก (กิจการ 1:8) คุณเป็นความสว่างให้กับโลกของคุณหรือเปล่า?

วันที่สองของการทรงสร้าง – ภาพแห่งกางเขนของพระคริสต์

ในวันที่สองของการทรงสร้าง พระเจ้าได้สร้างแผ่นดินฟ้า (ท้องฟ้า) โดยการแยกน้ำที่อยู่ใต้พื้นฟ้าจากน้ำที่อยู่เหนือพื้นฟ้า เช่นเดียวกับกับบนกางเขน พระเยซูได้ถูกแยกออกจากพระเจ้า (ซึ่งอยู่ด้านบน) และจากมนุษย์ (ซึ่งอยู่ด้านล่าง) “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์” (มัทธิว 27:46) พระองค์ได้ทรง “ถูกตัดขาดจากดินแดนผู้มีชีวิต” (อิสยาห์ 53:8) ยังไม่เพียงพอที่พระเยซูได้เกิดมาเพื่อเป็นความสว่างของโลกนี้ แต่พระองค์จำเป็นต้องสิ้นชีวิตเพื่อความบาปของโลกนี้ด้วย

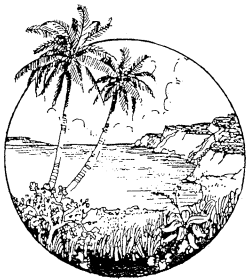
อย่างเช่นที่พระเจ้าได้สัญญาว่าจะสร้างท้องฟ้าก่อนที่พระองค์จะสร้างท้องฟ้าขึ้นจริง ดังนั้นพระเจ้าจึงได้วางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วว่า พระเยซูจะต้องสิ้นชีวิตบนไม้กางเขน พระเยซูท่านนี้ “ทรงถูกมอบไว้ให้พวกท่านตามที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ และทรงทราบล่วงหน้า” (กิจการ 2:23) “ถึงกระนั้นก็เป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะบดขยี้และทำให้เขา (พระเยซู) ทุกข์ทรมาน” (อิสยาห์ 53:10) พระคริสต์ทรงเป็น “พระเมสโปดกผู้ถูกประหารตั้งแต่แรกสร้างโลก” (วิวรณ์ 13:8)

เช่นเดียวกับที่ท้องฟ้าได้ถูกแยกออกจากน้ำจืดใด กางเขนของพระคริสต์ก็ได้แยกมวลมนุษยย์ออกจากพระเจ้าเช่นกัน ดังนั้น “คนทั้งหลายที่กำลังจะพิพากษาเห็นว่าเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่กำลังจะรอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า” (1โครินธ์ 1:18)

การทรงสร้างในวันที่สองนี้ได้บอกอะไรกับเราไว้บ้าง? การงานบนกางเขนจะต้องเป็นสิ่งที่เรานำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเรา “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 2:20) ความบาปในชีวิตของเราจำเป็นต้องได้รับการจัดการโดยนำมาตรึงไว้ที่กางเขน ถ้าเราอยู่ในพระคริสต์ เราก็ได้ถูกตรึงไปแล้วกับพระองค์ เราได้ตายต่อบาปแล้ว “เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้วท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการงานของฝ่ายกายเสียท่านก็จะดำรงชีวิตได้” (โรม 8:13) การสารภาพความบาปต่อพระเจ้านั้นจะนำมาซึ่งการชำระให้บริสุทธิ์ เพราะความบาปได้ถูกพิพากษาแล้วที่บนกางเขนนั่น

“ถ้าผู้ใดใคร่จะตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวัน และตามเรามา” (ลูกา 9:23) นี่เป็นการทรงเรียกที่อุทิศทุ่มเทอย่างเต็มที่เพื่อจะแยกผู้ต้องการติดตามพระเยซูอย่างแท้จริงออกจากผู้ที่แสวงติดตามพระองค์แค่เพียงผิวเผินเท่านั้น ผู้ติดตามที่แท้จริง คือ “ไม่มีทางเลือกอื่นอีก” นอกจากการได้รับความรักจากพระเจ้าและพี่น้องในพระคริสต์ แต่จะถูกคนในโลกนี้เกลียดชังเหมือนที่พวกเขาได้เกลียดชังพระคริสต์ คุณเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตเหมือนที่ถูกตรึงไว้แล้วกับพระคริสต์หรือเปล่า?

วันที่สามของการทรงสร้าง – ภาพของชีวิตที่ฟื้นขึ้นมาจากความตาย

วันที่สามของการทรงสร้าง แผ่นดินได้ปรากฏขึ้น ต้นไม้ สิ่งเพาะปลูกต่างๆ ก็เกิดขึ้น ครึ่งหนึ่งที่พระเยซูได้เปรียบเทียบกับตัวเองว่าเป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์ที่มีชีวิต “ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงไปในดินและเปื่อยเน่าไป ก็จะไม่เป็นเมล็ดเดียว แต่ถ้าเปื่อยเน่าไปแล้ว ก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก” (ยอห์น 12:24) พระเยซูได้บอกว่า พระองค์ต้องตายก่อนถึงจะทำให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้นในผู้คนมากมายได้

ความตายต้องเกิดขึ้นก่อนชีวิต แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ช่วยให้รอดที่ตายไปแล้วก็ไม่สามารถช่วยเหลือใครได้ ดังนั้นในวันที่สาม พระองค์จึงได้ฟื้นขึ้นมาจากความตาย “เป็นไปตามข้อพระคัมภีร์” ทุกอย่างอยู่ในแผนการของพระเจ้า (1 โครินธ์ 15:4)

พระเยซูฟื้นแล้ว! พระองค์กล่าวว่า “เพราะเราเป็นอยู่ ท่านทั้งหลายจะเป็นอยู่ด้วย” (ยอห์น 14:19) ไม่เพียงแต่ว่าเราจะได้มีชีวิตใหม่ในยุคสุดท้ายนี้ (ร่างกายของเราก็จะฟื้นขึ้นมาใหม่ด้วย) แต่เราจะดำเนินในชีวิตใหม่อย่างแท้จริงเหมือนอย่างเช่นผู้ที่ตายต่อบาปแล้ว แต่ “มีชีวิตขึ้นใหม่ในพระเจ้า” (โรม 6:11) พระองค์สามารถ “ช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้า โดยทางพระองค์นั้นให้ได้รับความรอด เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์เพื่อเสนอความให้แก่คนเหล่านั้น” (ฮีบรู 7:25)

การที่จะติดตามพระเยซู เราจำเป็นต้องติดตามพระองค์ในการตายกับพระองค์ ตายต่อลักษณะความบาปของเรา ซึ่งสิ่งนี้ได้สำเร็จลงแล้วบนกางเขนของพระเยซู – เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ เป็นชีวิตที่เปี่ยมไปด้วยพลังแห่งความชอบธรรม เมื่อเราได้ติดตามพระองค์ในการเป็นขึ้นมากับพระองค์ เราไม่จำเป็นต้องดำเนินชีวิตตามวิถีทางเดิมๆ ของเรา เราสามารถ

ได้รับการยกชูขึ้นด้วยกันกับพระคริสต์ในการเข้าสู่ชีวิตใหม่ (ให้ศึกษาในโรมบทที่ 6) เราจำเป็นต้องรับรู้่ว่าเราได้เป็นเช่นนี้แล้วในทุกๆ วัน มีด้านใดบ้างไหมในชีวิตของคุณที่พระเจ้าต้องการให้คุณวางรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบเดิมลง และโดยผ่านทางพระวิญญาณของพระองค์ให้ใส่ความคิดและการกระทำในรูปแบบใหม่เข้าไปแทนที่?

วันที่สี่ของการทรงสร้าง – ภาพของการดำเนินชีวิตเหนือโลก

เพื่อจะทำให้การทรงไถ่สมบูรณ์ พระเยซูไม่เพียงแต่ต้องฟื้นขึ้นจากความตาย “แต่พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์นั้นเอง และบัดนี้ทรงปรากฏจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย” (ฮีบรู 9:24) ในวันที่สี่ของการทรงสร้าง เราจะมาดูกันที่การทรงสร้างสวรรค์ของ “ดวงสว่างขนาดใหญ่ไว้สองดวง” ทำให้เราได้ระลึกถึงพระคริสต์ “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม” (มาลาคีย์ 4:2) และประชากรของพระเจ้า ซึ่งเป็นผู้ที่เปี่ยมแสงสะท้อนและนำความสว่างของพระองค์ไปสู่ความมืด เช่นเดียวกันกับดวงจันทร์ได้รับแสงสะท้อนจากดวงอาทิตย์ และส่องแสงสว่างนั้นในตอนกลางคืน เหมือนกับที่ดวงจันทร์ถูกสร้างขึ้นมาให้ “ครองกลางคืน” (ปฐมกาล 1:16) ประชากรของพระเจ้าถูกสร้างขึ้นมาให้มีอำนาจเหนือความบาปและมารซาตาน แต่เราจะมีสิทธิอำนาจนี้ได้ก็ต่อเมื่อเราอยู่ “ในสวรรคสถานในพระคริสต์” (เอเฟซัส 1:3) “พระวิญญาณกล่าวไว้ว่า ถ้าท่านรับการทรงชุบให้เป็นขึ้นมายุ่งกันกับพระคริสต์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบนในที่ซึ่ง พระคริสต์ทรงประทับข้างขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า จงฝังความคิดของท่านไว้กับสิ่งทั้งหลายที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช้กับสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก” (โคโลสี 3:1-2)

เมื่อเกิดแผ่นดินขึ้นระหว่างดวงจันทร์กับดวงอาทิตย์ แสงสว่างจากดวงจันทร์ก็ถูกบดบังหรือถูกปิดกั้น ในทำนองเดียวกันถ้าเรายอมให้โลกเข้ามาแทรกระหว่างเรากับพระเยซู แสงสว่างที่เราจะส่องเข้าไปในโลกก็จะถูกบดบังไปด้วย (หรือถูกปิดกั้น) เราก็จะไม่มีชัยชนะ และไม่สามารถเป็นพยานได้ “อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น” (1ยอห์น 2:15) “ท่านไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็เป็นศัตรูของพระเจ้า” (ยากอบ 4:4) แต่ไม่ได้หมายความว่า เราไม่ควรมีความรักให้กับผู้คนในโลกนี้ แต่หมายความว่า เราไม่ควรมีความรักให้กับวิถีทางหรือความคิดของคนในโลกซึ่งสวนทางกับวิถีทางและความคิดของพระเจ้า คุณมีชีวิตรอยู่ “ในสวรรค์สถาน” ดำเนินชีวิตโดยมีจิตสำนึกอยู่ในการทรงสถิตของพระเจ้าตลอดเวลาหรือไม่?

วันที่ห้าและวันที่หกของการทรงสร้าง – ภาพของการเกิดผลอย่างมากมายและสิทธิอำนาจ

เราได้เห็นว่า ธรรมชาติทั้งหมดจะต้องเกิดผลทวีมากขึ้นตามชนิดของมัน สำหรับมนุษย์พระเจ้าได้สั่งว่า ให้ครอบครองและปกครองเหนือแผ่นดินและสิ่งมีชีวิตทั้งหมดบนแผ่นดินโลก เราจะได้เห็นจากบทที่ 3 ว่ามนุษย์ได้ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในภาระหน้าที่นี้ มนุษย์สามารถเกิดผลได้ตามลักษณะของมนุษย์เองเท่านั้น-มนุษย์เป็นเหมือนตัวเอง พวกเขาได้หล่น

จากพระสิริของพระเจ้าและตกเข้าไปอยู่ใต้พันธนาการของซาตาน แต่สรรเสริญพระเจ้า! “เพราะสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำไม่ได้..... พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงประนีประนอมบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง เพื่อความชอบ

ธรรมของพระราชบัญญัติจะได้สำเร็จในพวกเรา ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” (โรม 8:3-4) เราก็สามารถเป็นบุตรของพระเจ้าได้โดยผ่านทางพระคริสต์ และได้รับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ภาพลักษณ์ของพระบุตร และเกิดผลแห่งความชอบธรรม “ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคนหนึ่งคนใด คนเหล่านั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า”

“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความเชื่อ ความสุภาพ อ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน” (กาลาเทีย 5:22-23) “จะได้เป็นผู้ที่บริบูรณ์ด้วยผลของความชอบธรรม ซึ่งเกิดขึ้นโดยพระเยซูคริสต์ เพื่อถวายพระเกียรติและความสรรเสริญแด่พระเจ้า” (ฟิลิปปี 1:1) พระเยซูกล่าวว่ “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” (ยอห์น 15:5)

เพราะพระเยซูมีชัยชนะเหนือความตายแล้ว พระองค์สามารถกล่าวได้ว่า “ฤทธาานุภาพทั้งสิ้นในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดี ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดูเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน” (มัทธิว 28:18-20) เราได้รับมอบสิทธิอำนาจให้กระทำการของพระคริสต์ในโลกนี้ ซาตานเป็นศัตรูที่พ่ายแพ้แล้ว พระเยซูกล่าวว่า “ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบบงรายและแมงป่อง และมีอำนาจใหญ่ยิ่งกว่ากำลังศัตรู ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย” (ลูกา 10:19) “ลูกเล็กๆทั้งหลายเอ๋ย ท่านเป็นฝ่ายพระเจ้า และได้ชนะเขาเหล่านั้น เพราะว่าพระองค์ผู้สถิตอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้นั้นที่อยู่ในโลก” (1ยอห์น 4:4) คุณได้มีชีวิตที่เกิดผลและมีชัยชนะอย่างเป็นลูกของพระเจ้าหรือไม่?

วันที่เจ็ดของการทรงสร้าง – ภาพของการหยุดพัก

การงานแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าโดยคำพูดของพระองค์ได้เสร็จสมบูรณ์ลง ดังนั้นพระเจ้าจึงได้หยุดพัก การหยุดพักจะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าความประสงค์ของพระเจ้ายังไม่สำเร็จ

การได้หยุดพักนี้มีไว้ให้กับประชากรของพระเจ้าด้วย พระเยซูกล่าวว่ “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข จงเอาแอกของเรามาแบักไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเรามีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลง และท่านทั้งหลายจะพบที่สงบสุขในใจของตน” (มัทธิว 11:28-29)

พระเยซูเสด็จมาเพื่อจะกระทำตามความประสงค์ของพระเจ้า “โดยน้ำพระทัยนั้นเองที่เราทั้งหลายได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยการถวาย พระกายของพระเยซูคริสต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เพราะว่าโดยการทรงถวายบูชาหนึ่งเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์” (ฮีบรู 10:10,14) เช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้สำเร็จการทรงสร้างของพระองค์ พระคริสต์ก็สำเร็จงานแห่งการไถ่และขณะนี้พระองค์ได้ประทับที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า โดยความเชื่อในการทำงานที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์ เราสามารถเข้าสู่การพำนักในฝ่ายวิญญาณได้ โดยที่รู้ว่าเราได้รับการอภัยและมีสันติสุขกับพระเจ้าแล้ว การงานของเราไม่สามารถจะเพิ่มเติมเข้าไปในสิ่งที่พระคริสต์ได้กระทำ “พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรมของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระกรุณา” (ทิโมธี 3:5) “ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักสำหรับชนชาติของพระเจ้า ด้วยว่าคนใดที่ได้เข้าไปในที่สงบสุขของตนแล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้ทรงหยุดจากพระราชกิจของพระองค์” (ฮีบรู 4:9-

10) เมื่อเราได้ยอมรับว่าการทำงานที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์นั้นได้กระทำเพื่อเรา เราก็มองเห็นการหยุดพักเกิดขึ้น

บางคนไม่สามารถเข้าสู่การพักผ่อนในพระคริสต์เพราะว่า เขายังคงกระเสือกกระสนกับลักษณะเก่าและชีวิตใหม่ในพระคริสต์ แท้จริงแล้วเราไม่จำเป็นต้องตื่นขนาดนั้นเพราะเราไม่ได้ตกอยู่ภายใต้พันธนาการของลักษณะเก่าอีกต่อไปแล้ว สิ่งเก่าๆ ได้ถูกตรึงไปแล้วกับพระคริสต์ เราเป็นอิสระแล้ว เราเป็นคนใหม่แล้ว ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ (โรม 8:9) เมื่อเรายอมให้พระเจ้าทำการงานของพระองค์ภายในเรา เราก็มองเห็นการหยุดพักเกิดขึ้น

พระเจ้าทรงชำระวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์ นั่นหมายความว่า พระเจ้าได้แยกวันนี้ไว้เพื่องานพิเศษของพระองค์ ในบัญญัติสิบประการได้เปิดเผยให้เห็นว่า พระเจ้าต้องการให้ประชากรของพระองค์ทำการงานของเขาให้เสร็จภายในหกวัน ส่วนวันที่เจ็ดนั้นให้แยกออกมาเป็นพิเศษเพื่อการหยุดพักและพระพรฝ่ายวิญญาณ “ถ้าเจ้าหยุดเหยียบบ่ายวันสะบาโต คือจากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิ์ของเรา และเรียกสะบาโตว่า วันปิตินิต และเรียกวันบริสุทธิ์ของ พระเยโฮวาห์ว่า วันมีเกียรติ ถ้าเจ้าให้เกียรติมัน ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง หรือทำตามใจของเจ้า หรือพูดถ้อยคำของเจ้าเอง แล้วเจ้าจะได้รับความปิตินิตใน พระเยโฮวาห์ และเราจะให้เจ้าขึ้นชื่ออยู่บนที่สูงของแผ่นดินโลก และเราจะเลี้ยงเจ้าด้วย มรดกของยาโคบบิดาของเจ้า เพราะโอรุสของพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแล้ว” (อิสยาห์ 58:13-14)

เมื่อเรา “พัก” จากการงานในชีวิตของเราบนโลกนี้โดยการทำทุกอย่างด้วยกำลังของพระเจ้า และโดยการนำของพระองค์ พระเจ้าก็สามารถจะให้เราได้มากขึ้นในหลายวิธีซึ่งสิ่งเหล่านี้มีคุณค่าชั่วนิรันดร์ และเมื่อเราได้เข้าสู่สวรรค์ในวาระสุดท้ายของชีวิต เราจะได้ “พัก” จากการงานบนโลกนี้อย่างแท้จริง “และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่นี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป” (วิวรณ์ 14:13)

เรื่องที่ 2 พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้กับมนุษย์

ปฐมกาล 2:7-9, 15-18, 21-25

⁷พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วย
ผงคลีดิน ทรงระบายลมปราณแห่งชีวิตเข้าทาง
จมูกของเขา และมนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมี
ชีวิตอยู่ ⁸พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่ง
หนึ่งไว้ในเอเดนทางทิศตะวันออก และพระองค์
ได้ทรงให้มนุษย์ซึ่งพระองค์ได้ทรงปั้นมานั้นอาศัยอยู่ที่นั่น ⁹แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ทรงให้บรรดาต้นไม้ที่งามน่าดูและที่เหมาะสมสำหรับเป็นอาหารงอกขึ้นบนแผ่นดินโลก
มีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ท่ามกลางสวนด้วย และมีต้นไม้แห่งความรู้ดีและรู้ชั่ว

¹⁵พระเจ้าจึงทรงให้มนุษย์นั้นอยู่ในสวนเอเดน ให้ทำและรักษาสวน ¹⁶พระเจ้าจึง
ทรงบัญชาแก่มนุษย์นั้นว่า “บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ทั้งหมด ¹⁷เว้นแต่
ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ไม่นั้นอย่ากิน เพราะในวันใด
ที่เจ้าชืนกิน เจ้าจะต้องตายแน่” ¹⁸พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นั้นจะอยู่คนเดียว
เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น”

²¹แล้วพระเจ้าจึงทรงกระทำให้ชายนั้นหลับสนิท ขณะที่เขากลับสนิทอยู่
พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา แล้วทำให้เนื้อติดกันเข้าแทน
กระดูกอย่างเดิม ²²ส่วนกระดูกซี่โครงที่พระเจ้าได้ทรงชักออกจากชายนั้น พระองค์
ทรงสร้างให้เป็นหญิง แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น ²³ชายจึงว่า “นี่แหละ กระดูกจาก
กระดูกของเรา เนื้อจากเนื้อของเรา จะต้องเรียกว่าหญิง เพราะหญิงนี้ออกมาจาก
ชาย” ²⁴เพราะเหตุนั้นผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขา
ทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน ²⁵ทั้งผู้ชายและภรรยาของเขาเปลือยกายอยู่และไม่อายกัน

สิ่งที่ควรทำ

ให้เติมคำลงในช่องว่างด้วยคำตอบที่ถูกต้อง

1. พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมสถานที่ให้กับอาดัมอาศัย พระเจ้าทรงปลูก_____แห่ง
หนึ่งไว้ที่_____ทางทิศตะวันออก (ข้อ 8)
2. พระเจ้าได้เตรียมงานไว้ให้อาดัมทำ พระเจ้าทรงให้อาดัมอยู่ในสวนเอเดน
ให้_____และ_____สวน (ข้อ 15)

3. พระเจ้าได้ให้คำแนะนำไว้ว่า จะหลีกเลี่ยงจากความตายได้อย่างไร พระเจ้าจึงทรงบัญชาแก่นุชนั้นว่า _____ ไม่ทุกอย่างในสวนนี้เจ้า _____ ทั้งหมด เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกใน _____ และ _____ ผลของต้นนั้นเจ้าอย่าได้กิน เพราะในวันใดที่เจ้าขึ้นกิน เจ้าจะต้อง _____ แน่ (ข้อ 16-17)
4. พระเจ้าได้จัดเตรียมภรรยาไว้ให้กับอาดัม พระเจ้าทรงชัก _____ อันหนึ่งของเขาออกมา (21) พระองค์ทรงสร้างให้เป็น _____ (22) แล้วทรงนำมาให้ชายนั้น

การจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับเรา

พระเจ้าคงรักมนุษย์มากจริงๆ ถึงได้จัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นให้กับเขา! พระเจ้ารู้ว่าเราจำเป็นต้องมีอะไรบางอย่างเพื่อจะเกิดผลอย่างมากมาได้ “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:19) พระเจ้าต้องการให้เราวางใจพระองค์ สร้างความสัมพันธ์กับพระองค์ ขึ้นขอบในพระองค์ พระเจ้าได้บัญชาเราให้กระทำเช่นนี้เพื่อผลดีของเราเอง “พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาให้เรากระทำตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ทั้งสิ้น คือให้ยำเกรงพระเยซูคริสต์พระเจ้าของเรา เพื่อเป็นผลดีแก่เราเสมอ เพื่อพระองค์จะทรงรักษาชีวิตของเราไว้ให้คงอยู่ ดังทุกวันนี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24) เรามีพระเจ้าที่ยอดเยี่ยมจริงๆ!

แผนการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงาน

พิธีการแต่งงานเป็นความคิดของพระเจ้า และเป็นความคิดที่งดงามอย่างเป็นที่สุด! พระเจ้าคงรู้สึกเศร้าใจเมื่อได้เห็นชีวิตการแต่งงานของผู้คนมากมายที่ไม่ได้เป็นไปตามแผนการที่สมบูรณ์แบบของพระองค์! พระองค์ได้บอกแผนการนี้ไว้ในปฐมกาล

1. ผู้ชายจึงต้องจากบิดามารดาของตน ถึงแม้ว่าเราจำเป็นต้องให้เกียรติและเคารพบิดามารดาของเราก็คตาม แต่มันก็มีช่วงเวลาที่เราจะต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวของตัวเอง เพื่อที่เขาจะมีอิสระในการรักภรรยาได้อย่างเต็มที่ “ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักร ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรจะรักภรรยาของตนเหมือนรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใด

เกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม” (เอเฟซัส 5:25, 28-29)

2. ผู้ชายจะต้องผูกพันอยู่กับภรรยาของเขา ผู้ชายจะต้องติดสนิทอยู่กับภรรยาของเขา ติดกันเหมือนกับกาบไปตลอดชั่วชีวิต พระเยซูได้ยืนยันในแผนการสำหรับการแต่งงานนี้ และเพิ่มเติมอีกว่า “เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย” (มัทธิว 19:6) ทำไมผู้คนเขาต้องหย่าร้างกัน? พระเยซูกล่าวไว้ว่า มีแค่สาเหตุเดียวเท่านั้น “เพราะใจท่านทั้งหลายแข็งกระด้าง” (มัทธิว 19:8) แต่นั่นไม่ได้เป็นแผนการของพระเจ้า พระเจ้าได้บอกว่า พระองค์เกลียดการหย่าร้าง (มาลาคีย์ 2:16) พระเจ้าไม่ต้องการให้เราละทิ้งภรรยาของเรา แต่พระเจ้าต้องการให้เราละทิ้งความขมขื่นใจและความโกรธออกไป “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์” (เอเฟซัส 4:32)

3. ผู้ชายและภรรยาของเขาจะเป็นเนื้อเดียวกัน ความเป็นหนึ่งเดียวกันในร่างกายควรจะเป็นภาพที่งดงามของการแสดงออกถึงความเป็นหนึ่งเดียวกันในความคิด, จิตใจ และวิญญาณ “การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และที่นอนก็ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนเล่นชู้นั้น พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษเขา” (ฮีบรู 13:4)

4. เขาทั้งสองเปลือยกายอยู่และไม่อายกัน ก่อนที่ความบาปจะเข้ามาในโลกนี้ ชายหญิงคู่แรกนี้ได้เปิดเผยต่อซึ่งกันและกันและต่อพระเจ้าด้วย เขาไม่มีอะไรที่ต้องปิดซ่อนไว้ เมื่ออาดัมและเอวาได้ทำบาปลงไป ทำให้เขารู้สึกตัวเป็นครั้งแรกว่า ตัวเองกำลังเปลือยกายอยู่ (ให้ดูในเรื่องที่ 3) พระเจ้าจึงได้ทำเสื้อผ้าให้กับเขา และเป็นครั้งแรกด้วยที่ทำให้สัตว์ต้องหลังเลื้อยของมัน

คู่สมรสที่ได้รับการสร้างขึ้นใหม่ในพระคริสต์ โดยการถวายเป็นโลหิตของพระคริสต์เป็นเครื่องบูชาแล้วเท่านั้นที่จะทำให้เขาทั้งสองคนได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการเปิดเผยต่อกันและกันได้อีกครั้งหนึ่ง เขาสามารถจะสำรวจภาพเกี่ยวกับความผิดหรือสิ่งที่เขาต้องการต่อซึ่งกันและกันและต่อพระเจ้าได้ “ใน

ข้อนี้ ข้าพเจ้าอุตส่าห์ประพาศตามใจวินิจัยผิดชอบที่ปราศจากผิดต่อพระเจ้าและต่อมนุษย์” (กิจการ 24:16) “จงให้ความรักปราศจากมารยา” (โรม 12:9) ความรักที่แท้จริงจะทำให้คู่สมรสของเราสามารถอดทนต่อสิ่งที่อาจทำให้เกิดความหงุดหงิดขึ้นได้

เรื่องที่ 3 มนุษย์ถูกแยกออกจากพระเจ้า

ปฐมกาล 3:1-21, 24

¹ ภูนั้นเป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าบรรดาสัตว์ในท้องทุ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงสร้างไว้ มันกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้'" ² หญิงนั้น

จึงกล่าวแก่ภู่ว่า "ผลของต้นไม้ชนิดต่างๆในสวนนี้เรากินได้ ³ แต่ผลของต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางสวน พระเจ้าตรัสว่า 'เจ้าอย่ากินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย'" ⁴ ภูจึงกล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายแน่" ⁵ เพราะว่าพระเจ้าทรงทราบว่ เจ้ากินผลไม้ในวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นวันนั้น และเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้าที่รู้ดีชั่ว" ⁶ เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นเหมาะสำหรับเป็นอาหารและมันงามน่าดู และต้นไม้ต้นนั้นเป็นที่น่าปรารถนาเพื่อให้เกิดปัญญา หญิงจึงเก็บผลไม้แล้วกินเข้าไป แล้วส่งให้สามีของนางด้วย และเขาได้กิน ⁷ ตาของเขทั้งสองก็สว่างขึ้น เขาจึงรู้ว่าเขาเปลือยกายอยู่ และเขาทั้งสองก็เอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดอวัยวะส่วนล่างของเขาไว้

⁸ ในเวลาเย็นวันนั้นเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน อาดัมและภรรยาของเขาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าท่ามกลางต้นไม้ต่างๆในสวนนั้น ⁹ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเรียกอาดัมและตรัสแก่เขาว่า "เจ้าอยู่ที่ไหน" ¹⁰ เขาทูลว่า "ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวน และข้า

พระองค์ก็กลัว เพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวเสีย" ¹¹ พระองค์ตรัสว่า "ใครได้บอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่ เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ นั่นซึ่งเราสั่งเจ้าไว้ว่าเจ้าอย่ากินแล้วหรือ" ¹² ชายนั้นทูลว่า "หญิงซึ่งพระองค์ทรงประทานให้อยู่กับข้าพระองค์นั้น นางได้ส่งผลจากต้นไม้ ข้าพระองค์จึงรับประทาน" ¹³ พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เจ้าทำอะไรลงไป" หญิงนั้นทูลว่า "งูล่อลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับประทาน"

¹⁴ พระเยโฮวาห์พระเจ้าตรัสแก่งูนั้นว่า "เพราะเหตุที่เจ้าได้กระทำเช่นนี้ เจ้าจะถูกสาปแช่งมากกว่าบรรดาสัตว์ใช้งาน และบรรดาสัตว์ในท้องทุ่ง เจ้าจะเลื้อยไปด้วยท้องของเจ้า และเจ้าจะกินผงคลีดินตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า"

¹⁵ เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นปฏิปักษ์กัน ทั้งเชื้อสายของเจ้ากับเชื้อสายของนาง เชื้อสายของนางจะกระทำให้อหิวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะกระทำให้อหิวของนางฟกช้ำ"

¹⁶ พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า "เราจะเพิ่มความทุกข์ยากให้มากขึ้นแก่เจ้าและการตั้งครรภ์ของเจ้า เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด เจ้ายังต้องการสามีของเจ้า และเขาจะปกครองเจ้า"

¹⁷ พระองค์ตรัสแก่ออดัมว่า "เพราะเหตุเจ้าได้ฟังเสียงของภรรยาเจ้า และได้กินผลจากต้นไม้ ซึ่งเราได้สั่งเจ้าว่า เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ แผ่นดินจึงต้องถูกสาปแช่งเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินนั้นด้วยความทุกข์ยากตลอดวันเวลาในชีวิตของเจ้า" ¹⁸ แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนามและผักที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินผักในท้อง

ทุง ¹⁹ "เจ้าจะต้องหากินด้วยเหื่อไหลซึมหน้าจนกว่าเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงกลีดิน และเจ้าจะกลับไปเป็นผงกลีดิน"

²⁰ อาดัมเรียกชื่อภรรยาของเขาว่าเอวา เพราะวานางเป็นมารดาของบรรดาประชาชาติที่มีชีวิต ²¹ พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงทำเสื้อคลุมด้วยหนังสัตว์แก่อาดัมและภรรยาและสวมใส่ให้เขาทั้งสอง

²⁴ ดังนั้นพระองค์ทรงไล่มนุษย์ออกไป ทรงตั้งพวกเควบไว้ทางทิศตะวันออกของสวนเอเดน และตั้งดาบเพลิงซึ่งหมุนได้รอบทิศทาง เพื่อป้องกันทางเข้าไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

ซาตานเป็นผู้หลอกลวง

ซาตานครั้งหนึ่งเคยเป็นทูตสวรรค์ที่งดงาม แต่มันได้กบฏต่อพระเจ้า และพระเจ้าจึงได้ขับไล่มันออกไปจากสวรรค์ เราารู้ว่า มันมาปรากฏขึ้นต่อเอวา "พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก" (วิวรณ์ 12:9)

ซาตานมันพยายามหลอกลวงอย่างไร? เราเห็นว่า ก่อนอื่นมันอ้างอิงถ้อยคำของพระเจ้ากับเอวา แต่ถ้อยคำที่มันอ้างนั้นผิด จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราจะต้องรู้ถ้อยคำของพระเจ้าให้ดี! พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า พวกเขาสามารถกินผลจากต้นไม้ทุกชนิดในสวนนี้ได้ ยกเว้นแค่ต้นหนึ่งเท่านั้น ซาตานพยายามทำให้คำสั่งของพระเจ้าดูรุนแรงและไม่มีเหตุผล มันหว่านเมล็ดแห่งความไม่พอใจให้เกิดขึ้นต่อพระเจ้า และต่อการจัดเตรียมของพระเจ้าด้วย

ขั้นต่อไปของซาตานคือ การอ้างว่าถ้อยคำของพระเจ้าไม่เป็นจริง มันพยายามบอกว่า เอวาสามารถทำบาปได้และก็จะไม่มีอะไรเกิดขึ้น! มันพยายามเอาความยำเกรงพระเจ้าออกไปจากเอวา-ซึ่งเป็นพื้นฐานของสติปัญญา

ต่อไปซาตานได้หมิ่นประมาทลักษณะของพระเจ้า มันกล่าวหาว่าพระเจ้าจึงใจหวังสิ่งดีดีไว้จากเอวา หลังจากนั้นมันอ้างว่าเธอจะได้เป็นเหมือนพระเจ้าได้ถ้าเธอไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมล็ดแห่งการไม่ไว้วางใจพระเจ้าเมล็ดสุดท้ายได้ถูกหว่านเข้าไปในใจของเธอแล้ว! ถ้าเธอรักและวางใจพระเจ้าอย่าง

แท้จริง เธอก็คงจะเชื่อฟังพระองค์ โอ เขาน่าจะรู้ถึงความดีของพระเจ้า!
“พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและความยุติธรรม แผ่นดินโลกเต็ม
ด้วยความดีของพระเยโฮวาห์” (สดุดี 33:5) “พระบัญญัติของพระองค์นั้น
‘ไม่เป็นที่หนักใจ’ (1ยอห์น 5:3) “พวกท่านผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระ
คัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า” (มัทธิว 22:29) “อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่าน
ด้วยคำที่ไม่มีสาระ เพราะการกระทำเหล่านั้นเอง พระเจ้าจึงทรงลงพระ
อาชญาแก่บุตรแห่งการไม่เชื่อฟัง เหตุฉะนั้นท่านอย่าคบหาสมาคมกับ
คนเหล่านั้นเลย” (เอเฟซัส 5:6-7)

ผลลัพธ์ของความบาป

คำเตือนของพระเจ้าเป็นจริงไหม? อาดัมตายหรือเปล่าในวันที่เขาได้ทำ
บาป? แน่نون วิญญาณของเขาตายทันที นั่นเป็นเหตุที่ทำให้เขาต้องถูกแยก
ออกจากพระเจ้า และไม่สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับพระเจ้าได้ชั่ววันรันดร์ และ
นี่เป็นเหตุผลให้คนที่เกิดมาหลังจากอาดัมนั้นมีความตายในฝ่ายวิญญาณ
ทั้งสิ้น คือถูกแยกออกจากพระเจ้า และพวกเขาจำเป็นต้องได้รับการบังเกิด
ใหม่ในฝ่ายวิญญาณก่อนเพื่อที่เขาจะสามารถมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าในแผนการ
ของพระองค์ตลอดชั่ววันรันดร์ได้ แต่ในส่วนของร่างกายก็เช่นกัน หลังจากนั้นไม่
นานร่างกายของเขาก็เริ่มตาย “วันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็น
เหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว” (2 เปโตร 3:8) ไม่มี
มนุษย์คนใดสามารถมีชีวิตอยู่ได้เป็นพันปี อาดัมมีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 930 ปี
ในสายตาของพระเจ้าร่างกายของเขาได้ตายลงทันทีในวันที่เขาทำบาป

“เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) แน่نونที่
สายตาของอาดัมและเอวาก็สว่างขึ้นอย่างที่เขาตามได้สัญญาไว้ แต่ไม่ได้สว่าง
ขึ้นในสิ่งที่ดีที่พระเจ้าได้เตรียมไว้ให้กับเขา พวกเขาเห็นว่าเขาเปลือยกายอยู่ พระ
สิริของพระเจ้าได้ออกจากเขาไปแล้ว คนรุ่นต่อไปในอนาคตจะต้องเกิดมาเป็น
เหมือนกับพวกเขา “เหตุว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากสง่าราศีของพระ
เจ้า” (โรม 3:23)

อาดัมและเอวาพยายามปกปิดร่างกายของเขาด้วยตัวเอง เขาหลบซ่อนตัวจากพระเจ้า โอ ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้าจริง! และการทรงสร้างทั้งหมดต้องทุกข์ทรมานเพราะคำสาปแช่งซึ่งเป็นผลจากความบาปของพวกเขา ให้เรามองดูความบาปในชีวิตของเราว่าเป็นเรื่องที่รุนแรง มันทำให้เราต้องถูกแยกออกจากพระเจ้า มันมีผลกระทบกับคนรุ่นต่อไป และมีผลกระทบกับทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเราด้วย แต่ความบาป “นิดหน่อย” ทำให้เกิดสิ่งเลวร้ายทั้งหมดขึ้น! นั่นเป็นเพราะว่า ความบาปทั้งหมดนั้นใหญ่โตมาก “เพราะว่าผู้ใดรักษาพระราชบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดพระราชบัญญัติทั้งหมด” (ยากอบ 2:10)

ให้เราจัดการกับความบาปในชีวิตของเราอย่างรวดเร็ว “บุคคลที่ซ่อนความบาปของตนจะไม่จำเริญ แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้ความกรุณา” (สุภาษิต 28:13)

คำสัญญาในเรื่องการไถ่

ปฐมกาล 3:15 นี่เป็นการบอกไปครั้งแรกในพระคัมภีร์ว่า พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมา โดยผ่านทางพงศ์พันธุ์ของหญิงนี้ และความพ่ายแพ้ของซาตานจะเกิดขึ้นโดยทางพระองค์อย่างแน่นอน “แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดได้พระราชบัญญัติ เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร” (กาลาเทีย 4:4-5) “พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของพญามารเสีย” (1 ยอห์น 3:8) คุณรู้สึกดีใจไหมที่พระเจ้าได้จัดเตรียมหนทางให้เราสามารถกลับมามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์ได้อีก?

อาดัมกับเอวาพยายามปกปิดร่างกายของเขาด้วยการนำใบไม้มาเย็บเป็นเสื้อผ้า แต่มนุษย์ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตัวเองเพื่อจะให้เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า “.....การกระทำอันชอบธรรมของข้าพระองค์ทั้งสิ้นเหมือนเสื้อผ้าที่สกปรก” (อิสยาห์ 64:6) แต่พระเจ้ารักมนุษย์มาก! พระองค์จึงทรงทำเสื้อผ้าจากหนังสัตว์เพื่อปกปิดร่างกายของเขา การที่จะได้หนังสัตว์มานั้น

จำเป็นต้องมีการฆ่าสัตว์ และนี่เป็นการหลังเลือดครั้งแรก “เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด..... เพราะว่าเลือดเป็นที่ทำการลบมลทินบาปแห่งจิตวิญญาณ” (เลวีนิติ 17:11) คำว่า “ลบมลทินบาป” หมายถึง “การปกปิด” การกระทำเช่นนี้ของพระเจ้าเพื่อต้องการจะบ่งบอกเป็นนัยให้เห็นว่าจำเป็นต้องมีการหลังเลือด-ไม่ใช่ด้วยเลือดของสัตว์ แต่เป็นเลือดของพระเยซูคริสต์ เฉพาะพระเยซูเท่านั้นซึ่งเป็นลูกแกะที่พระเจ้าได้จัดเตรียมไว้ถึงจะสามารถไถ่เราได้อย่างสมบูรณ์ สรรเสริญพระเจ้า!

พระคริสต์เสด็จมาเป็นในสิ่งที่อาดัมไม่สามารถเป็นได้ “เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคนๆเดียวที่มีได้เชื่อฟังจนใจ คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังจนนั้น” (โรม 5:19)

“เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น” (1โครินธ์ 15:22) “เหมือนมีเขียนไว้แล้วว่า ‘ทรงสร้างมนุษย์คนเดิมคืออาดัมเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่’ แต่อาดัมผู้ซึ่งมาภายหลังนั้นเป็นวิญญาณผู้ปราศจากชีวิต” (1โครินธ์ 15:45) “พระองค์ทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ แม้ว่าท่านตายแล้วโดยการละเมิดและการบาป” (เอเฟซัส 2:1)

เมื่อเราเชื่อฟังถ้อยคำของพระเจ้าและจำนนต่อพระองค์ในทุกสถานการณ์ที่พระองค์ยอมให้เกิดขึ้น ความคิดของเราก็จะเปลี่ยนแล้วตัวเราก็จะเปลี่ยนไปเช่นกัน ขณะที่เราใช้เวลาในการทรงสถิตของพระองค์ พระองค์จะทำให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผู้ที่มีภาพลักษณ์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ (ฮีบรู 1:3)

“แต่เราทั้งหลายไม่มีผ้าคลุมหน้าไว้ จึงแลดูสง่าราศีขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนมองดูในกระจก และตัวเราก็เปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระฉายาขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือมีสง่าราศีเป็นลำดับขึ้นไป เช่นอย่างสง่าราศีที่มาจากพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (2 โครินธ์ 3:18)

จะยับยั้งมารได้อย่างไร

เช่นเดียวกันกับที่ซาตานหลอกลวงเอวา และโดยผ่านทางเอวาทำให้อาдамถูกล่อให้ทำบาป มารก็จะพยายามหลอกและล่อลวงคุณด้วย “ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือพญามาร วนเวียนอยู่รอบ ๆ ดุจสิงโตคำราม เทียวไปเสาะหาคนที่มันจะกัดกินได้ จงต่อสู้กับศัตรูนั้นด้วยตั้งใจมั่นคงในความเชื่อ” (1 เปโตร 5:8-9) แต่ซาตานมันไม่ได้ปรากฏขึ้นอย่างสิงห์คำรามหรือในรูปแบบของงูเสมอไป มันสามารถปรากฏขึ้นในรูปแบบของ “ทูตแห่งความสว่าง” (2 โครินธ์ 11:14) ถ้าดูเหมือนบุคคลนั้นเป็นคนดีหรือเป็นทูตสวรรค์แล้วบอกอะไรบางอย่างกับคุณที่ได้ตรงกับถ้อยคำของพระเจ้าที่ได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์อย่าไปเชื่อเขา (กาลาเทีย 1:8)

“เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงยอมอ่อนมกายต่อพระเจ้า จงยับยั้งกับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน” (ยากอบ 4:7) พระเจ้าบอกให้เรายับยั้งซาตาน เราจะทำได้อย่างไร? ก่อนที่เราจะสามารถยับยั้งซาตานได้นั้น เราต้องยอมจำนนต่อพระเจ้าก่อน เราจะต้องทำตามความประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้าไม่มีวันล่อลวงผู้คนให้ทำในสิ่งชั่วร้าย “แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวง เมื่อตัณหาของตนเองชักนำให้กระทำผิด แล้วตัวก็กระทำตาม ครั้นตัณหาเกิดขึ้นแล้ว ก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปโตเต็มที่แล้ว ก็นำไปสู่ความตาย พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าหลงผิดเลย” (ยากอบ 1:14-16) ถ้าเรากระทำตามความประสงค์ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ ซาตานก็ไม่สามารถล่อลวงเราให้ทำตามความปรารถนาของเนื้อหนังได้ “เพราะว่าสารพัดซึ่งมีอยู่ในโลก คือตัณหาของเนื้อหนัง และตัณหาของตา และความเย่อหยิ่งในชีวิตไม่ได้เกิดจากพระบิดา แต่เกิดจากโลก และโลกกับสิ่งชั่วววนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติดำเนินตามพระทัยของพระเจาก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:16-17) ซาตานล่อลวงเอวาโดยผ่านทางความปรารถนาของเธอสำหรับการมีอาหารที่ดี ความปรารถนาของเธออยู่ในสิ่งที่มองเห็นด้วยสายตาตัวเองว่าเป็นสิ่งที่ดี เธอปรารถนาที่จะเป็นคนสำคัญ แต่ถ้าเธอได้ทำตามความประสงค์ของพระเจ้าแทนที่จะทำตาม

ความปรารถนาของเนื้อหนัง เธอก็คงจะมีชีวิตที่ยืนยาวตลอดไปแล้ว และเธอก็จะได้รับความปรารถนาที่แท้จริงจากหัวใจของเธอด้วย “จงปิตินต์ในพระเยซูว่าห์และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน” (สดุดี 37:4) ความพอใจแห่งความบาปเกิดขึ้นแค่ระยะเวลานั้นๆ เท่านั้น แต่หลังจากนั้นก็จะเป็นไปสูความตาย

พระเยซูซึ่งปราศจากความบาป ก็ถูกมารล่อลวงด้วยเช่นกัน (มัทธิว 4:1-11) ขณะที่เอดาถูกล่อลวงในสวน เธอถูกรอบล้อมไปด้วยสิ่งที่เธอต้องการ พระเยซูถูกล่อลวงในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่พระองค์อดอาหารมาแล้วสี่สิบวัน มารก็เข้ามาหาพระเยซูและอ้างชื่อพระคัมภีร์ มันปรากฏขึ้นในขณะที่พระเยซูต้องการอาหาร มันสัญญาว่าจะให้แผ่นดินของโลกนี้กับพระองค์ และจะเปิดเผยให้คนในโลกนี้ได้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด ในเวลานี้สำหรับพระเยซูแล้ว การได้ทานอาหารในขณะที่พระองค์กำลังหิว และการได้ปกครองเหนือแผ่นดินโลก และเปิดเผยว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี พระเยซูมีสิทธิ์ที่จะกระทำเช่นนั้น และเป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าที่จะกระทำสิ่งนี้ให้กับพระเยซูในอนาคตอยู่แล้ว แต่จะรับเอาสิ่งเหล่านี้จากซาตานและตามวิธีของมันหรือ? ไม่มีทาง! พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างให้กับเราในเรื่องของการยับยั้งมาร พระองค์ยอมจำนนต่อความประสงค์ของพระบิดาจริงๆ พระองค์พูดกับมารตรงๆ และบอกให้มันไปซะ ทุกการล่อลวงที่เกิดขึ้น พระเยซูได้ตอบกลับไปที่ว่า “มีเขียนไว้ว่า.....” และพระองค์ก็ได้อ้างถึงถ้อยคำของพระเจ้า แล้วมารมันก็จะละพระองค์ไ้ที่นั่น

เราก็สามารถยับยั้งมารได้ในวิธีที่พระเยซูกระทำ แล้วซาตานมันจะหนีเราไป ตัวอย่างเช่น เมื่อเราตระหนักได้ว่า มารกำลังล่อลวงให้เราบ่น เราสามารถพูดได้ว่า “ซาตาน ในพระนามของพระเยซู จงออกไป เพราะมีเขียนไว้ว่า “จงกระทำสิ่งสารพัดโดยปราศจากการบ่นและการทู่เถียงกัน” (ฟิลิปปี 2:14) เป็นสิ่งสำคัญมากที่เราจะต้องรู้ถ้อยคำของพระเจ้าเป็นอย่างดี ถ้อยคำของพระเจ้าเป็นอาวุธฝ่ายวิญญาณ เรียกว่า ดาบแห่งพระวิญญาณ (เอเฟซัส 6:17) ซาตานเป็นจอมโกหกตั้งแต่เริ่มแรก และมันจะหนีไปเมื่อต้องเผชิญกับความจริง เมื่อคุณศึกษาหนังสือเล่มนี้ตลอดทั้งเล่ม ให้เขียนข้อพระ

คัมภีร์ไว้เพื่อทอ้งจำ แล้วหลังจากนั้นใช้เวลาทอ้งจำแต่ละข้อ และพูดออกมาให้ตัวเองได้ยินเพื่อจะเป็นการตอกย้ำข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นลงไปในการคิดและจิตใจ ถ้าคุณถูกล่อลวงด้านใดในชีวิตบ่อยๆ ให้ทอ้งข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเพื่อที่คุณจะสามารถยับยั้งซาตานได้ **“ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราเป็นผู้บริสุทธิ์”** (1 เปโตร 1:16)

เราไม่มีกำลังในตัวเองที่จะทำให้ซาตานหนีไป แต่ในพระนามพระเยซู ซึ่งที่ความร้พระโลหิตของพระองค์ได้ปราบมารให้พ่ายแพ้แล้ว ซาตานมันจำใจต้องหนีไป (วิวรณ์ 12:11)

“ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1โครินธ์ 10:13)

เรื่องที่ 4 การขาดกรรมครั้งแรก

ปฐมกาล 4:1-12, 16, 25-26

¹อาดัมได้สัมผัสกับเอวามรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชื่อคาอิน จึงกล่าวว่า **“ข้าพเจ้าได้รับชายคนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์”** ²นางได้คลอดบุตรอีกครั้งหนึ่งซึ่งเป็นน้องชายของเขาคืออาเบล อาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ แต่คาอินเป็นคนทำไร่ไถนา ³อยู่มาวันหนึ่งปรากฏว่าคาอินได้นำผลไม้จากไร่เข้ามาเป็นเครื่องบูชาถวายพระเยโฮวาห์ ⁴เช่นกันอาเบลได้นำผลแรกจากฝูงแกะของเขาและไขมันของแกะ พระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยต่ออาเบลและเครื่องบูชาของเขา ⁵แต่พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยต่อคาอินและเครื่อง

บูชาของเขา และคาอินได้โกรธแค้นยิ่งนัก สีน้าหม่นหมองไป ⁶พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่คาอินว่า "ทำไมเจ้าถึงโกรธแค้น และทำไมสิน้าเจ้าหม่นหมองไป ⁷ถ้าเจ้าทำดี เจ้าจะไม่ใช่ที่ยอมรับหรือ หรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็ซ่อนอยู่ที่ประตู มันปรารถนาในตัวเจ้า และเจ้าจะครอบครองมัน" ⁸คาอินพูดกับอาเบลน้องชายของเขา ต่อมาเมื่อเขาทั้งสองอยู่ในที่นาด้วยกัน คาอินได้ลุกขึ้นต่อสู้อาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขา ⁹บัดนี้เจ้าถูกสาปแช่งจากแผ่นดินแล้ว ซึ่งได้อัปการับโลหิตน้องชายของเจ้าจากมือเจ้า ¹²เมื่อเจ้าทำไร่ไถนา มันจะไม่เกิดผลแก่เจ้าเหมือนเดิม เจ้าจะต้องพเนจรร่อนเร่ไปมาในโลก" ¹⁶คาอินได้ออกไปจากพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และอาศัยอยู่เมืองโนดทางด้านทิศตะวันออกของเอเดน ²⁵อาดัมได้สมรสกับภรรยาของเขาอีกครั้งหนึ่ง นางได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเข่าว่าเซท นางพูดว่า "เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีเชื้อสายอีกคนหนึ่งแทนอาเบลผู้ซึ่งถูกคาอินฆ่าตาย" ²⁶ฝ่ายเซทกำเนิดบุตรชายคนหนึ่งด้วย เขาเรียกชื่อของเข่าว่าเอโนช ตั้งแต่นั้นมานุษย์เริ่มต้นที่จะร้องเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์

ทุกซ์ทรมานเพราะความชอบธรรม

"โดยความเชื่อ อาเบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชาอันนี้จึงมีพยานว่าท่านเป็นคนชอบธรรม" (ฮีบรู 11:4) ทำไมเครื่องถวายบูชาของอาเบลจึงเป็นที่ยอมรับ? อาเบลได้นำลูกแกะซึ่งเป็นผลแรก และเป็นแกะที่ดีที่สุด ในฝูงของมัน "ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย" (ฮีบรู 9:22) คาอินนำเครื่องบูชาที่เขาเลือกเองมาถวาย ไม่ได้เป็นผลแรกและไม่ใช้ส่วนที่ดีที่สุด และไม่ได้เป็นไปตามที่พระเจ้าได้บอกไว้ ความบาปของเขาจึงไม่ได้รับการปกปิด เพราะไม่มีการหลังเลื้อยออกมา

"ดังนั้นแหละจึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า และผู้ใดเป็นลูกของพญามาร คือว่าผู้ใดที่มีได้ประพฤติดังตามความชอบธรรม และไม่รัก

พี่น้องของตน ผู้นั้นก็ได้มาจากพระเจ้า คริสเตียนต้องรักซึ่งกันและกัน
นี่เป็นคำสั่งสอนที่ท่านทั้งหลายได้ยินมาตั้งแต่เริ่มแรก คือให้เรา
ทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน อย่าเป็นเหมือนคาอินที่มาจากมารร้ายนั้น
และได้ฆ่าน้องชายของตนเอง และเหตุใดเขาจึงฆ่าน้องชาย ก็เพราะ
การกระทำของเขาชั่ว และการกระทำของน้องชายนั้นชอบธรรม พี่น้อง
ทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าประหลาดใจถ้าโลกนี้เกลียดชังท่าน” (1
ยอห์น 3:10-13)

พระเยซูได้บอกไว้ว่า บรรดาโลหิตแห่งความชอบธรรม อาเบลเป็นคน
แรกที่โลหิตแห่งความชอบธรรมได้ตกลงที่แผ่นดินโลก (มัทธิว 23:35) พระเยซู
สอนผู้ติดตามพระองค์ว่า พวกเขาจะต้องถูกข่มเหง โลกนี้เกลียดชังพระเยซู
และตรึงพระองค์จนตาย “ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่ง
เป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก แต่เราได้เลือกท่านออกจาก
โลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน
ทั้งหลายแล้วว่า ‘ทาสมิได้เป็นใหญ่กว่านายของเขา’ ถ้าเขาข่มเหงเรา
เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขารักษาคำของเรา เขาก็จะรักษา
คำของท่านทั้งหลายด้วย” (ยอห์น 15:19-20) “เมื่อเขาจะติเตียนข่มเหง
และนิพนธ์ว่าร้ายท่านทั้งหลายเป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุข
จงชื่นชมยินดีอย่างเหลือล้น เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ใน
สวรรค์ เพราะเขาได้ข่มเหงศาสนตพยากรณ์ทั้งหลายที่อยู่ก่อนท่าน
เหมือนกัน” (มัทธิว 5:11-12)

การไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซู

ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาในโลก การถวายเป็นเครื่องบูชา นั้นเป็น
สัญญาณลักษณะที่บอกถึงสิ่งที่พระองค์จะเสด็จมากระทำ พระเยซู ทรงเป็น “พระ
เมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น
1:29) พระองค์ทรงเป็นแกะที่สมบูรณ์แบบซึ่งพระเจ้าได้เป็นผู้จัดเตรียมไว้ โดย
การหลังเลือดของพระองค์จึงทำให้ความบาปของเราได้รับการอภัยเพียงครั้ง
เดียวเป็นพอ “เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาป

ได้” (ฮีบรู 10:4) “.....ท่านมิได้ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายได้ เช่นเงินและทอง แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตอันมีราคามากของพระคริสต์ ดังเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดต่างพริ้ว” (1 เปโตร 1:18-19) บัดนี้ การถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิมจึงไม่จำเป็นอีกต่อไป

เราต้องจัดการกับความโกรธ

พระเจ้าไม่ต้องการให้ใครต้องพินาศ พระองค์ทรงมีความอดทนอย่างมาก ในเรื่องของคาอินกับอาเบล เป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมไหมที่พระเจ้าได้ถามคาอินก่อนว่า ทำไมเจ้าถึงโกรธ? พระเจ้าได้บอกกับคาอินอย่างมีเมตตาว่า ถ้าเจ้าทำในสิ่งที่ถูกต้องเราก็จะยอมรับเจ้าไม่ใช่หรือ พระเจ้าช่วยให้เขาเข้าใจว่า ถ้าเขาไม่ได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ก็เป็นเพราะว่าความบาปมันคอยอยู่ที่ประตู เพื่อจะคอยควบคุมเขา ในจุดนี้พระเจ้ากำลังเร่งเร้าให้คาอินครอบครองเหนือความบาป แต่เป็นเรื่องที่น่าเศร้ามากเพราะคาอินไม่ยอมรับคำแนะนำของพระเจ้า! คาอินยอมให้ความโกรธและความเกลียดชังควบคุมอยู่เหนือเขา เขาเลือกให้พระเจ้าตัดสินมากกว่าการได้เป็นที่ยอมรับโดยพระเจ้า เขายอมออกไปจากการทรงสถิตของพระเจ้าแทนที่เขาจะพิชิตเหนือความโกรธ

“ท่านทั้งหลายได้ยืนยันว่ามีคำกล่าวในครั้งโบราณว่า ‘อย่าฆ่าคน’ ถ้าผู้ใดฆ่าคน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตนโดยไม่มีเหตุ ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ” (มัทธิว 5:21-22) “เราทั้งหลายรู้ว่า เราได้พ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว ก็เพราะเรารักพี่น้อง ผู้ใดที่ไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังคงอยู่ในความตาย ผู้ใดเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นฆาตกร และท่านทั้งหลายก็รู้แล้วว่า ไม่มีฆาตกรคนใดที่มีชีวิตนิรันดร์ดำรงอยู่ในเขาเลย” (1ยอห์น 3:14-15) เราจะรักผู้อื่นอย่างเต็มเปี่ยมได้เหมือนที่พระเจ้าสั่งได้อย่างไร? “ความรักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว” (โรม 5:5) “แต่ผู้ใดที่รักษาพระวาทะของพระองค์ ความรักของพระเจาก็สมบูรณ์อยู่ในคนนั้นอย่างแท้จริง ด้วยอาการอย่างนี้แหละเราทั้งหลายจึงรู้ว่า

เราอยู่ในพระองค์” (1ยอห์น 2:5) “ท่านที่รักทั้งหลาย ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน เพราะว่าความรักมาจากพระเจ้า และทุกคนที่รักก็บังเกิดจากพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า ผู้ที่ไม่รักก็ไม่รู้จักพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1ยอห์น 4:7-8)

พระเจ้าได้บอกวิธีจัดการกับความโกรธไว้ในเอเฟซัส 4:23-32

1. **“และจงให้จิตใจของท่านเปลี่ยนใหม่”** (4:23) เราจะต้องได้รับการบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แล้วเราจะได้รับวิญญาณใหม่ซึ่งจะทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตในหนทางใหม่ได้ เราต้องเติมความคิดของเราให้เต็มด้วยถ้อยคำพระเจ้าเพื่อเราจะได้รู้เกี่ยวกับหนทางของพระองค์
2. **“และให้ท่านสวมมนุษย์ใหม่ซึ่งทรงสร้างขึ้นใหม่ตามแบบอย่างของพระเจ้า ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์ที่แท้จริง”** (4:24) เราต้องดำเนินชีวิตอย่างเป็นผู้ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่แล้วในพระคริสต์ เป็นการดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ และยอมให้ตัวเราได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง
3. **“เหตุฉะนั้นท่านจงเลิกพูดมุสาเสีย และ ‘จงต่างคนต่างพูดความจริงกับเพื่อนบ้าน’ เพราะว่าเราต่างก็เป็นอวัยวะของกันและกัน”** (4:25) บางครั้งสาเหตุที่เราโกรธเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่ถูกต้อง ในกรณีนี้ เราก็ไม่ควรจะนิ่งเฉย **“เมื่อข้าพระองค์นั่งเจ็บ ร่างกายของข้าพระองค์ก็วิ่งโรยไปโดยการคร่ำครวญวันยังค่ำของข้าพระองค์”** (สดุดี 32:3) เราควรจะพูดความจริงด้วยความรัก แล้วมอบที่เหลือไว้กับพระเจ้า เราไม่ควรจะเป็นภาระให้กับวิญญาณและทำให้ร่างกายต้องเจ็บป่วย
4. **“โกรธก็โกรธเถิด แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่พญามาร”** (4:26-27) เราสามารถโกรธ ได้แต่ไม่ได้ทำให้เราต้องทำบาป ความโกรธอาจจะเป็นเรื่องดีก็ได้เพราะเป็นการบอกกับเราว่า มีบางอย่างไม่ถูกต้องและจะต้องทำให้ถูกต้อง เราจะต้องทำให้สิ่งต่างๆ ถูกต้องกับพระเจ้าและกับผู้อื่นด้วย ถ้าเราไม่ได้ทำเช่นนั้น เราก็ให้โอกาสกับมารที่จะทำให้เราทำบาปได้ เราต้องยับยั้งมารและไม่ยอมให้มันมีโอกาเข้ามาในชีวิตของเรา

5. “อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดี และเป็นประโยชน์ให้เกิดความจำเริญเพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย” (4:29-30) ถ้าเราพูดคำหยาบคาย คำพูดที่ออกมานั้นมาจากความโกรธ เราก็จะทำให้ตัวเราและคนรอบข้างโกรธมากยิ่งขึ้น “คำตอบอ่อนหวานทำให้ความโกรธเกรี้ยวหนีไปเสีย แต่คำกักขฬะเร้าโทสะ” (สุภาษิต 15:1) พระเจ้าจะรู้สึกเสียใจเพียงใดเมื่อได้ยินคำพูดที่หยาบคาย! พระองค์ปรารถนาให้เราเป็นคนที่มีความเมตตาและความปรานี!
6. “จงให้ใจเข้มแข็ง และใจซัดเคื่อง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดเสียดสี กับการคิดปองร้ายทุกอย่าง อยู่ห่างไกลจากท่านเถิด” (4:31) เราสามารถสะอาดจากสิ่งเหล่านี้ได้โดยการสารภาพต่อพระเจ้า เราสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อผู้อื่นได้ด้วยการอธิษฐานให้กับพวกเขา และโดยการรับรู้ว่าเป็นผู้ยอมให้สถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นเพื่อสอนเรา พระเจ้าเป็นผู้ควบคุมและพระองค์จะทำให้เกิดผลที่ดีขึ้น ดังนั้น เราไม่จำเป็นต้องไปต่อว่าผู้อื่น
7. “และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กัน เหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่าน เพราะเห็นแก่พระคริสต์” (4:32) จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นขนาดไหน ถ้าเราตัดสินใจว่าจะแสดงความเมตตาปรานีต่อผู้อื่นโดยที่เขาคาดไม่ถึง! เราจะได้เห็นว่าผู้อื่นก็มีความกรุณาต่อเราเช่นกัน และเขาก็จะตระหนักถึงปัญหาและสิ่งที่เขาต้องการ เมื่อเราตระหนักมากเท่าไรว่าพระเจ้าได้ให้อภัยกับเราแล้ว เราก็จะถ่อมตัวของเรา และพระเจ้าจะสามารถให้พระคุณกับเราเพื่อจะให้อภัยผู้อื่นได้ (1เปโตร 5:5) “เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแต่พระเยโฮวาห์ แม้ศัตรูของเขานั้นพระองค์ก็ทรงกระทำให้คืนดีกับเขาได้” (สุภาษิต 16:7)

เรื่องที่ 5 ครอบครัวที่ดำเนินชีวิตตามแนวทาง ของพระเจ้า

ปฐมกาล 5:21-29

²¹เอโนคอยู่มาได้หกสิบห้าปี และให้กำเนิดบุตรชื่อเมธูเสลาห์ ²²ตั้งแต่เอโนคให้กำเนิดเมธูเสลาห์แล้ว ก็ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ²³รวมอายุของเอโนคได้สามร้อยหกสิบห้าปี ²⁴เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้า และหายไ้ไป เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป ²⁵เมธูเสลาห์อยู่มาได้ร้อยแปดสิบเจ็ดปี และให้กำเนิดบุตรชื่อลามะค ²⁶ตั้งแต่เมธูเสลาห์ให้กำเนิดลามะคแล้ว ก็มีอายุต่อไปอีกเจ็ดร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาวหลายคน ²⁷รวมอายุของเมธูเสลาห์ได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปีและเขาได้สิ้นชีวิต

²⁸ลามะคอยู่มาได้ร้อยแปดสิบสองปี และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ²⁹เขาเรียกชื่อบุตรชายว่า โนอาห์ กล่าวว่า "คนนี้จะเป็นที่ปลอบประโลมใจเราเกี่ยวกับการงานของเรา และความเหนื่อยยากของมือเรา เพราะเหตุแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสาปแช่งนั้น"

การดำเนินชีวิตกับพระเจ้า

“โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไ้ไปนั้นมีพยานว่า ท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่พักพอพระทัยของพระองค์ก็ได้ไม่เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ขยันหมั่นเพียรแสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:5-6)

เอโนคเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ช่างเป็นคำพยานที่วิเศษจริง! เขาไม่ได้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าเพราะสติปัญญา, กำลัง หรือสิ่งต่างๆ ที่เขาทำด้วยตัว

เขาเอง เหตุผลที่เขาเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าเพราะความเชื่อของเขา เขาดำเนินชีวิตกับพระเจ้าและเชื่อว่าพระเจ้าแสนดี

ในทุกวันนี้เราจะดำเนินชีวิตกับพระเจ้าได้อย่างไร? “สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือนอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันไว้ก่อน” (อาโมส 3:3) การที่เราจะดำเนินชีวิตกับพระเจ้าได้เราจำเป็นต้องเห็นด้วยกับพระองค์ในเรื่องความบาปของเรา ก่อน เราจำเป็นต้องเห็นด้วยกับพระองค์ว่า เราต้องการพระองค์ เราต้องเห็นด้วยว่าหนทางของพระองค์ดีที่สุดในชีวิต “แต่ถ้าเราดำเนินอยู่ในความสว่าง เหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่าง เราก็ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1ยอห์น 1:7) เราต้องพูดคุยกับพระเจ้าในการอธิษฐานและให้พระองค์พูดกับเราโดยผ่านทางพระคัมภีร์ซึ่งเป็นถ้อยคำของพระองค์ เมื่อเราเดินไปกับพระองค์ รอคอยพระองค์ เราจะได้รับประสบการณ์ในการทรงสถิตของพระองค์ทุกช่วงเวลาข้างเป็นชีวิตพิเศษที่สุด!

พระเจ้าให้รางวัลเอโนคเพราะเขาแสวงหาพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ พระองค์ได้แบ่งปันแผนการที่พระองค์ได้เตรียมไว้ให้กับเอโนคในอนาคต หลักฐานอย่างหนึ่งก็คือ พระเจ้าได้แบ่งปันกับเอโนคในเรื่องของน้ำท่วมครั้งใหญ่ที่จะเกิดขึ้น เพราะเอโนคได้ตั้งชื่อลูกชายของเขาว่า เมธูเสลาห์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ได้บอกเราว่าหมายถึง “เมื่อเขาตาย-เขาจะถูกส่งขึ้นไป” เมธูเสลาห์มีอายุยาวนานถึง 969 ปีซึ่งมากกว่ามนุษย์ทุกคนในประวัติศาสตร์ เขาเสียชีวิตลงในปีเดียวกันกับที่พระเจ้าได้ให้น้ำท่วมโลก

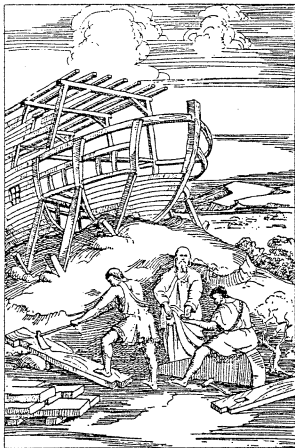
พระเจ้ายังได้แบ่งปันแผนการของพระองค์กับเอโนคเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ “เอโนคคนที่เจ็ดนับแต่อาดัมได้พยากรณ์ถึงคนเหล่านี้ด้วยว่า “ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับพวกวิสุทธิชนของพระองค์หลายหมื่น เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึกตัวถึงการหยาบช้าทั้งหมดที่ทุรชนคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์” (ยูดา ข้อ 14-15) พระเจ้าจะแบ่งปันเกี่ยวกับ

หนทางและแผนการของพระองค์ให้กับผู้ที่ดำเนินชีวิตกับพระองค์ “แท้จริง
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะมีได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมิได้เปิดเผย
ความลึกลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์” (อาโมส 3:7) เราจะไม่รู้สึกแปลก
ประหลาดใจ “แต่พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดแล้ว เพื่อวัน
นั้นจะไม่มาถึงท่านอย่างขโมยมา” (1 เธสะโลนิกา 5:4) ถ้าเรายังมีชีวิตอยู่
ตอนที่องค์พระผู้เป็นเจ้ากลับมา เราก็จะเป็นเหมือนเอโนคที่ได้ถูกพระเจ้ารับ
ขึ้นไป “ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่
ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคน
ทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเรา
ทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคน
เหล่านั้น เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ
เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์” (1 เธสะโลนิกา 4:16-17) ให้เรา
เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับในวันนั้นโดยการดำเนินชีวิตกับพระเจ้าเสียตั้งแต่วินาทีนี้

เรื่องที่ 6 พระเจ้าได้พบ ผู้ชอบธรรมหนึ่งคน

ปฐมกาล 6:5-9, 13-14, 22

⁵และพระเจ้าทรงเห็นว่าความ
ชั่วของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน
โลก และเจตนาทุกอย่างแห่ง
ความคิดทั้งหลายในใจของเขา
ล้วนแต่ชั่วร้ายอย่างเดียวเสมอไป
⁶พระเยโฮวาห์ทรงโทมนัสที่
พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บน
แผ่นดินโลก และกระทำให้
พระองค์ทรงเศร้าโศกภายใน
พระทัยของพระองค์ ⁷พระเยโฮ

วาทร์ตรัสว่า "เราจะทำลายมนุษย์ที่เราได้สร้างมาจากพื้นแผ่นดินโลก ทั้งมนุษย์และสัตว์และสัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ เพราะว่าเราเสียใจที่เราได้สร้างพวกเขา" ⁸ แต่โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ⁹ ต่อไปนี้คือพงศ์พันธุ์ของโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรมและดีรอบคอบในสมัยของท่าน และโนอาห์ดำเนินกับพระเจ้า

¹³ พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า "ต่อหน้าเราบรรดาเนื้อหนังก็มาถึงวาระสุดท้ายแล้ว เพราะว่าแผ่นดินโลกเต็มไปด้วยความอำนมหิตเพราะพวกเขา และดูเถิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก" ¹⁴ เจ้าจงต่อนาวาด้วยไม้สนโกเฟอร์ เจ้าจงทำเป็นห้องๆ ในนาวา และยาทั้งข้างในข้างนอกด้วยชั้น ²² โนอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ดังนั้นท่านจึงกระทำ

สิ่งที่ควรทำ

จงเติมคำตอบที่ถูกต้องลงในช่องว่าง

1. พระเจ้าทรงเห็นว่า _____ ของมนุษย์มีมากขึ้น และทรงเห็นว่า _____ ของมนุษย์เต็มไปด้วยความคิดที่มีแต่เรื่องชั่วร้าย (ข้อ 5) โลกเต็มไปด้วย _____ (ข้อ 13)

(พระเจ้ามองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์เห็นทั้งความชั่วร้ายและความดี พระองค์เกลียดความรุนแรง พระองค์ต้องการให้เราจิตใจเมตตาและมีหัวใจที่อ่อนโยน พระองค์ไม่ต้องการให้เราเฝ้าภาพแห่งความชั่วร้ายอยู่ในความคิดของเรา พระองค์ต้องการให้ทำลายภาพจินตนาการที่ขัดแย้งกับพระเจ้าลง และให้เราไตร่ตรองในถ้อยคำของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน) (2โครินธ์ 10:5 และ โยชูวา 1:8)

2. พระเจ้าทรง _____ ที่ได้สร้างมนุษย์ไว้บนโลก และ _____ (ข้อ 6)

(คำในช่องว่างคำแรก ถ้าแปลจากภาษาฮีบรูดั้งเดิมหมายถึง "การถอนหายใจ" หรือ "ระบายลมหายใจออกอย่างแรง" แต่คำที่ใช้ในข้อนี้ถูกใช้ไปในแง่ลบหรือในทางที่ไม่ดี เมื่อโนอาห์เกิดมาครอบครัวตั้งชื่อให้เขาว่า

โนอาห์ซึ่งหมายถึง “การพักผ่อน” เขาบอกว่าโนอาห์จะสามารถปลอบโยนพวกเขาได้ท่ามกลางความลำบากบนโลก ในภาษาฮีบรูได้แปลความหมายคำว่า “ปลอบโยน” นี้ว่าหมายถึง “การถอนหายใจ” หรือ “การระบายลมหายใจออกอย่างแรง” แต่เป็นความหมายในแง่บวกหรือในทางที่ดี โนอาห์ได้นำการปลดปล่อยและความปลอบโยนมาสู่โลกที่ชั่วร้าย)

3. โนอาห์เป็นที่_____ในสายพระเนตรพระเจ้า (8) โนอาห์เป็น_____, _____ในสมัยของเขา โนอาห์เหมือนเอโนค โนอาห์_____กับพระเจ้า (9)

(“เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์”) (2พงศาวดาร 16:9)

4. โนอาห์_____อย่างที่พระเจ้าบอกเขา (22)

การพิพากษากำลังจะมาถึง

พระเจ้าให้เวลากับมนุษย์ที่จะกลับใจจากความบาปและติดตามพระองค์เสมอ เมื่อพระองค์มองเห็นความชั่วช้าของมนุษย์ พระองค์ได้บอกว่า “วิญญาณของเราจะไม่วิงวอนกับมนุษย์ตลอดไป เพราะเขาเป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะเพียงแค่อ้อยี่สิบปี” (ปฐมกาล 6:3) พระเจ้ารู้ดีว่าพระองค์ไม่สามารถจะรอไปเรื่อยๆ เพื่อมนุษย์จะกลับใจใหม่ พระองค์จึงตัดสินใจว่าจะทำลายโลกด้วยการให้น้ำท่วมภายใน 120 ปี แต่พระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์จึงได้จัดเตรียมหนทางไว้ให้กับโนอาห์และครอบครัวเพื่อจะรอดพ้นจากการพิพากษาของพระองค์ “ด้วยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่อนาวา เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้ปรับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจากความเชื่อ” (ฮีบรู 11:7)

เรารู้ดีว่าคำพูดของเรานั้นชั่วช้าลงไปทุกที พระเยซูได้บอกไว้ว่า “ด้วยสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นอย่างนั้น

ด้วย เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรสและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวา และน้ำท่วมได้มากกว่าดเอาพวกเขาไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมาก็จะเป็นฉันนั้นด้วย” (มัทธิว 24:37-39) ในสมัยของโนอาห์ โลกถูกทำลายด้วยน้ำท่วม “แต่ว่าท้องฟ้าอากาศและแผ่นดินโลกที่อยู่เดี๋ยวนี้ พระองค์ทรงเก็บไว้โดยคำตรัสนั้นสำหรับให้ไฟเผา คือเก็บไว้ จนถึงวันทรงพิพากษาและวันพิनाสแห่งบรรดาคนอธรรม แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมาในเวลากลางคืน และในวันนั้นท้องฟ้าจะล่องลอยไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุจะสลายไปด้วยความร้อนอันแรงกล้า และแผ่นดินโลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใด ในชีวิตที่บริสุทธิ์และที่เป็นอย่างพระเจ้า แต่ว่าตามพระสัญญาของพระองค์นั้น เราจึงคอยท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่ เหตุฉะนั้นพวกที่รักเมื่อท่านทั้งหลายยังคอยสิ่งเหล่านี้อยู่ ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์ทรงพบท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุข ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ” (2 เปโตร 3:7, 10-11, 13-14)

เราควรจะทำอย่างไรดี ทั้งๆ ที่รู้ว่าการพิพากษาของพระเจ้ากำลังจะตกลงมาบนโลกนี้ และพระเจ้าก็ยึดระยะเวลาการเสด็จมาของพระองค์ออกไป เพื่อว่ามนุษย์จะได้มีเวลากลับใจมากขึ้น? ก่อนอื่น เราจำเป็นต้องดำเนินชีวิตกับพระเจ้า ทำให้พระองค์พอพระทัย ทำทุกอย่างที่พระองค์สั่งให้เราทำเพื่อจะช่วยให้เราและครอบครัวของเราได้รับความรอดที่พระองค์ได้จัดเตรียมไว้แล้วโดยผ่านทางพระคริสต์ เราไม่ควรจะสนใจกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตนี้ แต่เราต้องใส่ใจกับสิ่งต่างๆ ของฝ่ายวิญญาณ “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” (มัทธิว 6:33) “เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ใช่การกินและการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรมและสันติสุขและความชื่นชมยินดีในพระวิญญาณ

บริสุทธิ์” (โรม 14:17) เราได้รู้จักโนอาห์ในฐานะของ “นักประกาศแห่งความชอบธรรม” (2 เปโตร 2:5) เขาก็ควรจะเตือนคนในโลกของเราเกี่ยวกับการพิพากษาของพระเจ้าและบอกพวกเขาด้วยว่า พวกเขาจะรอดพ้นจากความโกรธของพระเจ้าได้อย่างไร “เพราะเหตุที่เรารู้จักความน่าเกรงขามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจึงชักชวนคนทั้งหลาย” (2โครินธ์ 5:11)

เรื่องที่ 7 พระเจ้าตัดสินโลกนี้ด้วยน้ำท่วม

ปฐมกาล 7:1-7, 11-17, 22-24

¹และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โนอาห์ว่า “เจ้าและครอบครัวทั้งหมดจงเข้าไปในนาวา เพราะว่าเราเห็นว่า เจ้าชอบธรรมต่อหน้าเราในชั่วอายุนี้” ²เจ้าจงเอาสัตว์ทั้งปวงที่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดตัว และสัตว์ทั้งปวงที่ไม่สะอาดทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละคู่ ³นกในอากาศทั้งตัวผู้และตัวเมียอย่างละเจ็ดตัวด้วย เพื่อรักษาชีวิตไว้ให้สืบเชื้อสายบนพื้นแผ่นดินโลก ⁴เพราะว่าอีกเจ็ดวันเราจะบันดาลให้ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน และสิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่เราสร้างมานั้นเราจะทำลายเสียจากพื้นแผ่นดินโลก” ⁵ในอาห์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ท่าน ⁶เมื่อน้ำท่วมบนแผ่นดินโลกในอาห์มีอายุได้หกร้อยปี ในอาห์ทั้งบุตรชาย ภรรยาและบุตรสะใภ้ทั้งหลายจึงเข้าไปในนาวาเพราะเหตุน้ำท่วม

¹¹เมื่อในอาห์มีชีวิตอยู่ได้หกร้อยปี ในเดือนที่สอง วันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น ในวันเดียวกันนั้นเอง น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาลก็พลุ่งขึ้นมา และช่องฟ้าก็เปิดออก ¹²ฝนตกบนแผ่นดินโลกสี่สิบวันสี่สิบคืน ¹³ในวันเดียวกันนั้นเองโนอาห์และบุตรชายของโนอาห์ คือ 셈 ฮาม

และยาเฟท ภรรยาของโนอาห์ และบุตรสะเภาทั้งสามได้เข้าไปในนาวา¹⁴ เขาเหล่านั้นและสัตว์ป่าทั้งปวงตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานทั้งปวงตามชนิดของมัน และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานไปมาบนแผ่นดินโลกตามชนิดของมัน และนกทั้งปวงตามชนิดของมัน คือบรรดานกทุกชนิดที่มีลักษณะแตกต่างกัน¹⁵ สัตว์ทั้งปวงที่มีลมปรานแห่งชีวิตได้เข้าไปหาโนอาห์ในนาวาเป็นคู่ๆ¹⁶ สัตว์ทั้งปวงที่เข้าไปนั้นได้เข้าไปทั้งตัวผู้และตัวเมียตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่ท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงปิดประตูให้ท่าน¹⁷ น้ำได้ท่วมแผ่นดินโลกสี่สิบวัน และน้ำก็ทวีมากขึ้นและหนุนนาวาให้สูงเหนือแผ่นดินโลก²² มนุษย์ทั้งปวงผู้ซึ่งมีลมปรานแห่งชีวิตเข้าออกทางจมูก สิ่งสารพัดที่อยู่บนบกตายสิ้น²³ สิ่งที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่บนพื้นแผ่นดินโลกถูกทำลาย ทั้งมนุษย์ สัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และนกในอากาศ และทุกสิ่งถูกทำลายจากแผ่นดินโลก เหลืออยู่แต่โนอาห์และทุกสิ่งที่อยู่กับท่านในนาวา²⁴ น้ำไหลเชียวบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

ปฐมกาล 8:1-13, 20-21

¹พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์ บรรดาสัตว์ที่มีชีวิต และสัตว์ใช้งานทั้งปวงที่อยู่กับท่านในนาวา และพระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดินโลก และน้ำทั้งปวงก็ลดลง² น้ำพุทั้งหลายที่อยู่ใต้บาดาลและช่องฟ้าทั้งปวงก็ปิด และฝนที่ตกจากฟ้าก็หยุด³ น้ำก็ค่อยๆ ลดลงจากแผ่นดินโลก และล่องไปร้อยห้าสิบวันแล้วน้ำก็ลดลง⁴ ณ เดือนที่เจ็ดวันที่สิบเจ็ดนาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต น้ำก็ค่อยๆ ลดลงจนถึงเดือนที่สิบ ในเดือนที่สิบ ณ วันที่หนึ่งของเดือนนั้น ยอดภูเขาต่างๆ โผล่ขึ้นมา⁶ ต่อจากนั้นอีกสี่สิบวัน ในอาห์ก็เปิดช่องในนาวาที่ท่านได้ทำไว้นั้น⁷ ท่านปล่อยนกกาตัวหนึ่ง ซึ่งมันบินไปมาจนกระทั่งน้ำลดแห้งจากแผ่นดินโลก⁸ ท่านจึงปล่อยนกเขาตัวหนึ่งด้วยเพื่อจะรู้ว่าน้ำได้ลดลงจากพื้นแผ่นดินโลกหรือยัง⁹ แต่นกเขาไม่พบที่ที่จะจับอาศัยอยู่ได้เพราะน้ำยังท่วมทั่วพื้น

แผ่นดินโลกอยู่ มันจึงได้กลับมาหาท่านในนาวา ดังนั้นท่านจึงยื่นมือ
ออกไปจับนกเขาเข้ามาไว้ด้วยกันในนาวา ¹⁰ ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน
ท่านจึงปล่อยนกเขาไปจากนาวาอีกครั้งหนึ่ง ¹¹ ในเวลาเย็นนกเขาก็
กลับมายังท่าน ดูเถิด มันคาบใบมะกอกเทศเขียวสดมา ดังนั้นโนอาห์
จึงรู้ว่า น้ำได้ลดลงจากแผ่นดินโลกแล้ว ¹² ท่านคอยอยู่อีกเจ็ดวัน และ
ปล่อยนกเขาออกไป แล้วมันไม่กลับมาหาท่านอีกเลย

¹³ ต่อมาปีที่หกร้อยเอ็ดเดือนที่หนึ่งวันที่หนึ่งของเดือนนั้นน้ำก็แห้ง
จากแผ่นดินโลก โนอาห์ก็เปิดหลังคาของนาวาและมองดู ดูเถิด พื้น
แผ่นดินแห้งแล้ว โนอาห์ก็สร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และเอา
บรรดาสัตว์ที่สะอาดและบรรดานกที่สะอาดถวายเป็นเครื่องเผาบูชาที่
แท่นนั้น ²¹ พระเยโฮวาห์ได้ดมกลิ่นหอมหวาน และพระเยโฮวาห์ทรง
ดำริในพระทัยว่า "เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินอีกเพราะเหตุมนุษย์ ด้วย
ว่าเจตนาในใจของเขาเลวตั้งแต่ชั่วร้ายตั้งแต่เด็กมา เราจะไม่ประหารสิ่ง
ทั้งปวงที่มีชีวิตอีกเหมือนอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น

ปฐมกาล 9:11-13

¹¹ เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า จะไม่มีการทำลาย
บรรดาเนื้อหนังโดยน้ำท่วมอีก จะไม่มีน้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป"
¹² พระเจ้าตรัสว่า "นี่เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาซึ่งเราตั้งไว้
ระหว่างเรากับพวกเจ้า และสัตว์ที่มีชีวิตทั้งปวงที่อยู่กับเจ้า ในทุกชั่ว
อายุตลอดไปเป็นนิตย์ ¹³ เราได้ตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆและมันจะเป็น
หมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับแผ่นดินโลก"

พระเยซูเป็นนาวาแห่งความรอดของเรา

เวลาที่พระเจ้าได้เปิดประตูเรือก็มาถึง และหลังจากนั้นก็ไม่มีผู้รอดชีวิตได้
อีก แต่เรารู้ดีว่า ความโกรธนั้นจะลงมาเหนือโลกนี้อีกครั้ง และครั้งนี้จะเป็นไฟ
แต่พระเจ้าก็ได้จัดเตรียมทางออกไว้ให้กับผู้ที่ดำเนินชีวิตกับพระองค์
“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของ
พระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มี

ชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16) “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12) “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา 9 บัดนี้เราจึงเป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระพิโรธโดยพระองค์” (โรม 5:8-9) “ดังนั้นถ้าเราจะเลยความรอดอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะรอดพ้นไปอย่างไรได้” (ฮีบรู 2:3) ช่างเป็นความรอดที่ได้จัดเตรียมไว้อย่างวิเศษมานานาแห่งความปลอดภัย!

น่าสนใจการที่พระเจ้าบอกโนอาห์ว่า ให้ลงยาชันไว้ทั้งภายในและภายนอกนาวา (ปฐมกาล 6:14) ในภาษาฮีบรูคำว่า ลงยาชันนั้นมีความหมายเดียวกันกับคำซึ่งสามารถแปลได้ว่า “การลบบาป” ทั้งสองคำนี้มีความหมายว่า “การปกคลุม” พระโลหิตของพระเยซูหลังจากออกมาเพื่อจะปกคลุมความบาปของเรา และพระโลหิตของพระเยซูยังชำระเราจากความบาปของเราด้วยเช่นกัน

เป็นจุดประสงค์ของพระเจ้าที่ต้องการให้ทั้งครอบครัวได้รับความรอดเหมือนเช่นครอบครัวของโนอาห์ที่ได้รับความรอดเพราะพวกเขาได้อยู่ในนาวา “จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย” (กิจการ 16:31) แต่เราจะต้องทำทุกอย่างที่พระเจ้าสั่งไว้ เช่นเดียวกันกับโนอาห์ เราต้องอบรมลูกของเรา รักลูกของเรา อย่ายั่วโทสะเขา ด้วยการไม่เอาใจใส่เขา พระเจ้าเป็นพ่อบนสวรรค์ของเรา พระองค์ปฏิบัติกับคุณอย่างไรในฐานะลูกของพระองค์? พระองค์มีความอดทนต่อคุณไหม? พระองค์คอยแต่ต่อว่าคุณ หรือคอยให้กำลังใจ? พระองค์ได้ให้สิ่งที่ดีกับคุณเพื่อคุณจะมีคามยินดีหรือไม่? พระองค์ให้ความสนใจกับทุกรายละเอียดเกี่ยวกับคุณไหม? พระองค์ชอบที่จะให้คุณใช้เวลากับพระองค์ไหม? เราจะต้องปฏิบัติกับลูกของเราเหมือนกับที่พระเจ้าปฏิบัติกับลูกของพระองค์

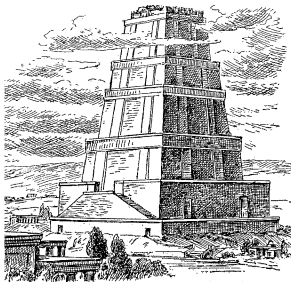
พระเจ้าเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนว่า พระองค์รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับครอบครัว “ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้พยากรณ์มายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเยโฮวาห์

คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวมาถึง และท่านผู้นั้นจะกระทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ หากไม่ เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง" (มาลาคีย์ 4:5-6) ให้เรามีความรับผิดชอบต่อกับครอบครัวของเราอย่างจริงจังด้วย

เรื่องที่ 8 หอบาเบล

ปฐมกาล 11:1-9

¹ทั่วแผ่นดินโลกมีภาษาเดียวและมีสำเนียงเดียวกัน ²และต่อมาเมื่อพวกเขาเดินทางจากทิศตะวันออกก็พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์และพวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น ³แล้วพวกเขาต่างคนต่างก็พูดกันว่า "มาเถิด ให้พวกเรา

ทำอิฐและเผามันให้แข็ง" พวกเขาจึงมีอิฐใช้ต่างหินและมียางมะตอยใช้ต่างปูนสอ ⁴เขาทั้งหลายพูดว่า "มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมืองขึ้นเมืองหนึ่งและก่อหอคอยยอดของมันไปถึงฟ้าสวรรค์ และให้พวกเราสร้างชื่อเสียงของพวกเราไว้ เพื่อว่าพวกเราจะไม่กระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก"

⁵และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาทอดพระเนตรเมืองและหอขึ้นซึ่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์ได้ก่อสร้างขึ้น ⁶แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ดูเถิด คนเหล่านี้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และพวกเขาทั้งปวงมีภาษาเดียว พวกเขาเริ่มทำเช่นนี้แล้ว ประเดี๋ยวจะไม่มีอะไรหยุดยั้งพวกเขาได้ในสิ่งที่พวกเขาคิดจะทำ ⁷มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของพวกเขาวุ่นวายที่นั่น เพื่อไม่ให้พวกเขาพูดเข้าใจกันได้" ⁸ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดิน พวกเขาก็เลิกสร้างเมืองนั้น ⁹เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่า บาบิโลน เพราะว่าที่นั่น

พระเยซูว่าห์ทรงทำให้ภาษาของทั่วโลกงุ่นวาย และ ณ จากที่นั่นพระเยซูว่าห์ได้ทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายออกไปทั่วพื้นแผ่นดินโลก

พระเจ้าทำลายความหยิ่งของมนุษย์

นิมโรดเหลนของอาโนห์ได้เป็นผู้ยิ่งใหญ่บนแผ่นดิน เขาต่อต้านกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และแผ่นดินส่วนหนึ่งของเขาอยู่ตรงใจกลางหอบาเบล ภายหลังเป็นที่รู้จักกันว่า บาบิโลน (ดูในปฐมกาล 10:8-10) ในเรื่องนี้ผู้คนแห่งบาเบลต้องการจะสร้างชื่อเสียงให้กับตัวเอง เขาต้องการจะสร้างหอนี้เพื่อใช้ในการนมัสการสวรรค์ เขาไม่ต้องการจะแพร่กระจายออกไปทั่วโลกอย่างที่พระเจ้าได้สั่งพวกเขาไว้ ในความหยิ่งของเขา พวกเขาได้สร้างศาสนาเทียมเท็จที่ชั่วร้ายขึ้นโดยไม่มีพระเจ้า พวกเขาได้อั้วอดถึงสิ่งที่พวกเขาทำ พระเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อจะต่อต้านพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงได้ทำให้เกิดความงุ่นวายขึ้นด้วยภาษาที่แตกต่างกัน ผลแห่งความงุ่นวายที่เกิดขึ้นจึงทำให้เขาไม่สามารถสร้างหอนั้นได้สำเร็จ

พระเยซูได้บอกว่า “ถ้าปราศจากเราแล้ว ท่านไม่สามารถทำสิ่งใดได้เลย” (ยอห์น 15:5) “ในท่านองเดียวกัน ท่านที่อ่อนอาวูโส ก็จงยอมตามผู้อาวูโส อันที่จริงให้ท่านทุกคนคาดเอวไว้ด้วยความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน ด้วยว่าพระเจ้าทรงต่อสู้คนเหล่านั้นที่ถือตัวจองหอง แต่พระองค์ทรงประทานพระคุณแก่คนทั้งหลายที่ถ่อมใจลง เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร” (1 เปโตร 5:5-6)

พระเจ้าต้องการให้ประชากรของพระองค์มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน ในวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากเทศกาลปัสกาผ่านไปแล้วห้าสิบวัน เมื่อพระเยซูได้ถูกตรึงกางเขนไปแล้ว เหล่าสาวกของพระเยซูได้มารวมกันอยู่ “ในที่แห่งเดียวกัน” พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาเหนือพวกเขา ในวันนั้นเองผู้คนจำนวนมากรู้สึกประหลาดใจเพราะ “เมื่อมีเสียงอย่างนั้น เขาจึงพากันมาและสับสนเพราะต่างคนต่างได้ยินเขาพูดภาษาของตนเอง” (กิจการ 2:6)

ผู้ติดตามของพระคริสต์ที่แท้จริงจะรู้สึกได้ถึงการมีวิญญาณที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้เชื่อท่านอื่น ถึงแม้ว่าจะมีสัญชาติหรือภาษาที่แตกต่างกันก็ตาม เราเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสต์

ถ้ามนุษย์พยายามจะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนอกเหนือความประสงค์ของพระเจ้าก็肯定不会เกิดขึ้นเลย ดังนั้นให้เราระวังในเรื่องการพยายามสร้างชื่อเสียงให้ตัวเอง หรือแยกออกไปอยู่ในกลุ่มที่ต้องการจะยกย่องมนุษย์ด้วยกันเอง หรือมีส่วนร่วมในเรื่องของคาถาเวทมนตร์ “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น” (วิวรณ์ 18:4)

เรื่องที่ 9 พระเจ้าทรงเรียกอับราม

ปฐมกาล 12:1-5, 7

¹พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่อับรามแล้วว่า “เจ้าจงออกไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากบ้านบิดาของเจ้า ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้เจ้าเห็น ²เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ชนชาติหนึ่ง เราจะอวยพรเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โต และเจ้าจะเป็นแหล่งพระพร ³เราจะอวยพรผู้ที่

อวยพรเจ้า และสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งเจ้า บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพระพรเพราะเจ้า” ⁴ดังนั้นอับรามจึงออกไปตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านและโลกก็ไปกับท่าน อับรามมีอายุได้เจ็ดสิบห้าปี ขณะเมื่อท่านออกจากเมืองฮาราน ⁵อับรามพานางซารายภรรยาของท่าน โลกบุตรของน้องชายท่าน บรรดาทรัพย์สิ่งของของพวกเขาที่ได้

สะสมไว้ และผู้คนทั้งหลายที่ได้ไว้ที่เมืองฮาราน พวกเขาออกไปเพื่อเข้าไปยังแผ่นดินคานาอัน และพวกเขาไปถึงแผ่นดินคานาอัน

⁷พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า "เราจะให้แผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้า" อับรามจึงสร้างแท่นบูชาที่นั่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงปรากฏแก่ท่าน

พระเจ้าเลือกบุคคลแห่งความเชื่อ

การศึกษาหนังสือปฐมกาลมาจนถึงบทนี้ เราจะเห็นว่าพระเจ้าได้จัดการกับโลกนี้ และจากบทที่เหลืต่อไป เราจะได้เห็นสิ่งที่พระเจ้าปฏิบัติต่อบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ 4 คน อับราฮัม (เขาใช้ชื่ออับรามมาตลอดจนกระทั่งพระเจ้าได้เปลี่ยนชื่อให้เขา), อิชอัค, ยาโคบ และโยเซฟ พวกเขาไม่ได้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบทุกด้าน แต่พวกเขาเป็นบุคคลที่มีความรักให้พระเจ้า-เป็นบุคคลที่พระเจ้าสามารถใช้เขาได้ ขณะที่คุณได้ศึกษาเรื่องราวชีวิตของพวกเขา ให้ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์สอนคุณในสิ่งที่พระองค์ต้องการให้คุณได้เรียนรู้จากตัวอย่างของพวกเขา “แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้จึงได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย” (1โครินธ์ 10:11)

“โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาว่าไม่รู้ว่าจะไปทางไหน” (ฮีบรู 11:8) ความเชื่อเกิดขึ้นได้โดยการได้ยินถ้อยคำของพระเจ้า (โรม 10:17) แต่หลักฐานแห่งความเชื่อคือการเชื่อฟัง “โดยความเชื่อ เมื่อทรงเรียกให้อับราฮัมออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาว่าไม่รู้ว่าจะไปทางไหน” (ยากอบ 2:26) ผู้อื่นสามารถมองเห็นความเชื่อที่แท้จริงของคุณเพราะการเชื่อฟังที่คุณมีต่อถ้อยคำของพระเจ้าได้ไหม?

พระเจ้าได้เลือกเรา

พระเยซูได้กล่าวไว้ว่า “ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านจะไปเกิดผล และ

เพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน” (ยอห์น 15:16) “พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด เราก็นำท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21) คุณอาจจะรู้สึกว่าคุณอ่อนแอและโง่เขลา แต่พระเจ้าได้เลือกที่จะช่วยคุณให้รอด “พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงฟังเถิด พระเจ้าทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ให้เป็นคนมั่งมีในความเชื่อ และให้เป็นทายาทแห่งอาณาจักร ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์มิใช่หรือ” (ยากอบ 2:5) เช่นเดียวกันกับที่พระเจ้าได้สัญญาว่าจะมอบมรดกให้กับอับราฮัม พระเจ้าก็ทำให้คุณเป็นทายาทแห่งแผ่นดินของพระองค์ด้วยเช่นกัน อับราฮัมได้ละทิ้งทุกอย่างเพื่อติดตามพระเจ้าและทำในสิ่งที่พระองค์ได้บอก แล้วพระเจ้าเรียกให้คุณทำอะไร? พระองค์เรียกให้คุณไปที่ไหนเพื่อพระองค์? “ฉะนั้นท่านจงทนการยากลำบากดุจทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์ ไม่มีทหารคนใดเมื่อเข้าประจำการแล้ว จะไปห่วงใยกับการทำมาหากินของเขาในชีวิตนี้ เพื่อผู้ที่ได้เลือกเขาให้เป็นทหารนั้นจะได้ชอบใจ” (2 ทิโมธี 2:3-4)

สิ่งที่ควรทำ

พระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับราฮัม 7 ประการ มีอะไรบ้าง?

1. เราจะให้เจ้าเป็น_____ที่ยิ่งใหญ่ (ข้อ 2)
2. เราจะ_____เจ้า (ข้อ 2)
3. เราจะให้เจ้ามี_____ใหญ่โต (ข้อ 2)
4. แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้_____ (ข้อ 2)
5. เราจะ_____แก่ผู้ที่_____เจ้า (ข้อ 3)
6. เราจะ_____คนที่_____เจ้า (ข้อ 3)
7. บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้รับ_____เพราะ_____ (ข้อ 3)

เรื่องที่ 10 อับรามไปที่อียิปต์

ปฐมกาล 12:10-20

¹⁰เกิดการกันดารอาหารที่แผ่นดิน
อับรามได้ลงไปยังอียิปต์เพื่ออาศัย
อยู่ที่นั่น เพราะว่าการกันดาร
อาหารในแผ่นดินนั้นมากยิ่งนัก
¹¹ต่อมาเมื่อท่านใกล้จะเข้าอียิปต์
ท่านจึงพูดกับนางซารายภรรยา
ของท่านว่า "ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้ารู้
ว่าเจ้าเป็นหญิงรูปงามนำดู ¹²

ฉะนั้นต่อมาเมื่อคนอียิปต์จะเห็นเจ้า พวกเขาจะพูดว่า 'นี่เป็นภรรยา
ของเรา' และพวกเขาจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย แต่พวกเขาจะไว้ชีวิตเจ้า ¹³

กรุณาพูดว่าเจ้าเป็นน้องสาวของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะอยู่อย่างสุข
สบายเพราะเห็นแก่เจ้า และข้าพเจ้าจะมีชีวิตเพราะเหตุเจ้า" ¹⁴ต่อมา
เมื่ออับรามเข้าไปในอียิปต์แล้ว คนอียิปต์เห็นว่าหญิงคนนี้รูปงามยิ่งนัก

¹⁵พวกเจ้านายของฟาโรห์เห็นนางด้วยเช่นกัน และทูลยกย่องนางต่อ
พระพักตร์ฟาโรห์ และหญิงนั้นจึงถูกนำไปอยู่ในวังของฟาโรห์

¹⁶ฟาโรห์ได้โปรดปรานอับรามมากเพราะเห็นแก่นาง ท่านได้แกะ วัว ลา
ตัวผู้ ทาส ทาสี ลาตัวเมีย และอูฐจำนวนมาก ¹⁷และพระเยโฮวาห์ทรง
ทำให้เกิดภัยพิบัติแก่ฟาโรห์และราชวงศ์ของท่านด้วยภัยพิบัติร้ายแรง
ต่างๆ เพราะเหตุนางซารายภรรยาของอับราม ¹⁸ฟาโรห์จึงเรียกอับราม
มาและตรัสว่า "ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนี้แก่เรา ทำไมเจ้าไม่บอกเราว่านาง
เป็นภรรยาของเจ้า" ¹⁹ทำไมเจ้าว่า 'เธอเป็นน้องสาวของข้าพระองค์'
ดังนั้นเราเกือบจะรับนางมาเป็นภรรยาของเรา ฉะนั้นบัดนี้จงดูภรรยา
ของเจ้า จงรับนางไปและออกไปตามทางของเจ้า" ²⁰ฟาโรห์จึงรับสั่ง
พวกคนใช้เรื่องท่าน และพวกเขาจึงนำท่าน ภรรยาและสิ่งสารพัดที่
ท่านมีอยู่ออกไปเสีย

ข้อควรคิด

เพราะความกัณดาลที่เกิดขึ้นทำให้อับรามได้ออกจากสถานที่ที่พระเจ้าได้เรียกให้เขาอาศัยอยู่ เขาไปที่อียิปต์ ซึ่งในข้อพระคัมภีร์ได้บอกไว้บ่อยครั้งว่า อียิปต์เป็นภาพของการตกเป็นทาส อับรามไม่ได้ปรึกษาพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจในครั้งนี้ และคงเป็นเพราะความกลัวที่เกิดขึ้นด้วย อับรามจึงได้โกหก แต่ก็เป็นเรื่องจริงที่ซารายภรรยาของเขานั้นเป็นน้องสาวของเขาด้วย แต่เขาพอใจที่จะหลอกผู้คนที่นั่นให้คิดว่าเธอไม่ใช่ภรรยาของเขา ซางเป็นเรื่องน่าเศร้ามากเมื่อผู้คนที่พระเจ้าได้ใช้วิธีที่ทำให้คนในโลกนี้สามารถวางล่าวเขาได้! คนในโลกนี้คาดหวังว่าเราควรจะมีมาตรฐานแห่งความประพฤติสูงกว่าพวกเขา

อับรามคิดว่าเขาต้องถูกฆ่าตายแน่ ความคิดแรกที่ผุดนั้นจะนำไปสู่การทำบาปในขั้นต่อไปเสมอ **“คือทำลายความคิด และทิวี่มานะทุกประการที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงเชื่อฟังพระคริสต์”** (2โครินธ์ 10:5) ความกลัวไม่ได้มาจากพระเจ้า – แต่เป็นความเชื่อต่างหาก! **“เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ทรงประทานจิตที่กอปรด้วยฤทธิ์ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา”** (2ทิโมธี 1:7)

การที่เรายอมให้กับความบาป ไม่ว่าเรื่องนั้นจะเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม ก็จะทำให้เราสามารถทำบาปในเรื่องนั้นได้ซ้ำอีกอย่างง่ายตาย อับรามได้ทำเหมือนเดิมอีกในปฐมกาลบทที่ 20 นางฮาการ์ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของอับราม เรื่องนี้น่าจะเกิดขึ้นที่อียิปต์ซึ่งทำให้เกิดความโศกเศร้าขึ้นจากการยอมประนีประนอมของอับราม (ในเรื่องที่ 14)

พระเจ้ายอมให้การกระทำที่ชั่วช้าของพ่อมีผลกระทบกับลูกหลานไปจนถึงรุ่นที่สามและสี่ (อพยพ 34:7) ถ้าเราซึ่งเป็นพ่อแม่ไม่ยอมหันหนีจากความบาปของเราและได้รับการอภัยจากความบาปเหล่านั้น ลูกๆ ของเราก็จะชั่วร้ายประวัติศาสตร์ของเราด้วยเช่นกัน การหลอกลวงของอับรามก็ได้เกิดขึ้นในชีวิตของอิสอัคด้วย อิสอัคได้โกหกเรื่องของเรเบคาห์ภรรยาของเขา-และเธอก็ไม่ได้เป็นน้องสาวของเขาด้วย (ปฐมกาล 26:1-11) หลังจากนั้นยาโคบลูก

ชายของอิสอัคก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการหลอกลวงอย่างมากด้วย (ในเรื่องที่ 24 และ 30) ลูกชายของยาโคบยังคงโกหกอย่างต่อเนื่อง (ในเรื่องที่ 35) เป็นเรื่องสำคัญมากที่เราจะต้องจัดการกับความบาปของเราก่อนที่จะมันจะตกทอดลงไป ที่ลูกหลานของเรา! และเป็นเรื่องสำคัญด้วยเช่นกันที่เราจะต้องแสวงหาพระเจ้าในช่วงสถานการณ์ที่ย่ำแย่ เพื่อที่เราจะได้ไม่ทำอะไรนอกความประสงค์ของพระองค์! “จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิทธิของเจ้าราบรื่น” (สุภาษิต 3:5-6)

ซารายเป็นแบบอย่างของภรรยา

ซารายคงรู้สึกกลัวในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเหมือนกัน แต่พระเจ้าก็ดูแลเธอเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าสามีเธอไม่ได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าก็ไม่ต้องการให้ภรรยาบ่นสามีของเธอ แต่เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเขา พระเจ้าต้องการให้ภรรยาประดับประดาไปด้วย “ความอ่อนสุภาพและสงบเสงี่ยม ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ามากในสายพระเนตรพระเจ้า” (1 เปโตร 3:4) “บรรดาสตรีบริสุทธิ์ในครั้งโบราณนั้นเช่นกัน ผู้ซึ่งวางใจในพระเจ้า ก็ได้ประดับกายเช่นกัน และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนางซาร่าห์เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกท่านว่านาย ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติดี และไม่มีความหวาดกลัวด้วยตกตะลึงสิ่งใด ท่านก็เป็นลูกหลานของนาง” (1 เปโตร 3:5-6) ถ้าพระเจ้าต้องการให้ภรรยาพูดกับสามีถึงเรื่องความประพฤติของเขา เธอจะต้องแบ่งปันสิ่งที่เธอเป็นห่วงด้วยวิญญานที่ถูกต้องและฝากที่เหลือทั้งหมดไว้ให้พระเจ้าเป็นผู้ทำงานในหัวใจสามีของเธอเอง “จิตใจของข้าพเจ้า จงคอยท่าพระเจ้าแต่องค์เดียว เพราะความหวังของข้าพเจ้ามาจากพระองค์” (สดุดี 62:5)

เรื่องที่ 11 อับรามแยกกับโลท

ปฐมกาล 13:1-15

“อับรามจึงขึ้นไปจากอียิปต์ ท่านและภรรยาของท่านและสิ่งสารพัดที่ท่านมีอยู่

พร้อมกับโลห เข้าไปทางทิศใต้² อับรามก็มั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยฝูงสัตว์ เงิน และทองเป็นอันมาก³ ท่านเดินทางต่อไปจากทิศใต้จนถึงเมืองเบธเอล ถึงสถานที่ที่เต็นท์ของท่านเคยตั้งอยู่คราวก่อน ระหว่างเมืองเบธเอล กับเมืองอัย⁴ จนถึงสถานที่ตั้งแท่นบูชาซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยสร้างไว้ที่นั่น และอับรามร้องออกพระนามของพระเยโฮวาห์ที่นั่น⁵ โลหซึ่งไปกับอับรามมีฝูงแพะแกะ ฝูงวัวและเต็นท์เช่นกัน⁶ แผ่นดินไม่กว้างขวางพอที่ พวกเขาจะอาศัยอยู่ด้วยกันได้ เพราะทรัพย์สินของพวกเขามีอยู่มาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้⁷ เกิดมีการวิวาทกัน ระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลห ขณะนั้นคนคานาอันและคนเปอร์เซียยังอาศัยอยู่ที่แผ่นดินนั้น⁸ อับรามจึงพูดกับโลหว่า "กรุณาอย่าให้มีการวิวาทกันเลยระหว่างเรากับเจ้า และระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของเรากับคนเลี้ยงสัตว์ของเจ้า เพราะเราทั้งสองเป็นญาติกัน⁹ แผ่นดินทั้งหมดอยู่ตรงหน้าเจ้ามีไช้หรือ โปรดจงแยกไปจากเราเถิด ถ้าเจ้าไปทางซ้ายมือเราจะไปทางขวามือ หรือถ้าเจ้าไปทางขวามือเราจะไปทางซ้ายมือ"

¹⁰ โลหเงยหน้าขึ้นแลดูและเห็นว่าบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดนมีน้ำบริบูรณ์อยู่ทุกแห่ง เหมือนพระอุทยานของพระเยโฮวาห์ เหมือนกับแผ่นดินอียิปต์ไปทางเมืองโคอาร์ ก่อนที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์¹¹ ดังนั้นโลหจึงเลือกบรรดาที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน โลหเดินทางไปที่ศตวันออกและเขาทั้งสองจึงแยกจากกันไป¹² อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน โลหอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆที่ราบลุ่มและตั้งเต็นท์ใกล้เมืองโสโดม

¹³ แต่ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้าและเป็นคนบาปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เป็นอันมาก¹⁴ ภายหลังที่โลหแยกจากท่านไปแล้วพระเยโฮวาห์ตรัสแก่อับรามว่า "จงเงยหน้าขึ้นแลดูและมองดูจากสถานที่ที่เจ้าอยู่นี้ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก¹⁵ เพราะว่าแผ่นดินทั้งหมดซึ่งเจ้าเห็นนี้เราจะยกให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์

อับรามกลับเข้าสู่ความประสงค์ของพระเจ้า

อับรามตัดสินใจว่าจะไม่ดำเนินชีวิตตามวิถีของตัวเองอีกต่อไป เขากลับเข้าไปสู่จุดแห่งการเชื่อฟัง เข้าไปสู่สถานที่แห่งแท่นบูชา และเรียกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขาได้สถาปนาพันธสัญญากับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง “พระเยโฮวาห์ทรงชูทุกคนที่กำลังจะล้มลง และทรงยกทุกคนที่โน้มตัวลงให้ลุกขึ้น” (สดุดี 145:14) “เพราะว่าฟ้าสวรรค์สูงเหนือแผ่นดินเท่าใด ความเมตตาของพระองค์ที่มีต่อบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ก็ใหญ่ยิ่งเท่านั้น ตะวันออกไกลจากตะวันตกเท่าใด พระองค์ทรงปลดการละเมิดของเราจากเราไปไกลเท่านั้น บิดาสงสารบุตรของตนฉันใด พระเยโฮวาห์ทรงสงสารบรรดาคนที่ยำเกรงพระองค์ฉันนั้น เพราะพระองค์ทรงทราบโครงร่างของเรา พระองค์ทรงระลึกว่าเราเป็นแต่ผงคลี” (สดุดี 103-11-14) พระเจ้าชอบที่เราหันกลับมาหาพระองค์

สถานการณ์ที่ย่ำแย่อีกอย่างหนึ่งได้เกิดขึ้น คราวนี้อับรามได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง เขาเต็มใจที่จะยอมทิ้งสิทธิที่ถูกต้องของเขาเพื่อแสวงหาสันติสุข “มีแต่น้อยแต่มีความชอบธรรมก็ดีกว่ามีรายได้มากด้วยอุบาย” (สุภาษิต 16:8) โลกเลือกสิ่งที่เขาเห็นว่าดีที่สุด แต่กลายเป็นกับดักให้กับจิตใจของเขา สำหรับอับรามเพราะความไม่เห็นแก่ตัวของเขา พระเจ้าได้ให้รางวัลกับเขาด้วยการย้ำถึงคำสัญญาของพระองค์ว่า พระองค์จะจัดเตรียมให้กับเขาอย่างยิ่งใหญ่ เมื่อเราทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการ พระเจ้าจะดูแลความต้องการของเราเอง “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” (มัทธิว 6:33)

เรื่องที่ 12 อับรามช่วยโลก

ปฐมกาล 14:8-12, 14-16, 18-23

⁸และกษัตริย์เมืองโสโดม กษัตริย์เมืองโกโมราห์ กษัตริย์เมืองอัดมาห์ กษัตริย์เมืองเศโบอิม และกษัตริย์เมืองเบลลา (คือเมืองเศอาร์) ก็ออกไปทำสงครามสู้รบกับกษัตริย์เหล่านั้น ณ ที่หุบเขาสิดิม ⁹กับเค

โดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม ทิดาลกษัตริย์แห่งประชาชาติ อัม
ราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ และอารีโอกกษัตริย์เมืองเอลลาสาร์ กษัตริย์
สี่องค์ต่อหน้าองค์ ¹⁰ ที่หุบเขาสิดติมีบ่ออย่างมดคอยเต็มไปหมด เหล่า
กษัตริย์เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ได้หนีมาและตกลงไปที่นั่น และ
ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีไปยังภูเข ¹¹ กษัตริย์เหล่านั้นจึงเก็บบรรดาทรัพย์
สิ่งของและเสบียงอาหารทั้งสิ้นของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์แล้ว
ก็ไป ¹² และได้จับโลหบุตรชายของน้องชายอับรามผู้ซึ่งอาศัยอยู่ใน
เมืองโสโดมและทรัพย์สิ่งของของเขาแล้วจากไป ¹⁴ เมื่ออับรามได้ยินว่า
หลานชายของท่านถูกจับไปเป็นเชลย ท่านจึงนำคนชำนาญศึกที่เกิดใน
บ้านท่าน จำนวนสามร้อยสิบแปดคน และตามไปทันที่เมืองดาน ¹⁵ ท่าน
จึงแยกคนของท่าน ทั้งท่านและคนใช้ของท่านออกเป็นกองๆ ใน
กลางคืน ก็เข้าตีและไล่ตามจนถึงเมืองโฮบาห์ซึ่งอยู่ทางด่านซ้ายเมือง
ดามัสกัส ¹⁶ และท่านนำบรรดาทรัพย์สิ่งของกลับคืนมาหมด ทั้งนำโลห
หลานชายของท่าน ทรัพย์สิ่งของของเขา ผู้หญิง และประชาชนกลับมา
ด้วย

¹⁸ เมลคีเซเดคกษัตริย์เมืองซาเลมได้นำขนมปังและน้ำองุ่นมาให้
และท่านก็เป็นปุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ¹⁹ ท่านก็อวยพรแก่อับรามว่า
"ขอให้พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกโปรด
ให้อับรามได้รับพรเถิด ²⁰ และจงสรรเสริญแด่พระเจ้าผู้สูงสุดผู้ได้ทรง
มอบศัตรูทั้งหลายของเจ้าไว้ในมือของเจ้า" และอับรามก็ยกหนึ่งในสิบ
จากข้าวของทั้งหมดถวายแก่ท่าน อับรามคืนของที่ถูกลั่นและเชลยแก่
กษัตริย์เมืองโสโดม ²¹ กษัตริย์เมืองโสโดมตรัสแก่อับรามว่า "ขอคืนคน
ให้แก่เราและทรัพย์สิ่งของนั้นเจ้าจงเอาไปเถิด" ²² อับรามกล่าวแก่
กษัตริย์เมืองโสโดมว่า "ข้าพเจ้าได้ยกมือของข้าพเจ้าต่อพระเยโฮวาห์
พระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

²³ ว่าข้าพเจ้าจะไม่รับเอาเส้นด้ายหรือสายรัดรองเท้าและข้าพเจ้า
จะไม่รับเอาสิ่งใดๆ ที่เป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะกล่าวว่า 'เราได้
กระทำให้อับรามมั่งมี'"

ข้อควรคิด

เพราะโลหาศัยอยู่ในสถานที่ที่ชั่วร้าย เขาจึงได้รับผลกระทบจากวิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสถานที่แห่งนั้นด้วย คุณยอมทำตามวิถีของโลกนี้เพื่อจะได้ไม่เกิดความขัดแย้งขึ้นหรือเปล่า?

เป็นเรื่องที่ดีมากที่อับรามไม่ได้เก็บความไม่พอใจที่โลธได้เลือกดินแดนที่ดีที่สุดไว้ในใจของเขา! วิญญาณของเขาเป็นอิสระที่จะช่วยเหลือโลธในยามที่โลธลำบาก

อับรามเตรียมพร้อมแล้วสำหรับการต่อสู้ เขามีกลยุทธ์ไว้แล้ว และเขาเต็มใจที่จะเดินทางไปไกลถึงที่นั่นเป็นระยะทางที่ไกลมาก-จนกว่าเขาจะได้รับชัยชนะ เราก็เช่นเดียวกัน เราได้รู้จักบางคนที่เขาถูกซาตานกักไว้เป็นเชลยหรือผู้ที่ถูกกักขังชนะในพระคริสต์ไว้จากเขา แล้วเราจะสวมยุทธภัณฑ์ให้กับตัวเองสำหรับสงครามฝ่ายวิญญาณนี้ได้อย่างไร?

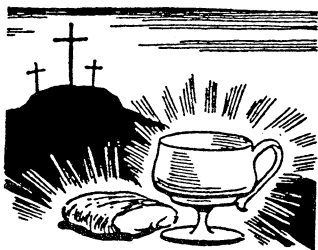
“เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอบครอง คักคิเทพ เทพผู้ครอบพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะอยู่อย่างมั่นคงได้ เหตุฉะนั้นท่านจงมั่นคง เอาความจริงคาดเอว เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก และเอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความปรองปรองมาสวมเป็นรองเท้า และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณคือพระวจนะของพระเจ้า จงอธิษฐานวิงวอนทุกอย่างและจงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา ทั้งนี้จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง จงอธิษฐานเพื่อวิสุทธิชนทุกคน” (เอเฟซัส 6:12-18)

พระเยซูทรงเป็นปุโรหิต-กษัตริย์ เหมือนกับเมลคีเซเดค

อับรามไม่ยอมรับรางวัลจากกษัตริย์แห่งเมืองโสโดมซึ่งเป็นคนชั่วร้าย เขารู้ดีว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และพระองค์สามารถให้เขาได้ในทุกสิ่งที่เขาต้องการ เขาไม่ต้องการได้รับเกียรติจากมนุษย์ แต่ต้องการได้รับจากพระเจ้า

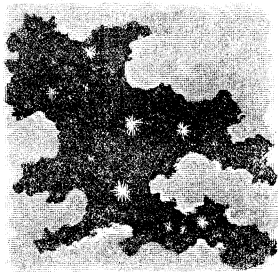
แต่อับรามได้ถวายสิบลดแต่เมลคีเซเดคกษัตริย์แห่งเมืองซาเลม (อาจจะ เป็นเยรูซาเล็ม) ซาเลม หมายถึง “สันติสุข” เมลคีเซเดค หมายถึง “กษัตริย์แห่ง ความชอบธรรม” การถวายสิบส่วนจากสิ่งที่มีอยู่ทั้งหมดได้นำพระพรเข้ามาในชีวิตของอับราม “พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า จงนำสิบชักหนึ่ง เต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเรา ในเรื่องนี้ว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้น ไหลมาให้เจ้าหรือไม่” (มาลาคีย์ 3:10)

พระเยซูก็เป็นกษัตริย์แห่งสันติสุขและกษัตริย์แห่งความชอบธรรม และพระองค์ทรงเป็นปุโรหิตตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค และยังเป็นมหาปุโรหิต ชั่วนิรันดร์อีกด้วย (ฮีบรู บทที่ 7) พระองค์เป็นผู้รับการถวายสิบลดจากเราและ ทรงอวยพรเรา พระองค์ได้ให้ขนมปังและเหล้าองุ่นกับเราซึ่งเป็นสัญลักษณ์ ของร่างกายที่ต้องแตกหักและเลือดที่ต้องหลั่งออกมาของพระองค์ และทำให้ เราได้รับชีวิตและกำลังสำหรับการรับใช้ ในฐานะมหาปุโรหิตของเรา พระเยซู ได้มอบชีวิตของพระองค์เองเพื่อเรา และขณะนี้พระองค์ได้ทรงสถิตอยู่ ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าผู้สูงสุด เพื่อเรา พระองค์คอยขอความกรุณา จากพระเจ้าให้กับเรา เราสามารถ เข้ามาหาพระเจ้าได้ด้วยศรัทธา โดยผ่านทางพระเยซู พระองค์ทรง เป็นปุโรหิต-กษัตริย์ที่วิเศษที่สุดของ เรา!

เรื่องที่ 13 พันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราม

ปฐมกาล 15:1, 5-18

¹ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระดำรัสของพระเยโฮวาห์มาถึง อับรามด้วยนิมิตว่า "อับราม อย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้าและเป็น บำเหน็จยิ่งใหญ่ของเจ้า"

⁵ พระองค์จึงนำท่านออกมา กลางแจ้งและตรัสว่า "จงมองดูฟ้า และนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้า สามารถนับมันได้" และพระองค์ ตรัสแก่ท่านว่า "เชื้อสายของเจ้าจะ

เป็นเช่นนั้น" ⁶ ท่านเชื่อในพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนับว่าเป็น ความชอบธรรมแก่ท่าน ⁷ พระองค์ตรัสแก่ท่านว่า "เราคือเยโฮวาห์ที่ได้ พาเจ้าออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเตีย เพื่อยกดินแดนนี้ให้เป็น มรดกแก่เจ้า" ⁸ ท่านทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ข้าพระองค์ จะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพระองค์จะได้ดินแดนนี้เป็นมรดก" ⁹ พระองค์ตรัส แก่ท่านว่า "จงเอาวัวตัวเมียอายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี แกะตัวผู้ อายุสามปี นกเขาดัวหนึ่งและนกพิราบหนุ่มตัวหนึ่งมาให้เรา"

¹⁰ ท่านจึงนำบรรดาสัตว์เหล่านี้มาและผ่ากลางตัวมันวางข้างละซีก ตรงกัน แต่นกทั้งหลายนั้นท่านหาได้ฝ่าไม่ ¹¹ เมื่อฝูงเหยี่ยวลงมาที่ซาก สัตว์เหล่านั้น อับรามก็ไล่มันไปเสีย ¹² เมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตก อับราม ก็นอนหลับสนิท และดูเถิด ความหวาดกลัวความหุดหู่ใจอย่างยิ่งก็ทับ ถมท่าน ¹³ พระองค์ตรัสแก่อับรามว่า "จงรู้แน่เถิดว่าเชื้อสายของเจ้าจะ เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินที่ไม่ใช่ของพวกเขาและจะรับใช้พวกนั้น พวกนั้นจะกดขี่ข่มเหงพวกเขาสี่ร้อยปี ¹⁴ เช่นกันเราจะพิพากษาประเทศ นั้นซึ่งพวกเขาจะรับใช้ และต่อมาพวกเขาจะออกมาพร้อมกับทรัพย์ สิ่งของเป็นอันมาก ¹⁵ เจ้าจะไปตามบรรพบุรุษของเจ้าโดยผาสุก ในเวลา

ชรามากเจ้าจะถูกฝังไว้¹⁶ แต่ในชั่วอายุที่สี่พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีกครั้ง เพราะว่าคุณชีวิตของคณอาโมไรต์ยังไม่ครบถ้วน”¹⁷ ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ตกและค่ำมืด ดูเถิด เตาที่ควันทองอยู่และคบเพลิงได้เลื่อนลอยมาที่ระหว่างกลางซีกสัตว์เหล่านั้น¹⁸ ในวันเดียวกันนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับอับรามว่า “เราได้ยกแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายของเจ้าแล้ว ตั้งแต่แม่น้ำอีฟรตไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส”

พระเจ้าทรงเป็นโล่และรางวัลของเรา

อับรามคงรู้สึกกลัวมากเหมือนกันว่า กษัตริย์ที่เขาปราบจนพ่ายแพ้ นั้นจะกลับมาแก้แค้นเขาอีก แต่พระเจ้าได้สัญญากับเขาไว้ว่า พระองค์จะเป็นโล่คอยป้องกันเขา อับรามไม่ยอมรับรางวัลจากกษัตริย์ที่ดำเนินชีวิตตามวิธีของโลกนี้ บัดนี้พระเจ้าได้สัญญาว่าจะเป็นรางวัลให้กับเขา รางวัลที่อับรามต้องการคือลูก พระเจ้าได้สัญญาว่าจะให้อับรามมีลูกหนึ่งคน เราก็สามารถอ้างได้เช่นกันว่าพระเจ้าเป็นโล่ของเราเมื่อเราตกอยู่ในอันตรายทุกรูปแบบ “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังและเป็นโล่ของข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าวางใจในพระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้รับความอุปถัมภ์ ฉะนั้นจิตใจของข้าพเจ้าจึงปิติยินดียิ่ง ข้าพเจ้าจะถวายโมทนาแด่พระองค์ด้วยบทเพลงของข้าพเจ้า” (สดุดี 28:7) “แต่ท่านทั้งหลายจงกล้าหาญ อย่าให้มือของท่านอ่อนลง เพราะว่ากิจการของท่านจะได้รับบำเหน็จ” (2 พงศาวดาร 15:7) “พระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ขยันหมั่นเพียรแสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:6)

พันธสัญญาโลหิต

ในสมัยก่อนนั้นผู้คนจะ “กรีดเลือดทำพันธสัญญา” เพื่อจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งสองฝ่ายจะ:

1. แลกเปลี่ยนเสื้อผ้า หมายถึง “ทุกสิ่งที่มี ฉันมอบให้คุณ”
2. แลกดาบ, เข็มขัด, คันธนู (อาวุธ) หมายถึง “กำลังทั้งหมดของฉันเป็นของ

คุณ”

3. แลกชื่อกัน หมายถึง “ทุกสิ่งที่ฉันเป็นก็เป็นของคุณ”

4. แลกเปลี่ยนเลือด หมายถึง “ชีวิตทั้งหมดของฉันเป็นของคุณ”

ตรงนี้เราเห็นว่าพระเจ้าได้กระทำพันธสัญญาโลหิตร่วมกับอับราม ก่อนอื่นพระองค์ได้บอกอับรามว่า “เราเป็นโล่ของท่าน” ซึ่งหมายความว่า กำลังของพระเจ้าทั้งหมดได้อยู่ที่อับรามแล้ว หลังจากนั้นพระเจ้าบอกอีกว่า “เราเป็นรางวัลอย่างยิ่งใหญ่ของท่าน” นั้นหมายความว่า พระเจ้าได้ให้ทุกอย่างที่อับรามต้องการ ในปฐมกาลบทที่ 17 (ในเรื่องที่ 15) พระเจ้าได้ให้ชื่อใหม่กับอับรามเป็นอัвраฮัม พระองค์ได้ใส่ชื่อของพระองค์ ยาเวห์(เยโฮวาห์) ลงไปในชื่อของอับราม หมายถึง เราเป็นผู้ยิ่งใหญ่ พระเจ้าได้ใช้ชื่อของอัราฮัมโดยระบุถึงเอกลักษณ์ของพระองค์เองว่า “เป็นพระเจ้าของอัราฮัม” และในท้ายที่สุดจะมีการผ่าสัตว์ที่นำมาถวายเป็นเครื่องบูชาออกเป็นสองส่วน และทั้งสองฝ่ายจะกระทำพันธสัญญากันโดยการเดินผ่านและเดินไปรอบๆ สัตว์นั้นในลักษณะคล้ายกับเลข 8 (เป็นเครื่องหมายของความเป็นนิรันดร์) ซึ่งเป็นไปตามประเพณีของการทำพันธสัญญาช่วงนิรันดร์ พระเจ้าได้กระทำให้อับรามหลับสนิทในขณะที่พระองค์และพระเยชู (ทำหน้าที่แทนอับราม) ซึ่งเป็นความสว่างของโลกนี้ได้ “กรีดเลือดเพื่อทำพันธสัญญา”

ความเชื่อที่มีในพระเจ้าจะพิสูจน์ได้โดยการเชื่อฟังพระองค์ อับรามได้แสดงหลักฐานแห่งความเชื่อที่เขามีในพระเจ้าด้วยการเชื่อฟังและนำสัตว์มาถวายเป็นเครื่องบูชา และด้วยการไล่นกที่จะมีกินสัตว์นั้นเป็นอาหาร หลังจากนั้นเขาได้เชื่อฟังพระเจ้าด้วยการเข้าสู่หนัดเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าเขาก็ได้เข้าร่วมกับการทำพันธสัญญาโลหิตด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับรามได้เกิดขึ้นอย่างที่เราได้เห็น

พระเยชูเสด็จมาเพื่อเราจะได้เข้าสู่พันธสัญญาแห่งความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า พระองค์ได้เอาความบาปของเราไปและมอบความชอบธรรมของพระองค์ให้กับเรา ความอ่อนแอของเราได้สมบูรณ์ขึ้นในความเข้มแข็งของพระองค์ พระองค์ได้มอบดาบแห่งพระวิญญาณและสิทธิอำนาจเหนือศัตรูทั้งหมดให้กับเรา พระองค์ได้เสนอให้เราเป็นของพระองค์ตลอดไป พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับเราตลอดไป พระองค์ยอมหลังเลือดเพื่อเรา พระองค์ได้

เสียสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา และเรียกเราว่าเป็นเพื่อนของพระองค์! เราได้เข้าสู่การแลกเปลี่ยนที่ยอดเยี่ยมนี้อย่างเต็มใจด้วยความเชื่อ เช่นเดียวกับอับราฮัม “และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา” (กาลาเทีย 3:29) คำสัญญาทั้งหมดของพระเจ้าที่มีต่อเราก็จะเป็นไปตามนั้นด้วย “เหตุฉะนั้นท่านจงรู้เถิดว่า คนที่เชื่อนั้นแหละก็เป็นบุตรของอับราฮัม” (กาลาเทีย 3:7) “เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อจึงได้รับพระพรพร้อมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ” (กาลาเทีย 3:9)

เราควรจะตอบสนองอย่างไรซึ่งจะได้เป็นหลักฐานแห่งความเชื่อของเรา? “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอันสมควรของท่านทั้งหลาย” (โรม 12:1) ช่วงเป็นการทรงเรียกที่สูงส่งอย่างแท้จริง! เราควรจะเป็นอย่างเดียวกับอับราฮัมที่ทำทุกอย่างเพื่อไล่ “นกที่จะมากินเหยื่อ” ซึ่งเข้ามาเพื่อทำลายจุดประสงค์ที่พระเจ้ามีไว้ให้กับเรา “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงยอมอ่อนน้อมกายต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน จงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะสถิตอยู่ใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด..... จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์” (ยากอบ 4:7-8)

เรื่องที่ 14 เรื่องราวของฮาการ์และอิชมาเอล

ปฐมกาล 16:1-10, 13, 15-16

¹นางซารายภรรยาของอับราฮัมไม่มีบุตรให้ท่าน และนางมีหญิงสาวใช้ชาวอียิปต์คนหนึ่งซึ่งมีชื่อว่าฮาการ์ ²นางซารายจึงพูดกับอับราฮัมว่า “ดูเถิด บัดนี้พระเยโฮวาห์ไม่给我ข้าพเจ้ามีบุตร ขอท่านกรุณาเข้าไปหาสาวใช้ของข้าพเจ้า บางทีข้าพเจ้าอาจจะได้บุตรโดยนาง” และอับราฮัมก็ฟังเสียงนางซาราย ³ภายหลังอับราฮัมอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันได้สิบปีแล้ว นางซารายภรรยาของอับราฮัมก็ยกฮาการ์คนอียิปต์สาวใช้ของตนให้เป็นภรรยาของอับราฮัมสามีของนาง ⁴ท่านเข้าไปหานางฮาการ์ นางก็

ตั้งครรรค์ เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรรค์แล้ว นางก็ดูหมิ่นนายผู้หญิงของนางในใจ ⁵นางซารายจึงพูดกับอับรามว่า "ให้ความผิดของข้าพเจ้าตกอยู่กับท่านเถิด ข้าพเจ้าให้สาวใช้ของข้าพเจ้าไว้ในอ้อมอกของท่าน เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรรค์แล้วนางก็ดูหมิ่นข้าพเจ้าในใจของนาง ขอพระเยโฮวาห์ทรงพิพากษาระหว่างข้าพเจ้ากับท่าน" ⁶แต่อับรามพูดกับนางซารายว่า "ดูเถิด สาวใช้ของเจ้าอยู่ในมือของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่เจ้าเห็นควร" เมื่อนางซารายเคียดแค้นหญิงนั้น หญิงนั้นจึงหนีไปให้พ้นหน้าของนาง ⁷ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะไปเมืองซูร์ ⁸ทูตนั้นจึงพูดว่า "ฮาการ์สาวใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน" นางจึงทูลว่า "ข้าพระองค์หนีมาให้พ้นหน้าจากนางซารายนายผู้หญิงของข้าพระองค์" ⁹ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่นางว่า "จงกลับไปหานายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของเขา"

¹⁰แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่หญิงนั้นว่า "เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น เพราะว่าเจ้าจะมีคนจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน" ¹³นางจึงเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่นางว่า "พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์" เพราะนางพูดว่า "ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี่ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ" ¹⁵นางฮาการ์คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่อับราม อับรามจึงเรียกชื่อบุตรชายของท่านซึ่งนางฮาการ์คลอดออกมาว่า อิชมาเอล ¹⁶เมื่อนางฮาการ์คลอดอิชมาเอลให้แก่อับรามนั้น อับรามอายุได้แปดสิบหกปี

ข้อควรคิด

ฮาการ์พบว่าตัวเองตกอยู่ในเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความหงุดหงิดที่เธอได้หนีออกมาจากที่แห่งนั้น ปัญหาส่วนหนึ่งของเธอไม่ได้เกิดขึ้นจากความผิดของเธอเอง เธอต้องทุกข์ทรมานเพราะอับรามและซารายไม่ได้วางใจว่าพระเจ้าจะทำให้คำสัญญาของพระองค์เกิดขึ้นตามวิธีและเวลาของพระองค์เอง แต่ปัญหาส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะฮาการ์ด้วย เธอไม่มีความเคารพและหยิ่งยโส แต่

พระเจ้าก็ทรงดีต่อเธอโดยการเสด็จลงมาปลอบใจเธอ พระองค์ได้ให้คำสัญญาที่ดีและกำชับกับเธอว่า เธอจะต้องกลับไปหานายผู้หญิงและยอมอยู่ภายใต้อำนาจของเธอ “จงยอมฟังกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า” (เอเฟซัส 5:21) พระเจ้าต้องการให้เราทำเช่นนั้นด้วย การยอมจำนนไม่ได้หมายความว่าเราด้อยกว่าเขา หรือมีความสำคัญน้อยกว่า อย่าลืมนะว่า พระเยซูก็ยอมจำนนต่อพระบิดา แต่พระองค์ทรงเท่าเทียมกัน การยอมจำนนต่อสถานการณ์ของเรา (ยอมรับและยินดีกับสิ่งที่พระเจ้าอนุญาตให้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา) แสดงว่าเรามีความเชื่อในสติปัญญาและอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็จะช่วยพวกเราได้

เรื่องที่ 15 การเข้าสู่หนัดเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า

ปฐมกาล 17:1-5, 10, 15-16, 23

¹เมื่ออายุอับรามได้เก้าสิบเก้าปี พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า "เราเป็นพระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเจ้าจะเป็นคนดีรอบคอบ ²เราจะทำพันธสัญญาของเรา ระหว่างเรากับเจ้า และจะให้เจ้าทวีมากขึ้น" ³อับรามก็ซบหน้าลงถึงดิน และพระเจ้าทรงมีพระราชปฏิสันถารกับท่านว่า ⁴"สำหรับเรา ดูเถิด นี่เป็นพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ⁵ชื่อของเจ้าจะไม่เรียกว่า อับราม อีกต่อไป แต่เจ้าจะมีชื่อว่า อับราฮัม เพราะเราจะกระทำให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย

¹⁰นี่เป็นพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าจะรักษาระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้า คือเด็กผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกเจ้าจะเข้าสู่หนัด

¹⁵และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า "สำหรับชารายภรรยาของเจ้า เจ้าจะไม่เรียกชื่อนางว่า ชาราย แต่จะเรียกชื่อนางว่า ชารัท ¹⁶เราจะอวยพรแก่นางและให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้ากับนางด้วย ใช่ เราจะอวยพรนาง นางจะเป็นมารดาของชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติ

จะมาจากนาง" ²³ อับราฮัมจึงเอาอิซมาเอลบุตรชายของท่าน บรรดาคน
ทั้งปวงที่เกิดในบ้านของท่านและบรรดาคนทั้งปวงที่ได้ชื่อมาด้วยเงิน
ของท่าน คือผู้ชายทุกคนท่ามกลางคนที่อยู่ในบ้านของอับราฮัม ให้เข้า
สู่นัดตัดหนังหุ้มปลายองคชาติของพวกเขาในวันนั้นตามที่พระเจ้า
ตรัสไว้แก่ท่าน"

ข้อควรคิด

เป็นเวลาถึงสิบสามปีที่อับรามพยายามช่วยให้คำสัญญาของพระเจ้าที่
สัญญาว่าเขาจะมีลูกชายคนหนึ่งเกิดขึ้น พระเจ้าได้ตรัสกับเขาอีกครั้งหนึ่ง
พระเจ้าได้เตือนอับรามอีกครั้งว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงสามารถ
ทำได้ทุกสิ่งที่พระองค์ได้สัญญาไว้ หลังจากนั้นพระองค์ได้ขอให้อับรามดำเนิน
ชีวิตต่อพระพักตร์พระองค์และให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบ เราสามารถเป็นคนที่
เติบโต, สมบูรณ์แบบ, ดีพร้อมในสายตาของพระเจ้าได้เฉพาะเมื่อเราดำเนิน
ชีวิตต่อพระพักตร์ของพระองค์ไปที่ละก้าวเท่านั้น ในชีวิตของคุณมีสิ่งใดบ้าง
ใหม่ที่คุณต้องการให้พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่จัดการให้? หยุดพยายามทำด้วย
ตัวเอง ให้เขียนรายการสิ่งเหล่านั้นแล้วมอบให้กับพระเจ้า "จงมอบทางของ
ท่านไว้กับพระเยโฮวาห์ วางใจในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำ
ให้สำเร็จ" (สดุดี 37:5)

ถือได้ว่าเป็นก้าวแห่งความเชื่ออีกระดับหนึ่งของอับรามที่ได้รับชื่อใหม่
จากพระเจ้า! อับราม หมายถึง "บิดาของบุตรมากมาย" มันช่างเป็นความน่า
ละอายของอับรามใหม่ที่มีชื่อแบบนี้ ซึ่งขณะนั้นเขามีลูกแค่คนเดียวและเป็น
ลูกที่เกิดมาด้วยเนื้อหนังหรือแผนการของเขาเอง?

บัดนี้เขาได้ชื่อใหม่เป็น อับราฮัม หมายความว่า "บิดาของหลาย
ประชาชาติ" พระเจ้าต้องการจะขยายความเชื่อของเราออกไปแม้กระทั่งใน
สถานการณ์ที่ดูเหมือนว่าเป็นไปไม่ได้!

ในส่วนหน้าที่ของอับราฮัมที่ต้องรักษาพันธสัญญากับพระเจ้า พระเจ้าได้
ขอให้ผู้ชายทุกคนเข้าสู่สนธิสัญญา และอับราฮัมก็เชื่อฟังพระเจ้าทันที

การเข้าสู่หน้ในฝ่ายร่างกายโดยการตัดเนื้อนั้นมีความสำคัญในฝ่ายวิญญาณ การเข้าสู่หน้ในฝ่ายวิญญาณของเรานั้นพระเจ้าเป็นผู้ทำการผ่าตัดเอง ไม่ใช่เราเป็นผู้ทำก็คือ การตัดความปรารถนาในเรื่องความบาป หรือการตัดชีวิตของเราในส่วนที่เป็นเนื้อหนังออกไป “แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตัดใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน เพื่อท่านจะได้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6) ไม่ใช่การเข้าสู่หน้จากภายนอกที่แสดงให้เห็นว่าคุณเป็นประชากรของพระเจ้าแต่เป็นการทำงานจากภายใน “การเข้าสู่หน้แท้นั้นเป็นเรื่องของจิตใจตามจิตวิญญาณ” (โรม 2:29) เราได้เป็นคนที่ครบบริบูรณ์และสมบูรณ์แบบในพระคริสต์ “ในพระองค์นั้น ท่านได้รับเข้าสู่หน้ ซึ่งเป็นการเข้าสู่หน้ที่มีมนุษยมิได้กระทำ โดยที่ท่านได้สละกายแห่งความบาปของเนื้อหนังเสีย โดยการเข้าสู่หน้แห่งพระคริสต์ ได้ถูกฝังไว้กับพระองค์ในบัปติสมา ซึ่งท่านได้เป็นขึ้นมากับพระองค์ด้วย โดยความเชื่อในการกระทำของพระเจ้า ผู้ได้ทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย” (โคโลสี 2:11-12) การตายของพระคริสต์บนกางเขนได้ทำให้ตัวเก่าของเราซึ่งเต็มไปด้วยความบาปนั้นได้ตายลงเมื่อเรายอมรับการตายของพระองค์ว่าเป็นของเรา ฤทธานุภาพแห่งการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ได้ทำให้เรามีชีวิตใหม่ เราไม่จำเป็นต้องตกเป็นทาสของความบาปอีกต่อไป “เหตุฉะนั้นจงประหารอวัยวะของท่านซึ่งอยู่ฝ่ายโลกนี้ คือการล่วงประเวณี การโสโครก ราคะ ตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพอย่าพูดมสาต่อกันเพราะว่าท่านได้ถอดทิ้งมนุษย์เก่ากับการปฏิบัติของมนุษย์นั้นเสียแล้ว และได้สวมมนุษย์ใหม่ที่กำลังทรงสร้างขึ้นใหม่ในความรู้ตามแบบพระฉายของพระองค์ผู้ได้ทรงสร้างขึ้นนั้น” (โคโลสี 3:5, 8-10)

“แต่การเอ่ยถึงการล่วงประเวณี การลามกต่างๆและความโลภอย่าให้มีขึ้นในพวกท่านเลยจะได้สมกับที่ท่านเป็นวิสุทธิชน ทั้งอย่าพูดหยาบคาย พูดเล่นไม่เป็นเรื่อง และพูดตลกหยาบโลนเกร ซึ่งเป็นการ

ไม่สมควร แต่ให้ขอบพระคุณดีกว่า เพราะท่านรู้แน่ๆ คนลวงประเวณี คนโสโครก คนโลก ที่เป็นคนไหว้รูปเคารพ จะได้อาณาจักรของพระคริสต์และของพระเจ้าเป็นมรดกก็หาไม่ได้” (เอเฟซัส 5:3-5)

ดาวิดได้บอกว่า “คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้วก็มีความสุข” (โรม 4:7) เขาได้อธิบายว่าพระพรเป็นของบุคคลที่พระเจ้านับว่าเป็นคนชอบธรรมถึงแม้ว่าเขายังไม่ได้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมก็ตาม เราเห็นได้ว่าอับราฮัมไม่ได้ถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรมเพราะการเข้าสุหนัต แต่เพราะความเชื่อของเขา การเข้าสุหนัตเกิดขึ้นหลังจากนั้นเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าเขาได้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระเจ้า “และท่านได้เข้าสุหนัตเป็นเครื่องหมายสำคัญเป็นตราแห่งความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสุหนัต เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของคนทั้งปวงที่เชื่อ ทั้งที่เมื่อเขายังไม่ได้เข้าสุหนัต เพื่อจะถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมด้วย” (โรม 4:11) เราไม่สามารถเป็นคนชอบธรรมได้ด้วยตัวเราเองโดยการตัดสินใจที่ไม่ดีในด้านนั้นด้านนี้ทั้งไป เราต้องเข้ามาหาพระคริสต์ในฐานะของคนบาป และยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่าพระคริสต์ได้แบกรับเอาความบาปของเราไปไว้ที่พระองค์และยอมตายเพื่อเรา เราสามารถยอมรับข้อเท็จจริงด้วยความเชื่อได้ว่าความบาปทั้งหมดของเราไม่มีเหลืออีกแล้ว พระคริสต์ได้นำไปตรึงไว้กับพระองค์แล้ว ถ้าเราเห็นความบาปใดใดในชีวิตหรือสิ่งที่ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย เราสามารถนำสิ่งนั้นไปที่กางเขนได้และนับว่าสิ่งนั้นได้ตายไปแล้ว การทำเช่นนี้จะทำให้เราได้เห็นพลังแห่งการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูทำงานอยู่ภายในเราและทำให้เราสามารถมีอิสระในการรับใช้พระเจ้าในความชอบธรรมได้ “เหตุฉะนั้นบัดนี้การประนีประนอมจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย ท่านก็จะ

ดำรงชีวิตได้" (โรม 8:1-2, 13) ความชอบธรรมของพระคริสต์ได้เป็นของเราแล้วด้วยความเชื่อ แต่ก็เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องตัดส่วนที่พระองค์ได้ส่งเราทิ้งอย่างทันทีโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณที่อยู่ภายในเรา ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาที่เรามีร่วมกับพระองค์

เรื่องที่ 16 อับราฮัมต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยียน 3 คน ปฐมกาล 18:1-15

¹พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่เขาที่ราบของมัมเร และเขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ในเวลากลางวัน ²เขาจึงเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายสามคนยืนอยู่ข้างเขา เมื่อเขาเห็นท่านเหล่านั้นจึงวิ่งจากประตูเต็นท์ไปต้อนรับท่าน

เหล่านั้นและก้มหน้าของเขาลงถึงดิน ³และพูดว่า "เจ้านายของข้าพเจ้า ถ้าบัดนี้ข้าพเจ้าเป็นที่โปรดปรานในสายตาของท่าน ขอท่านโปรดอย่าผ่านไปจากผู้รับใช้ของท่านเลย" ⁴ข้าพเจ้าขอความกรุณาจากท่านยอมให้อาบน้ำนิตหน่อยมาล้างเท้าของท่าน และให้ท่านทั้งหลายพักใต้ต้นไม้เถิด ⁵ข้าพเจ้าจะไปเอาอาหารหน่อยหนึ่งมาให้และขอให้ท่านชื่นใจเถิด หลังจากนั้นจึงค่อยออกเดินทาง เพราะว่าท่านมายังผู้รับใช้ของท่านแล้ว" ท่านเหล่านั้นจึงว่า "จงทำตามที่เราบอกเถิด" ⁶อับราฮัมรีบเข้าไปในเต็นท์หานางซาร่าห์และพูดว่า "จงรีบเอาแป้งละเอียดสามถังมาทอดแล้วทำขนมบนเตา" ⁷อับราฮัมจึงวิ่งไปที่ฝูงสัตว์เอาลูกวัวอ่อนและดีตัวหนึ่งมอบให้ชายหนุ่มคนหนึ่งและเขาก็รีบปรุงเป็นอาหาร ⁸เขาเอาเนยข้น นมและลูกวัวซึ่งเขาได้ปรุงแล้วนั้นมาวางไว้ต่อหน้าท่านเหล่านั้น และเขายืนอยู่ข้างท่านเหล่านั้นใต้ต้นไม้แล้วท่านเหล่านั้นได้รับประทาน ⁹ท่านเหล่านั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า "ซาร่าห์ภรรยาของเจ้าอยู่

ที่ไหน" และเขาพูดว่า "ดูเถิด อยู่ในเต็นท์" ¹⁰ ท่านจึงกล่าวว่า "เราจะกลับมาหาเจ้าแน่นอนตามเวลาแห่งชีวิต และดูเถิด ชารห์ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชายคนหนึ่ง" ชารห์ได้ฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังท่าน ¹¹ อับราฮัมและชารห์ก็มีอายุแก่ชรามากแล้ว และนางชารห์ตามปกติของผู้หญิงก็หมดแล้ว ¹² ฉะนั้นนางชารห์จึงหัวเราะในใจพูดว่า "ข้าพเจ้าแก่แล้ว นายของข้าพเจ้าก็แก่ด้วย ข้าพเจ้าจะมีความยินดีอีกหรือ" ¹³ พระเยโฮวาห์ตรัสกับอับราฮัมว่า "ทำไมนางชารห์หัวเราะพูดว่า 'ข้าพเจ้าจะคลอดบุตรคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าแก่แล้วจริง ๆ หรือ' ¹⁴ มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับพระเยโฮวาห์หรือ เมื่อถึงเวลากำหนดเราจะกลับมาหาเจ้าตามเวลาแห่งชีวิต และชารห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง" ¹⁵ ดังนั้นนางชารห์ปฏิเสธว่า "ข้าพระองค์มิได้หัวเราะ" เพราะนางกลัวและพระองค์ตรัสว่า "ไม่ใช่ แต่เจ้าหัวเราะ"

มีอะไรที่ยากเกินไปสำหรับพระเจ้าไหม?

ตอนแรกชารห์หัวเราะกับคำสัญญาของพระเจ้าเพราะความไม่เชื่อของเธอ แต่เรารู้ว่าภายหลังว่าเธอก็เชื่อ และพระเจ้าสามารถให้บุตรชายคนหนึ่งกับเธอได้ พระเจ้าไม่สามารถทำงานในที่ที่ไม่มีความเชื่อได้ "โดยความเชื่อ นางชารห์เองเช่นกันจึงได้รับพลังตั้งครรภ์และได้คลอดบุตรเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ได้ทรงประทานพระสัญญานั้นทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อ" (ฮีบรู 11:11) พระเจ้ารู้ทุกความคิดของเรา และปฏิกิริยาที่เรา มีต่อคำสัญญาของพระองค์ อย่างที่พระองค์รู้ว่าชารห์หัวเราะ เมื่อมารีย์แม่ของพระเยซูได้ยินว่าเธอจะตั้งครรภ์พระเมสสิยาห์ถึงแม้ขณะนั้นเธอยังไม่มีสามีก็ตาม เธอก็ได้ยืนยันว่า "เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้" (ลูกา 1:37) หลังจากนั้นเอลีซาเบธญาติของเธอได้บอกเธอว่า "สตรีที่ได้เชื่อก็เป็นสุข เพราะว่าสำเร็จตามพระคำรับสั่งจากองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มาถึงเขา" (ลูกา 1:45) การเชื่อพระเจ้าจะทำให้เราได้รับประโยชน์เสมอ

เรื่องที่ 17 อับราฮัมวิงวอนเพื่อโลท

ปฐมกาล 18:16-33

¹⁶บรูษเหล่านั้นก็ลุกขึ้นจากที่นั่นและมองไปทางเมืองโสโดม อับราฮัมไปกับท่านเหล่านั้นเพื่อตามไปส่ง ¹⁷พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะช้อนสิ่งซึ่งเรากระทำจากอับราฮัมหรือ" ¹⁸ด้วยว่าอับราฮัมจะเป็นประชาชาติใหญ่โตและมีกำลังมากอย่างแน่นอน และบรรดาประชาชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะได้รับ พระพรเพราะเขา ¹⁹เพราะว่าเรารู้จักเขา เขาจะส่งลูกหลานและครอบครัวของเขาที่สืบมา พวกเขาจะรักษาพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ เพื่อทำความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม เพื่อพระเยโฮวาห์จะประทานแก่อับราฮัมตามสิ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสไว้เกี่ยวกับเขา" ²⁰พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เพราะเสียงร้องของเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ดังมากและเพราะบาปของพวกเขาหนักเหลือเกิน" ²¹เราจะลงไปเดี๋ยวนี้ดูว่าพวกเขากระทำตามเสียงร้องทั้งสิ้นซึ่งมาถึงเราหรือไม่ ถ้าไม่ เราจะรู้" ²²บรูษเหล่านั้นหันหน้าจากที่นั่นไปทางเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ²³อับราฮัมเข้ามาใกล้ทูลว่า "พระองค์จะทรงทำลายคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่วด้วยหรือ" ²⁴บางทีมีคนชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายและไม่ละเว้นเมืองนั้นเพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในนั้นด้วยหรือ" ²⁵ขอพระองค์อย่ากระทำเช่นนั้นเลย ที่จะฆ่าคนชอบธรรมพร้อมกับคนชั่ว และให้คนชอบธรรมเหมือนอย่างคนชั่ว ให้การนั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์ ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ" ²⁶พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ถ้าเราพบคนชอบธรรมในท่ามกลางเมืองโสโดมห้าสิบคน เราจะละเว้นทั้งเมืองเพราะเห็นแก่พวกเขา" ²⁷อับราฮัมทูลตอบว่า "ดูเถิด กรุณาเถิด ข้าพระองค์มิเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งข้าพระองค์เป็นเพียงผงคลีดินและขี้เถ้า" ²⁸บางทีคนชอบธรรมห้าสิบคนจะขาดไปห้าคน พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นทั้งเมืองเพราะขาดห้าคนหรือ" พระองค์ตรัสว่า "ถ้าเราพบสี่สิบห้าคนที่นั่น เราจะไม่ทำลายเมืองนั้น"

²⁹ เขายังทูลต่อพระองค์อีกครั้งว่า "บางทีจะพบสี่สิบคนที่นี่" และพระองค์ตรัสว่า "เราจะไม่กระทำเพราะเห็นแก่สี่สิบคน" ³⁰ เขาทูลต่อพระองค์ว่า "โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะกราบทูล บางทีจะพบสามสิบคนที่นี่" และพระองค์ตรัสว่า "เราจะไม่กระทำถ้าเราพบสามสิบคนที่นี่" ³¹ เขาทูลว่า "ดูเถิด กรณาเถิด ข้าพระองค์มีเจตนาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า บางทีจะพบยี่สิบคนที่นี่" และพระองค์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่ยี่สิบคน" ³² เขาทูลว่า "โอ ขอทรงโปรดอย่าให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระพิโรธเลย และข้าพระองค์จะยังกราบทูลครั้งนี้ครั้งเดียว บางทีจะพบสิบคนที่นี่" และพระองค์ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่สิบคน" ³³ เมื่อพระองค์ทรงมีพระราชปฏิสันถารกับอับราฮัมจบลงแล้ว พระเยโฮวาห์ได้เสด็จไปและอับราฮัมก็กลับไปที่อยู่ของตน

อับรามเป็นเพื่อนของพระเจ้า

"อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน" และท่านได้ชื่อว่า เป็น "สหายของพระเจ้า" (ยากอบ 2:23) พระเยซูได้บอกว่า "ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา เราไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าทาสอีก เพราะทาสไม่ทราบว่่านายของเขาทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว" (ยอห์น 15:14-15) อับราฮัมวางใจและเชื่อในพระเจ้า พระเจ้านับว่าอับราฮัมเป็นเพื่อนของพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าจึงได้เล่าแผนการที่พระองค์ต้องการจะทำกับเมืองโสโดมและโกโมราห์ให้อับราฮัมฟัง จึงทำให้อับราฮัมกล้าที่จะวิงวอนขอเพื่อโลทซึ่งเป็นหลานชายของเขา และผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองโสโดม

พระเจ้ารับฟังอับราฮัมซึ่งเป็นเพื่อนของพระองค์ ถึงแม้ว่าเขาไม่สามารถช่วยเมืองโสโดมได้แต่เขาก็สามารถช่วยโลทไว้ได้ เราอาจจะไม่รู้เสมอไปว่าเราควรจะทำอะไร แต่เราก็ไม่ควรหยุดอธิษฐาน เพราะคำอธิษฐานของ

เราสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นได้ ถึงแม้ว่าจุดประสงค์ของพระเจ้าจำเป็นต้องเดินหน้าต่อไปก็ตาม

คำวิงวอนของอับราฮัมเพื่อโลทโดยเฉพาะ แต่เป็นการขอด้วยความเคารพและนอบน้อม (ข้าพระองค์เป็นเพียงแค่ผั่งฐลีดิน) และผลด้วยความเชื่อ (เขารู้ว่าผู้พิพากษาแห่งแผ่นดินต้องทำในสิ่งที่ถูกต้อง) เราด้วยเช่นกันที่ต้องขออย่างเฉพาะเจาะจงให้กับผู้คนที่อยู่รอบตัวเราซึ่งไม่พร้อมที่จะรับการพิพากษาของพระเจ้า พระเจ้าได้บอกเราว่า พระองค์ต้องตัดสินโลกนี้ด้วยไฟ เราสามารถวางใจพระเจ้าได้ว่า พระองค์จะทำในสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม

เรื่องที่ 18 พระเจ้าทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์

ปฐมกาล 19:17, 24-26

¹ทูตสวรรค์สององค์มาถึงเมืองโสโดมในเวลาเย็น โลทได้นั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม เมื่อโลทเห็นแล้วก็ลุกขึ้นไปพบทูตเหล่านั้น และได้ก้มหน้าของเขาลงถึงดิน ²แล้วเขากล่าวว่า "ดูเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอวิงวอน

ท่านโปรดกรุณาแวะไปบ้านผู้รับใช้ของท่าน ค้างแรมคืนนี้ ล้างเท้าของท่าน แล้วท่านจะได้ตื่นแต่เช้าเดินทางต่อไป" ทูตเหล่านั้นกล่าวว่า "อย่าเลย แต่พวกเราจะค้างแรมที่ถนนในคืนนี้"

³เขาได้รับเจ้าทูตเหล่านั้นอย่างมาก ทูตเหล่านั้นจึงแวะเข้าไปในบ้านของเขา และเขาจึงจัดการเลี้ยงทูตเหล่านั้น ทำขนมปังไร้เชื้อและทูตเหล่านั้นจึงรับประทาน ⁴แต่ก่อนที่ทูตเหล่านั้นจะเข้านอน พวกผู้ชายเมืองนั้นคือพวกผู้ชายชาวเมืองโสโดม ทั้งแก่และหนุ่ม ทุกคนจากทุกสารทิศ มาล้อมเรือนนั้นไว้ ⁵พวกเขาเรียกโลทและพูดกับเขาว่า "ผู้ชาย

เหล่านั้นซึ่งมาหาท่านคือนี้อยู่ที่ไหน จงนำเขาเหล่านั้นออกมาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะได้ร่วมหลับนอนกับเขา" โลกก็ออกทางประตูไปหาพวกนั้นและปิดประตูหลังจากที่เขาออกไปแล้ว⁷ และกล่าวว่า "พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน อย่ากระทำชั่วช้าเช่นนี้เลย⁸ ดูเถิด ข้าพเจ้ามีบุตรสาวสองคนซึ่งไม่เคยร่วมหลับนอนกับชายเลย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่าน ขอให้ข้าพเจ้านำพวกเธอออกมาให้ท่าน ให้ท่านกระทำแก่พวกเธอตามที่เห็นชอบในสายตาของท่านเถิด เพียงแต่อย่ากระทำอะไรแก่ชายเหล่านี้เลย เพราะเหตุว่าพวกเขาเหล่านี้เข้ามาอยู่ได้ร่วมชายคาของข้าพเจ้า"

⁹ พวกเขาพูดว่า "ถอยไป" และพวกเขาพูดอีกว่า "คนนี้นำมาอาศัยอยู่และเขาจะมำตั้งตัวเป็นผู้พิพากษา บัดนี้เราจะทำการชั่วร้ายกับท่านยิ่งกว่าคนเหล่านั้น" พวกเขาจึงผลักคนนั้นโดยแรงคือโลกนั่นเอง และเข้ามาใกล้เพื่อฟังประตู¹⁰ แต่ทูตเหล่านั้นจึงยื่นมือออกไปดึงโลกเข้ามาในบ้านและปิดประตู¹¹ ทูตเหล่านั้นทำให้พวกผู้ชายที่อยู่ประตูบ้านนั้นตาบอดทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อย ดังนั้นพวกเขาจึงหาประตูจนเหนื่อย

¹² ทูตเหล่านั้นจึงพูดกับโลกว่า "ที่นี่มีใครอีกไหม จงพาบุตรเขย บุตรชาย บุตรสาว และสิ่งใดๆ ของเจ้าที่อยู่ในเมืองนี้ออกจากที่นี่¹³ เพราะพวกเราจะทำลายสถานที่แห่งนี้เพราะว่าเสียงร้องของพวกเราดังมากยิ่งขึ้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งพวกเรามาทำลายมันเสีย" ¹⁴ โลกจึงออกไปพูดกับบุตรเขยของเขาซึ่งได้แต่งงานกับบุตรสาวของเข่ว่า "ลุกขึ้น เจ้าจงออกไปจากสถานที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงทำลายเมืองนี้" แต่บุตรเขยของเขากลับดูเหมือนว่าเขาพูดล้อเล่น

¹⁵ เมื่อรุ่งเช้าทูตสวรรค์เหล่านั้นจึงเร่งเร้าโลกว่า "จงลุกขึ้น พาภรรยาของเจ้า และบุตรสาวทั้งสองของเจ้า ซึ่งอยู่ที่นี้ไปเสีย เกรงว่าพวกเจ้าจะถูกทำลายพร้อมกับความชั่วช้าของเมืองนี้" ¹⁶ ขณะที่เขายังรืออยู่ ทูตเหล่านั้นจึงคว้าจับมือเขา มือภรรยาของเขาและมือบุตรสาวทั้งสองของเขา พระเยโฮวาห์ทรงมีความเมตตาต่อเขา ทูตเหล่านั้นจึง

นำเขาออกมาและให้เขาอยู่ที่นอกเมือง¹⁷ ต่อมาเมื่อทูตเหล่านั้นนำพวกเขาออกมาภายนอกแล้ว ทูตพูดว่า "จงหนีเอาชีวิตรอด อย่าได้เหลียวหลังมาดูหรือพักอยู่ที่ราบลุ่มทั้งหลาย จงหนีไปที่ภูเขาเกรงว่าเจ้าจะถูกทำลาย"²⁴ ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้กำมะถันและไฟจากพระเยโฮวาห์ตกมาจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ 19:25 พระองค์ทรงทำลายล้างเมืองทั้งหลายเหล่านั้น บรรดาที่ราบลุ่มชาวเมืองทั้งปวงและสิ่งที่ยกขึ้นมาบนแผ่นดิน²⁶ แต่ภรรยาของเขาผู้ตามข้างหลังเขาเหลียวกลับไปมองดูและนางจึงกลายเป็นเสาเกลือ

ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินชีวิตใกล้ชิดกับความบาป

โลทเริ่มต้นได้ดีเมื่อเขาเดินทางเข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญาพร้อมกับอับราฮัม แต่เขายอมให้ความแตกร้างและความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจที่ผิดของเขา โสโดมเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยความบาป การมีความใคร่ในเพศเดียวกันได้กระจายออกไปทั่วทั้งเมือง ประชาชนในเมืองนั้นไม่มีใครให้ความนับถือการดำเนินชีวิตในทางชอบธรรม แต่เราก็ได้เห็นวาทิละนิด ที่ละนิด โลทได้เข้าไปอาศัยอยู่ในเมืองที่เต็มไปด้วยความชั่วร้ายนั้น

ปฐมกาล 13:11 โลทเลือกที่ลุ่มแม่น้ำจอร์แดน

ปฐมกาล 13:12 โลทย้ายเต็นท์ไปตั้งถึงเมืองโสโดม

ปฐมกาล 14:12 เขาอาศัยอยู่ในเมืองโสโดม

ปฐมกาล 19:1 โลทนั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม นั้นหมายถึงว่า เขาเป็นผู้มีสิทธิอำนาจในเมืองนั้น เขาเป็นหนึ่งในผู้ตัดสินของเมืองโสโดม

โลทได้รับคำเตือนไว้ล่วงหน้าแล้วถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นจากการอาศัยอยู่ในโสโดม เมื่ออับราฮัมได้มาช่วยเหลือเขา (ในเรื่องที่ 12) เป็นเพราะการยอมประนีประนอมของเขา โลทจึงได้สูญเสียอิทธิพลในเมืองนั้นและในครอบครัวของเขาเองด้วย มาตรฐานของเขาตกต่ำลง (เขาได้เสนอลูกสาวที่บริสุทธิ์ของเขาให้กับชายสองคนที่อยู่ในเมืองนั้น!) ลูกสาวของเขาก็มีมาตรฐานที่ต่ำเหมือนกัน (ภายหลังลูกสาวทั้งสองได้ร่วมหลับนอนกับพ่อของตัวเองหลังจากที่มอมเหล้าพ่อจนเมามาแล้ว จึงทำให้โลทได้เป็นบิดาของคนโมอับและคน

อัมโมไนซึ่งภายหลังได้กลายเป็นศัตรูตัวฉกาจของพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม) ภาระยาของโลทรู้สึกผูกพันกับเมืองนั้นมากจนทำให้เธอหันหลังกลับไปมองและ ในที่สุดเธอได้กลายเป็นเสาเกลือ พระคัมภีร์ไม่เคยระบุไว้ว่าโลทได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าอย่างที่อับราฮัมได้กระทำ เป็นเรื่องที่น่าเศร้ามากเมื่อ หัวหน้าครอบครัวไม่ได้แสวงหาการดำเนินชีวิตที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า!

พระเจ้าใช้เรื่องของเมืองโสโดมและโกโมราห์เป็นแบบอย่างให้เราเห็นว่า พระองค์จะกระทำต่อผู้ที่ไม่ดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระองค์อย่างไร “เพราะว่า ถ้าพระเจ้า.....ได้ทรงช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอด ผู้มีความทุกข์ใหญ่หลวงเพราะการประพฤติดลามกของคนชั่วเหล่านั้น (เพราะ เมื่อคนชอบธรรมอยู่ในหมู่คนชั่ว ความประพฤติดของคนชั่วที่ท่านได้เห็นและได้ยิน ทำให้จิตใจที่ชอบธรรมของท่านรุ่มร้อนเป็นทุกข์ทุกวัน คิน ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงทราบว่าจะช่วยคนชอบธรรมให้รอดพ้นจากการทดลองได้อย่างไร และทรงทราบวิธีกักขังคนชั่วไว้ ให้รับโทษเมื่อถึงวันพิพากษา” (2 เปโตร 2:4, 7-9)

พระเจ้าเรียกให้ผู้คนของพระองค์ออกมาจากความชั่วช้า “และข้าพเจ้า ได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของ นครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น” (วิวรณ์ 18:4)

แต่พระเจ้าก็ยังนับว่าโลทเป็นคนชอบธรรม ถึงแม้ชีวิตของเขาจะได้รับความรอดก็ตาม แต่การงานในชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของเขาได้ถูกเผาไปจนหมดสิ้น “ถ้าการงานของผู้ใดถูกเผาไหม้ไป ผู้นั้นก็จะขาดค่าตอบแทน แต่ตัวเขาเองจะรอด แต่เหมือนดังรอดจากไฟ” (1โครินธ์ 3:15) ชีวิตของโลทเป็นคำเตือนที่ดีมากสำหรับเรา!

พระเยซูได้บอกไว้ว่า “จงระลึกถึงภาระยาของโลทนั้นเถิด ผู้ใดอุตส่าห์เอาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะสูญเสียชีวิต ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด” (ลูกา 17:32-33)

“อย่ารักโลกหรือสิ่งของในโลก ถ้าผู้ใดรักโลก ความรักของพระบิดาไม่ได้อยู่ในผู้นั้น” (1ยอห์น 2:15) “และโลกกับสิ่งชั่วร้ายของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติตามพระทัยของพระเจ้าก็ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1ยอห์น 2:17)

เรื่องที่ 19 การกำเนิดของอิสอัค

ปฐมกาล 21:1-7

¹พระเยโฮวาห์ทรงเยียมซาราห์เหมือนที่พระองค์ตรัสไว้ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำแก่ซาราห์ดังที่พระองค์ทรงตรัสไว้ ²เพราะซาราห์ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้อับราฮัมเมื่อท่านชรา ตามเวลาซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับท่าน ³อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายที่เกิดแก่ท่าน ผู้ซึ่งซาราห์คลอดให้ท่านนั้นว่า อิสอัค ⁴แล้วอับราฮัมได้ให้อิสอัคบุตรชายของตนเข้าสู่หัตถ์เมื่อมีอายุแปดวัน ดังที่พระเจ้าทรงบัญชาแก่ท่าน ⁵อับราฮัมมีอายุหนึ่งร้อยปีเมื่ออิสอัคบุตรชายเกิดแก่ท่าน ⁶นางซาราห์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงกระทำให้ข้าพเจ้าหัวเราะ ดังนั้นทุกคนที่ได้ฟังจะพลอยหัวเราะกับข้าพเจ้า” ⁷นางกล่าวอีกว่า “ใครจะพูดกับอับราฮัมได้ว่าซาราห์จะให้ลูกอ่อนกินนม เพราะข้าพเจ้าก็ได้คลอดบุตรชายคนหนึ่งให้ท่านเมื่อท่านชราแล้ว”

ความเชื่อได้รับรางวัล

“อิสอัค” แปลว่า “หัวเราะ” ครั้งหนึ่งซาราห์ได้หัวเราะออกมาด้วยความไม่เชื่อ แต่ตอนนี้เธอหัวเราะด้วยความยินดี ช่างเป็นความยินดีอย่างยิ่งเมื่อมีชีวิตใหม่ได้กำเนิดขึ้น! ช่างเป็นความยินดีอย่างยิ่งใหญ่เมื่อคนบาปคนหนึ่งได้กลับใจและบังเกิดใหม่ในฝ่ายวิญญาณ! ทัวทั้งสวรรค์ได้ให้ร้องด้วยความยินดี (ลูกา 15:7) คุณรู้สึกยินดีและขอบคุณพระเจ้าใหม่สำหรับความรอดและการอัศจรรย์แห่งชีวิตใหม่ในพระองค์?

บุตรแห่งพระสัญญาได้กำเนิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่ด้วยเนื้อหนังของอับราฮัมและซาราห์เอง แต่โดยการงานที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า “ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่ท่านมีความเชื่อมั่นคง

ยิ่งขึ้น จึงถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า ท่านเชื่อมั่นว่า พระองค์ทรงฤทธิ์
สามารถกระทำให้อิสราเอลสำเร็จได้ตามที่พระองค์ตรัสสัญญาไว้ ด้วยเหตุนี้เอง
พระเจ้าทรงถือว่าความเชื่อของท่านเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน" (โรม
4:20-22) โดยผ่านทางอิสอัคโลกก็จะได้รับพระพร โดยผ่านทางอิสอัคทำให้
ประเทศอิสราเอลได้เกิดเป็นจริงขึ้น โดยผ่านทางอิสอัคพระเยซู-พระผู้ช่วยให้
รอด-ได้บังเกิดขึ้น จงชื่นชมยินดี!

เรื่องที่ 20 หญิงทาสและบุตรชายต้องจากไป

ปฐมกาล 21:8-20

⁸เด็กนั้นก็เติบโตขึ้นและหย่านมและอับราฮัมจัดการเลี้ยงใหญ่ใน
วันนั้นเมื่ออิสอัคหย่านม ⁹แต่ซาร่าห์เห็นบุตรชายของฮาการ์คนอียิปต์
ซึ่งนางคลอดให้อับราฮัม กำลังหัวเราะเล่นอยู่ ¹⁰นางจึงพูดกับอับราฮัม
ว่า "ไล่ทาสหญิงคนนี้กับบุตรชายของนางไปเสียเถิด เพราะว่าบุตรชาย
ของทาสหญิงคนนี้จะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับอิสอัคบุตรชายของข้าพเจ้า
ไม่ได้" ¹¹อับราฮัมกลัวมาก เพราะเรื่องบุตรชายของท่าน ¹²แต่พระ
เจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า "เจ้าอย่าโสกเศร้าในสายตาของเจ้าเพราะเรื่อง
เด็กนั้น และเพราะทาสหญิงของเจ้าเลย ทุกสิ่งที่ซาร่าห์กล่าวกับเจ้า
เจ้าก็จงฟังเสียงของนางเถิด เพราะเขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสาย
อิสอัค" ¹³ส่วนบุตรชายของทาสหญิงนั้น เราจะกระทำให้เป็นชนชาติ
หนึ่งด้วย เพราะเขาเป็นเชื้อสายของเจ้า" ¹⁴อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามิด
ให้ขนมปังและน้ำหนึ่งถุงหนึ่งแก่ฮาการ์ ใส่บาปให้นางพร้อมกับเด็กนั้น

แล้วส่งนางออกไป นางก็จากไป
และพเนจรไปในถิ่นทุรกันดาร
แห่งเบเออร์เชบา ¹⁵และน้ำในถุง
หนึ่งนั้นก็หมดไป นางก็วางเด็ก
นั้นไว้ใต้พุ่มไม้แห่งหนึ่ง ¹⁶แล้วนาง
ก็ไปนั่งลงห่างออกไปตรงหน้าเด็ก
นั้น ประมาณเท่ากับระยะลูกธนู

ตก เพราะนางพูดว่า "อย่าให้ข้าเห็นความตายของเด็กนั้นเลย" นางก็นั่ง
อยู่ตรงหน้าเด็กนั้นแล้วตะเบ็งเสียงร้องไห้¹⁷ พระเจ้าทรงสดับเสียงร้อง
ของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงเรียกฮาการ์จากฟ้าสวรรค์
กล่าวกับนางว่า "ฮาการ์ เจ้าเป็นอะไรไป อย่างกลัวเลย เพราะว่าพระเจ้า
ทรงสดับเสียงของเด็ก ฦ ที่ที่เขายืนอยู่แล้ว"¹⁸ ลูกขึ้นอุ้มเด็กนั้น เอามือ
จับเขาไว้ให้แน่น เพราะเราจะทำให้เขาเป็นชาติใหญ่ชาติหนึ่ง"¹⁹ แล้ว
พระเจ้าทรงเบิกตาของนาง นางก็เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่ง จึงไปเติมน้ำเต็ม
ถูงหนึ่งและให้เด็กนั้นดื่ม²⁰ พระเจ้าทรงสถิตกับเด็กนั้น เขาเติบโตขึ้น
อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และเป็นนักธนู"

อิซมาเอลเยาะเย้ยอิสอัค

ชีวิตของอิซมาเอลเป็นภาพของการพึ่งพากำลังของมนุษย์เองซึ่งเป็น
ลักษณะเก่าก่อนที่จะต้อนรับพระเยซู เนื้อหาที่ต้องการทำตามวิธีของมัน
เอง อิสอัคเป็นภาพแห่งการอัสจรรย์ของพระเจ้า เป็นมนุษย์ใหม่และวิญญาณ
ที่อยู่ภายในต้องการติดตามพระเจ้า "พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้เราเป็นบุตรแห่ง
พระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่ม
เหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณจนใจ ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น แต่
พระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็ว่า 'จงไล่หญิงทาสีกับบุตรชายของนางไปเสีย
เถิด เพราะว่าบุตรชายของหญิงทาสีจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกับบุตรชาย
ของหญิงที่เป็นไทไม่ได้' เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ใช่บุตรของ
หญิงทาสี แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท" (กาลาเทีย 4:28-31)

คงเป็นความเจ็บปวดอย่างที่สุดเหมือนกันที่อับราฮัมต้องส่งลูกชายคน
แรกของเขาออกไป แต่พระเจ้าได้ให้เขาทำตามคำแนะนำของภรรยา คือ ให้ไล่
บุตรคนแรกนี้ไป ถ้าไม่ทำเช่นนี้ก็คงจะไม่มีสันติสุขอย่างแน่นอน

เปาโลได้อธิบายเกี่ยวกับการต่อสู้ของลักษณะมนุษย์เก่าและมนุษย์ใหม่
ที่อยู่ภายในเราว่า "เพราะว่าส่วนลึกในใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าชื่นชม
ในพระราชบัญญัติของพระเจ้า แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ใน
อวัยวะของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และชักนำไป

ข้าพเจ้าอยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาปซึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า โอ ข้าพเจ้าเป็นคนซื่อสัตย์ใจจริง ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ได้” (โรม 7:22-24) เปาโลเข้าใจสถานการณ์นี้ดี “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 7:25)

เราต้องเลือกที่จะดำเนินชีวิตตามวิญญาณไม่ใช่ตามเนื้อหนัง “ด้วยว่าซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข เหตุว่าใจซึ่งปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า เพราะหาได้อยู่ใต้บังคับพระราชบัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะอยู่ใต้บังคับพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังจะเป็นที่ขอบพระทัยพระเจาก็หาไม่ได้ ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริง ๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์” (โรม 8:6-9)

ลักษณะเนื้อหนังตัวเก่ามันได้ถูกตรึงไว้แล้วกับพระคริสต์ ดังนั้นเราจะยอมให้มันมาควบคุมเราอีกทำไม? “ท่านพี่น้องทั้งหลาย เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายเป็นหนี้ แต่มีใช่เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนังที่จะดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้” (โรม 8:12-13)

คุณได้ยอมให้ “อีซมาเอล” ซึ่งเป็นลักษณะเก่าเข้ามาในหัวใจของคุณบ้างไหม? “เราทั้งหลายรู้แล้วว่า มนุษย์เก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับพระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้นจะถูกทำลายให้สิ้นไป เพื่อเราจะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป เหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เหตุฉะนั้นอย่าให้บาปครอบงำกายที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น ขณะนั้นท่านได้ผลประโยชน์อะไรในการเหล่านั้น ซึ่งบัดนี้ท่านทั้งหลายก็ละอาย ด้วยว่าที่

สุดท้ายของการเหล่านี้นก็คือความตาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายพ้นจากการเป็นทาสของบาป และกลับมาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว ผลที่ท่านได้รับก็คือความบริสุทธิ์ และผลสุดท้ายคือชีวิตนิรันดร์" (โรม 6:6, 11-12, 21-22) เราเป็นการทรงสร้างใหม่ และมีพลังของพระเจ้าที่จะดำเนินในพระวิญญาณของพระองค์ มันสามารถจะมีสันติสุขในจิตใจของคุณได้

พระเจ้าทรงห่วงใยสาการ

เราควรเชื่อฟังพระเจ้าเสมอ ถึงแม้เราจะกลัวว่าการเชื่อฟังของเราจะทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อน แต่เราก็ได้เห็นแล้วว่า เมื่ออับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าก็ดูแลสาการเป็นอย่างดีเช่นกัน

เรื่องที่ 21 พระเจ้าทดสอบความเชื่อของอับราฮัม

ปฐมกาล 22:1-18

¹และต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงลงใจอับราฮัม และตรัสกับท่านว่า "อับราฮัม" ท่านทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า" ²พระองค์ตรัสว่า "จงพาบุตรชายของเจ้าคืออิสอัค บุตรชายคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารักไปยังแผ่นดินโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาสูงหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า" ³อับราฮัมจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด ผูกอานลาของท่านพาคนใช้หนุ่มไปกับท่านด้วยสองคน กับอิสอัคบุตรชายของท่าน ท่านตัดฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชา แล้วลุกขึ้นเดินทางไปยังที่ซึ่งพระเจ้าทรงตรัสแก่ท่าน ⁴พอถึงวันที่สามอับราฮัมเงยหน้าขึ้นแลเห็นที่นั่นแต่ไกล ⁵อับราฮัมจึงพูดกับคนใช้หนุ่มของท่านว่า "อยู่กับลาที่นี่เถิด เรากับเด็กชายจะเดินไปนมัสการที่โน้น แล้วจะกลับมาพบเจ้า" ⁶อับราฮัมเอาฟืนสำหรับเครื่องเผาบูชาใส่ป่าอิสอัคบุตรชายของตน ถือไฟและมิดแล้วพ่อลูกไปด้วยกัน

⁷อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาว่า "บิดาเจ้าข้า" และท่านตอบว่า "ลูกเอ๋ย พ่ออยู่ที่นี้" ลูกจึงว่า "นี่ไฟและฟืน แต่ลูกแกะสำหรับเครื่องเผาบูชาอยู่ที่ไหน" ⁸อับราฮัมตอบว่า "ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะสำหรับพระองค์เองไว้ให้เป็นเครื่องเผาบูชา" พ่อลูกทั้งสองก็เดินต่อไปด้วยกัน ⁹เขาทั้งสองมาถึงที่ซึ่งพระเจ้าตรัสบอกท่านไว้ อับราฮัมก็สร้างแท่นบูชาที่นั่น เรียงฟืนเป็นระเบียบ แล้วมัดอิสอัคบุตรชายวางไว้บนแท่นบูชาบนฟืน ¹⁰แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมัดจะฆ่าบุตรชาย ¹¹แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า "อับราฮัม อับราฮัม" และท่านตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า" ¹²และพระองค์ตรัสว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือกระทำการอะไรแก่เขาเลย เพราะบัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา" ¹³อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ที่บ อับราฮัมก็ไปจับแกะผู้ตัวนั้นมาถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของท่าน ¹⁴อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า "ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร" ¹⁵ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองมาจากฟ้าสวรรค์ ¹⁶และตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราปฏิญาณโดยตัวเราเองว่าเพราะเจ้ากระทำอย่างนี้และมิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้า ¹⁷เราจะอวยพรเจ้าแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น ดังดวงดาวในท้องฟ้า และดังเม็ดทรายบนฝั่งทะเล เชื้อสายของเจ้าจะได้ประดุ้มืองศัตรูของเจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ ¹⁸ประชาชาติทั้งหลายทั่วโลกจะได้พรเพราะเชื้อสายของเจ้า เพราะว่าเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา"

ความเชื่อที่แท้จริงนำไปสู่การเชื่อฟัง

อับราฮัมมีความไว้วางใจในพระเจ้ามากและเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะกระทำให้คำสัญญาของพระองค์เป็นจริงขึ้นโดยผ่านทางอิสอัค อับราฮัมจึงได้กล้าที่จะถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า เขารู้ดีว่าพระเจ้าจะจัดเตรียมเครื่อง

บุชาแทนอิสอัคไว้ให้ เขารู้ว่า ถ้าจำเป็นจริงๆ พระเจ้าก็จะทำให้อิสอัคฟื้นขึ้นมาใหม่จากความตาย (ฮีบรู 11:17-19) ความเชื่อของอับราฮัมเข้มแข็งเพราะเขารู้จักพระเจ้าเป็นอย่างดี ความเชื่อของเขาได้รับการเสริมกำลังให้เข้มแข็งขึ้นตามระยะเวลาที่ผ่านมา เขาได้ฝึกใช้ความเชื่อและได้เห็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าเกิดขึ้นเสมอ อับราฮัมสามารถบอกกับชายหนุ่มที่มาอยู่กับเขาได้ว่า เมื่อนมัสการพระเจ้าเรียบร้อยแล้ว เขากับอิสอัคจะกลับลงมา (ปฐมกาล 22:5)

อิสอัคและพระเยซูมีความเหมือนกันในจุดนี้คือ ทั้งสองยอมจำนนต่อบิดาถึงแม้ว่าจะต้องตายก็ตาม อิสอัคโตพอสมควรที่จะปฏิเสธความประสงค์ของพ่อได้ พระเยซูซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาให้เหมือนมนุษย์ “พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน” (ฟิลิปปี 2:8) อิสอัคได้แบกหินสำหรับจุดที่แทนถวายเป็นบูชา พระเยซูได้แบกหินไปที่กางเขนของพระองค์ (ยอห์น 19:17) ทั้งสองได้ถูกวางไว้บนหินนั้น สำหรับอิสอัคพระเจ้าได้จัดเครื่องบูชาไว้แทนที่เขา แต่สำหรับพระเยซู พระองค์ทรงเป็นลูกแกะที่ไร้ความบาปซึ่งพระเจ้าได้จัดเตรียมไว้เพื่อเป็นเครื่องบูชาแทนเราซึ่งเป็นผู้สมควรได้รับโทษถึงตายเพราะความบาปของเราเอง

เมื่ออับราฮัมได้ตัดสินใจเชื่อในพระเจ้าและยอมถวายอิสอัค ในสายตาของพระเจ้าเห็นว่าอิสอัคได้ตายไปแล้ว แต่ในวันที่สามหลังจากที่เขาตัดสินใจ อับราฮัม “ได้รับ” ชีวิตอิสอัคกลับคืนมาจากความตาย ก็เช่นเดียวกันกับพระเยซูที่ได้ฟื้นขึ้นมาจากความตายในวันที่สามหลังจากที่พระองค์ได้ถูกตรึงบนกางเขนจนเสียชีวิต โดยผ่านทางพระเยซูก็เช่นเดียวกันกับการผ่านทางอิสอัค ประชาชาติทั้งหลายบนแผ่นดินโลกนี้จึงได้รับพระพร

เรื่องที่ 22 อับราฮัมหาภรรยาให้อิสอัค

ถ้าคุณมีพระคัมภีร์ ให้คุณอ่านเรื่องราวที่ดังมานี้ในปฐมกาลบทที่ 24 ขณะนี้ซาราห์ได้เสียชีวิตไปแล้ว อับราฮัมเป็นห่วงว่าอิสอัคอาจจะหาหญิงสาวผู้ไม่เชื่อชาวคานาอันมาเป็นภรรยา แทนที่จะหาหญิงสาวจากพวกเขาเองในเมืองเมโสโปเตเมีย เขาจึงได้ส่งคนรับใช้ที่ไว้วางใจได้คนหนึ่งน่าจะเป็น เอลีเยเชอร์ ให้ไปหาภรรยาให้กับอิสอัค

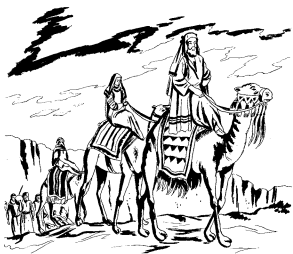

เอลีเยเซอลร์ได้อธิษฐานกับพระเจ้าอย่างร้อนรนเพื่อให้พระเจ้านำทางและอวยพรแก่งานที่เขาได้รับมอบหมายมา เมื่อเขาไปถึงที่แห่งหนึ่งในเวลาเย็นซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยืนยาวทั้งหลายจะมาตักน้ำที่บ่อน้ำแห่งนี้ เขาจึงอธิษฐานว่า “ขอให้หญิงสาวที่ข้าพระองค์พบกับนางว่า โปรดลดเหยือกของเธอลง ให้ฉันดื่มน้ำ

และผู้ซึ่งตอบว่า เชิญดื่มน้ำเถิดและดิฉันจะให้น้ำอูฐของท่านดื่มด้วย นั้น เป็นคนที่พระองค์ทรงกำหนดให้เป็นภรรยาของอิสอัคผู้รับใช้ของพระองค์ อย่างนี้ข้าพระองค์จะทราบได้ว่า พระองค์ทรงสำแดงความรักมั่นคงแก่นายของข้าพระองค์” (ปฐมกาล 24:14)

ก่อนที่เขาจะจบการสนทนา เรเบคาห์ซึ่งเป็นหลานสาวของน้องชายอับราฮัมก็เดินออกมา และนำน้ำมาให้เอลีเยเซอลร์ดื่ม และนำน้ำไปให้อูฐของเขาดื่มด้วย

เมื่อเอลีเยเซอลร์รู้ว่าเธอเป็นใคร เขาก็นมัสการพระเจ้า สรรเสริญพระองค์สำหรับการนำทางของพระองค์ เอลีเยเซอลร์ก็ได้เล่าเรื่องให้กับครอบครัวของเรเบคาห์ฟังด้วยความตื่นเต้น และพวกเขาก็รู้สึกได้ว่าเป็นแผนการของพระเจ้า เขาได้ถามเรเบคาห์ว่า “เจ้าจะไปกับชายคนนี้หรือไม่” นางตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไป” (ปฐมกาล 24:58) เมื่อพวกเขาเดินทางกลับมาเกือบจะถึงที่พักแล้ว เรเบคาห์มองเห็นอิสอัคกำลังเดินอยู่ในทุ่งนา ในเย็นวันนั้นเขาใช้เวลาในการครุ่นคิดถึงบางอย่างอยู่ “อิสอัคก็พานางเข้ามาในเต็นท์ของนางซาร่าห์

มารดาของท่านและรับเรเบคาห์ไว้ นางก็เป็นภรรยาของท่าน และท่านก็รักนาง อิสอัคก็ได้รับความปลอบประโลมภายหลังที่มารดาของท่านสิ้นชีวิตแล้ว” (ปฐมกาล 24:67)

บทเรียนเกี่ยวกับการนำทาง

คนรับใช้ของอับราฮัมได้แสวงหาการทรงนำบนพื้นฐานแห่งหลักการที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยไว้ อันดับแรก เขาได้แสวงหาภรรยาให้กับอิสอัคภายในกลุ่มผู้คนของพระเจ้า อันดับที่สอง เขาอธิษฐานว่า สถานการณ์ภายนอกที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นการยืนยันกับการตัดสินใจ เรเบคาห์เต็มใจที่จะให้น้ำกับอุฐูของเขาดื่ม ครอบครัวของเธอยินดีที่จะให้เธอเดินทางไปกับเขา และตัวเธอได้บอกเองว่า ฉันจะไป อันดับที่สาม ในการอธิษฐานนั้น คนรับใช้รับรู้ได้ถึงความมั่นใจที่เกิดขึ้นภายในว่าเป็นสิ่งที่มาจากพระเจ้าและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นความประสงค์ของพระองค์ “และจงให้สันติสุขของพระคริสต์ครองจิตใจของท่าน” (โคโลสี 3:15) ทั้งสามขั้นตอนนี้จำเป็นจะต้องสอดคล้องกันเพื่อที่เราจะได้เกิดความมั่นใจว่าการทรงนำนี้มาจากพระเจ้า

บทเรียนเกี่ยวกับการแต่งงาน

มีการอธิษฐานอย่างมากเกี่ยวกับการเลือกภรรยาของอิสอัค ก็เป็นช่วงเวลาที่ดีที่เราจะอธิษฐานเพื่อคู่ครองของลูกๆ เรา เป็นสิ่งที่ดีที่เราจะวางใจในการนำทางของพระเจ้า พระเจ้าต้องการให้ลูกของพระเจ้าแต่งงานกับคนในครอบครัวของพระองค์ “ท่านอย่าเข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร วิหารของพระเจ้าจะตกลงอะไรกับรูปเคารพได้ เพราะว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์ ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ว่า ‘เราจะอยู่ในเขาทั้งหลาย และจะดำเนินในหมู่พวกเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา’ องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘เหตุฉะนั้นเจ้าจงออกจากหมู่พวกเขา เหล่านั้น และจงแยกตัวออกจากเขาทั้งหลาย อย่าแตะต้องสิ่งซึ่งไม่

สะอาด แล้วเราจึงจะรับพวกเจ้าทั้งหลาย เราจะเป็นบิดาของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะเป็นบุตรชายบุตรสาวของเรา' องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้นได้ตรัสดังนั้น" (2โครินธ์ 6:14, 16-18)

ภาพของพระคริสต์และเจ้าสาวของพระองค์

"เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะจากบิดามารดาของเขา และจะไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน' ข้อนี้เป็นข้อลึกลับที่สำคัญมาก แต่ว่าข้าพเจ้าพูดถึงพระคริสต์กับคริสตจักร" (เอเฟซัส 5:31-32)

คุณลักษณะของแต่ละบุคคลในเรื่องต่างๆ ของหนังสือปฐมกาลเป็นเครื่องหมายที่สำคัญมากสำหรับเราในทุกวันนี้

อับราฮัม เป็นภาพที่งดงามเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ทั้งอับราฮัมและพระบิดาบนสวรรค์ของเรามีลูกชายซึ่งเป็นที่รักยิ่งของท่านและได้เกิดมาอย่างมหัศจรรย์ ทั้งสองมีลูกชายที่จะต้องเป็นเครื่องถวายบูชาในวันหนึ่ง ทั้งสองได้ถวายลูกเป็นเครื่องบูชาในสถานที่เดียวกัน (บนภูเขาโมริยาห์ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้ในการสร้างพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มในภายหลัง) ทั้งสองได้ลูกชายกลับคืนมาด้วยความยินดีอย่างยิ่ง ทั้งสองได้เอาใจใส่ในการจัดเตรียมการแต่งงานให้กับลูกของเขา

อิสอัค เป็นภาพสะท้อนของพระเยซูองค์เจ้าชีวิต ทั้งอิสอัคและพระเยซูได้เป็นเครื่องถวายบูชา ทั้งสองได้เสาะหาภรรยา พระเยซูก็รักเจ้าสาวของพระองค์อย่างสุดใจเช่นเดียวกันกับอิสอัค "ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตนเหมือนอย่างที่เราคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร" (เอเฟซัส 5:25)

เอลิเยเชอลร์ เป็นภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นผู้ที่พระบิดาส่งลงมาเพื่อจะเสาะหาเจ้าสาวให้กับบุตรของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาในวันเพ็นเทคอสต์ (กิจการ 2:1-41) เพื่อจุดประสงค์เดียวเท่านั้นคือเพื่อจะรวบรวมเจ้าสาวทั้งหลายไว้ให้ พระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า เมื่อ

อยู่ที่เมโสโปเตเมียเอลีเยเชออร์กียังคงให้เกียรติแก่อิสอัคและอับราฮัม พระ
วิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพยานถึงพระคริสต์อยู่เสมอ (ยอห์น 15:26)

เรเบคkah เป็นภาพของคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ ก่อนที่ผู้ใดก็ตามจะ
มาเป็นเจ้าสาวของพระคริสต์ เขาจะต้องยอมละทิ้งโลกของเขาไว้ข้างหลังและ
หันมาติดตามพระคริสต์ คุณได้ตอบสนองด้วยสุดใจของคุณใหม่ว่า จะติดตาม
การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปตลอดชั่วชีวิตจนกระทั่งคุณจะได้พบกับ
พระคริสต์ซึ่งเป็นเจ้าบ่าวบนสวรรค์ของคุณตัวต่อตัว?

“แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุเสียงน้ำ
มากหลาย และดุเสียงฟาร้องสนั่นว่า "อาเลลูยา เพราะพระองค์พระผู้
เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่ ขอให้เรา
ทั้งหลายรำเริงยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าถึงเวลา
มงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และเมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัว
พร้อมแล้ว และทรงโปรดให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและ
ขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิ
ชน” (วิวรณ์ 19:6-8)

เรื่องที่ 23 เรื่องราวของยาโคบกับเอซาว

ปฐมกาล 25:19-34

¹⁹ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของอิสอัคบุตรชายของอับราฮัม คืออับ
ราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค ²⁰อิสอัคมีอายุสี่สิบปีเมื่อท่านได้ภรรยาชื่อ
เรเบคkah บุตรสาวของเบธูเอลคนซีเรียชาวเมืองปัตดานอารัม น้องสาว
ของลาบันคนซีเรีย ²¹อิสอัคอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์เพื่อภรรยาของ
ท่าน เพราะนางเป็นหมั้น พระเยโฮวาห์ประทานคำอธิษฐานของ
ท่าน เรเบคkah ภรรยาของท่านก็ตั้งครรภ์ ²²เด็กก็เบียดเสียดกันอยู่ใน
ครรภ์ของนาง นางจึงพูดว่า "ถ้าเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะทำอะไรดี" นางจึง
ไปทูลถามพระเยโฮวาห์ ²³พระเยโฮวาห์ตรัสกับนางว่า "ชนสองชาติอยู่ใน
ในครรภ์ของเจ้า และประชาชนสองพวกที่เกิดจากนั้นเอวของเจ้า
จะต้องแยกกัน พวกหนึ่งจะมีกำลังมากกว่าอีกพวกหนึ่ง พี่จะปรนนิบัติ

น้อง" ²⁴เมื่อกำหนดคลอดของนางมาถึงแล้ว ดูเถิด มีลูกแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง ²⁵คนแรกคลอดออกมาตัวแดงมีขนอยู่ทั่วตัวหมด เขาจึงตั้งชื่อว่า เอซาว ²⁶ภายหลังน้องชายของเขาก็คลอดออกมา มือของเขาจับสันเท้าของเอซาวไว้ เขาจึงตั้งชื่อว่า ยาโคบ เมื่อนางคลอดลูกแฝดนั้น อิสอัคมีอายุได้หกสิบปี

²⁷เด็กชายทั้งสองนั้นโตขึ้น เอซาวก็เป็นพรานที่ชำนาญ เป็นชาวทุ่ง ฝ่ายยาโคบเป็นคนเงียบ ๆอาศัยอยู่ในเต็นท์ ²⁸อิสอัครักเอซาว เพราะท่านรับประทานเนื้อที่เขาล่ามา แต่นางเรเบคาห์รักยาโคบ

²⁹และยาโคบต้มผักอยู่ เอซาวกลับมาจากทุ่งทุ่งแล้วรู้สึกอ่อนกำลัง ³⁰เอซาวพูดกับยาโคบว่า "ขอผักแดงนั้นให้ข้ากินเถิด เพราะเราอ่อนกำลัง" เพราะฉะนั้นเขาจึงได้ชื่อว่า เอโดม ³¹ยาโคบว่า "ขายสิทธิบุตรหัวปีของพี่ให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้" ³²เอซาวว่า "ดูเถิด ข้ากำลังจะตายอยู่แล้ว สิทธิบุตรหัวปีจะเป็นประโยชน์อะไรแก่ข้าเล่า" ³³ยาโคบว่า "ปฏิญาณให้ข้าพเจ้าก่อนในวันนี้" เอซาวจึงปฏิญาณให้กับเขา และขายสิทธิบุตรหัวปีของตนแก่ยาโคบ ³⁴ยาโคบจึงให้ขนมปังและถั่วแดงต้มแก่เอซาว เขาก็กินและดื่ม แล้วลุกไป ดังนี้เอซาวก็ดูหมิ่นสิทธิบุตรหัวปีของตน"

สิ่งที่ควรทำ

1. อิสอัค _____ ต่อพระเจ้าเพื่อ _____ ของท่าน เพราะนางเป็น _____ พระเจ้าประทานตามคำอธิษฐานของท่าน และเรเบคาห์ภรรยาของท่านก็ _____ (ข้อ 21)
2. อิสอัคมีอายุ _____ ปี เมื่อท่านได้ภรรยาคือเรเบคาห์ (ข้อ 20) อิสอัคมีอายุได้ _____ ปี เมื่อลูกแฝดของเขาได้คลอดออกมา (ข้อ 26) ดังนั้นเขาจึงใช้เวลาทั้งหมด _____ ปี
3. เรเบคาห์ก็มีปัญหาเช่นกัน เด็กก็ _____ กันในครรภ์ของเธอ เธอจึงไป _____ กับพระเจ้า (ข้อ 22) พระเจ้าอธิบายนว่า สอง _____ อยู่ในครรภ์ของเจ้า (ข้อ 23) แล้ว _____ จะรับใช้ _____ (ข้อ 23)

(พระเจ้ากำลังอ้างถึงเผ่าอีโดโมส และ อิสราเอลซึ่งเป็นพงศ์พันธุ์ของเอซาว และยาโคบ)

มีอะไรบ้างใหม่ที่ไม่เกิดผลในชีวิตของคุณ หรือชีวิตของผู้คนที่ใกล้ชิดกับคุณที่คุณต้องการจะอธิษฐานกับพระเจ้า? มีความขัดแย้งใดภายในคุณ และคุณต้องการอธิษฐานกับพระเจ้า ให้คุณมั่นใจได้ว่าพระองค์จะประทานคำตอบที่ทำให้คุณพึงพอใจอย่างแน่นอน **“ในวันลำบากของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์ เพราะพระองค์ทรงตอบข้าพระองค์”** (สดุดี 86:7)

4. อิสอัครัก_____ เพราะท่านรับประทาน_____ ที่เขา_____ มา (ข้อ 28)

5. เรเบคาห์รัก_____ (28) ยาโคบเป็นคน_____ อยู่กับ_____ (27) เอซาวเป็น_____ มือแม่ เป็น_____ (27)

(อับราฮัมได้ละทิ้งแผนการของพระเจ้าเพราะเขาขาดแคลนอาหาร (เรื่องที่ 10) อิสอัคบุตรชายของอับราฮัมรักบุตรชายคนหนึ่งมากกว่าอีกคนหนึ่ง (แท้จริงแล้วลูกชายของเขาคนนี้ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้า) เพราะเขามีความลุ่มหลงในอาหาร เอซาวลูกชายของอิสอัคยอมแลกสิทธิแห่งบุตรหัวปีด้วยอาหารเพียงแค่มื้อเดียว! จะนั่นทำให้เราเห็นว่าความอ่อนแอนี้ได้ถ่ายทอดลงมาตั้งแต่รุ่นแรกถึงรุ่นที่สองและรุ่นที่สามเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง)

คุณเห็นจุดอ่อนของคุณด้านไหนบ้างที่ถ่ายทอดลงไปที่ลูกๆ ของคุณ? แล้วคุณทำอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นนี้? **“จงซักไม่ทั้งที่นอนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้ถนัด จึงจะเชยผงออกจากตาพี่น้องของท่านได้”** (มัทธิว 7:5)

เอซาวขายสิทธิของบุตรหัวปี

สิทธิของบุตรหัวปีได้รวมสามสิ่งไว้ด้วย

1. เขาจะต้องเป็นหัวหน้าของครอบครัว
2. เขาจะต้องเป็นผู้นำทางด้านฝ่ายวิญญาณ

3. เขาจะได้รับมรดกเป็นสองเท่า

ทำไมเอซาวยอมแลกสิ่งเหล่านี้กับอาหารแค่เพียงมือเดียว? ในฮีบรู 12:16 อธิบายไว้ว่า เอซาวไม่ได้ประพฤติตามแนวทางของพระเจ้า เขาไม่มีความสนใจในเรื่องของฝ่ายวิญญาณ หรือเรื่องของครอบครัว พระเจ้าทราบสิ่งนี้ดีเมื่อพระองค์ได้กล่าวว่า “ยาโคบนั้นเรารัก แต่เอซาวนั้นเราชัง” (โรม 9:13) ก่อนที่เด็กชายผู้นี้จะเกิดมา พระเจ้าได้บอกเรเบคาห์ว่า พี่จะรับใช้น้อง

ถึงแม้ว่ายาโคบจะใช้วิธีที่ไม่ถูกต้องในการได้รับสิทธิบุตรหัวปี แต่เราก็ได้เห็นว่าเขาเห็นคุณค่าในสิ่งนี้ เขาให้คุณค่ากับความประสงค์, จุดประสงค์, คำสัญญา, การทรงสถิต, ครอบครัว, พระพร, ถ้อยคำ, วิธีทาง และสติปัญญาของพระเจ้า สำหรับเอซาวท้องคือพระเจ้าของเขา “(เพราะว่ามีคนหลายคนที่ประพฤติตัวเป็นศัตรูต่อกางเขนของพระคริสต์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บอกท่านถึงเรื่องของเขาหลายครั้งแล้ว และบัดนี้ยังบอกท่านอีกด้วยด้วยน้ำตาไหล ปลายทางของคนเหล่านั้นคือความพินาศ พระของเขาคือกระเพาะ เขายกความที่น่าอัปยศของเขาขึ้นมาอวด เขาสนใจในวัตถุทางโลก)” (ฟิลิปปี 3:18-19) มีสิ่งใดในโลกนี้หมิ่นที่มีความสำคัญต่อคุณมากกว่าสิ่งต่างๆ ของพระเจ้า? คุณแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าหรือเปล่า? คุณแสวงหาความประสงค์ของพระองค์และอ้างสิทธิ์เพื่อรับคำสัญญาของพระองค์หรือไม่?

เรื่องที่ 24 ยาโคบลอกลงบิตาของตนเอง

ปฐมกาล 27:1-23, 30-36, 38, 41-43

¹และต่อมาเมื่ออิสอัคชราแล้ว ตามัวจนมองไม่เห็น ท่านก็เรียกเอซาวบุตรชายคนโตของท่านมาและกล่าวแก่เขาว่า “ลูกเอ๋ย” เขาตอบว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้” ²ท่านว่า “ดูเถิด บัดนี้พ่อแก่แล้ว จะถึงวันตายเมื่อไรก็ไม่รู้ ³ฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงเอา

อาวุธของเจ้า คือแสงธนูและคันธนูออกไปที่ท้องทุ่ง หาเนื้อมาให้พ่อ⁴ และจัดอาหารอร่อยอย่างที่พ่อชอบนั้น และนำมาให้พ่อกิน เพื่อจิตวิญญาณของพ่อจะได้วยพรแก่เจ้ายก่อนพ่อตาย" ⁵เมื่ออิสอัคพูดกับเอซาวบุตรชายนั้น นางเรเบคาห์ได้ยิน เอซาวก็ออกไปท้องทุ่งเพื่อล่าเนื้อมา ⁶นางเรเบคาห์จึงพูดกับยาโคบบุตรชายของนางว่า "ดูเถิด แม่ได้ยินบิดาของเจ้าพูดกับเอซาวพี่ชายของเจ้าว่า ⁷จงนำเนื้อมาให้พ่อและจัดอาหารอร่อยให้พ่อกิน และเราจะวยพรเจ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ก่อนพ่อตาย' ⁸เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้จงฟังเสียงของแม่ตามที่แม่สั่งเจ้า ⁹บัดนี้ไปที่ฝูงแพะแกะ นำลูกแพะดี ๆ สองตัวมาให้แม่ แม่จะเอามันปรุงอาหารอร่อยให้บิดาเจ้าอย่างที่ท่านชอบ ¹⁰และเจ้าจะต้องนำไปให้บิดาเจ้ารับประทาน เพื่อว่าท่านจะวยพรเจ้าก่อนท่านสิ้นชีวิต" ¹¹

ยาโคบพูดกับนางเรเบคาห์มารดาของตนว่า "ดูเถิด เอซาวพี่ชายของข้าพเจ้าเป็นคนมีขนดก และข้าพเจ้าเป็นคนเกลี้ยงเกลา ¹²บิดาของข้าพเจ้าคงจะคลำตัวข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะดูเหมือนว่าเป็นผู้หลอกลวงท่าน แล้วข้าพเจ้าจะนำการสาปแช่งมาเหนือข้าพเจ้าเอง หาใช่นำพรมาไม่" ¹³มารดาของเขาพูดกับเขาว่า "ลูกเอ๋ย ขอให้การสาปแช่งของเจ้าตกอยู่กับแม่เถิด ฟังเสียงของแม่เท่านั้น ไปเอาลูกแพะมาให้แม่เถิด" ¹⁴เขาจึงไปจับเอามาให้มารดาของตน มารดาของเขาได้จัดอาหารอร่อยอย่างที่บิดาของเขาชอบนั้น ¹⁵แล้วนางเรเบคาห์นำเสื้ออย่างดีที่สุดของเอซาว บุตรชายคนโตของนาง ซึ่งอยู่กับนางในเรือนมาสวมให้ยาโคบบุตรชายคนเล็กของนาง ¹⁶นางเอาหนังลูกแพะหุ้มมือและคอที่เกลี้ยงเกลาของเขา ¹⁷แล้วนางก็มอบอาหารอร่อยและขนมปัง ซึ่งนางจัดทำนั้นไว้ในมือของยาโคบบุตรชายของนาง ¹⁸เขาจึงเข้าไปหาบิดาของตนและพูดว่า "บิดาเจ้าข้า" และท่านว่า "พ่ออยู่ที่นี่ ลูกเอ๋ย เจ้าคือใคร" ¹⁹ยาโคบตอบบิดาของตนว่า "ลูกเป็นเอซาวบุตรหิวปีของท่าน ลูกทำตามที่ท่านสั่งลูกแล้ว เชิญลูกขึ้นนั่งรับประทานเนื้อที่ลูกหามาเถิด เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้วยพรแก่ลูก" ²⁰แต่อิสอัคพูดกับบุตรชายของตนว่า "ลูกเอ๋ย เจ้าทำอย่างไรจึงพบมันเร็วนัก" บุตรจึง

ตอบว่า "เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนำมันมาให้แก่ลูก"

²¹ แล้วอิสอัคจึงพูดกับยาโคบว่า "ลูกเอ๋ย มาใกล้ๆ พ่อจะได้คลำดูเจ้า เพื่อจะได้รู้ว่าเจ้าเป็นเอซาวบุตรชายของพ่อแน่หรือไม่" ²² ยาโคบจึงเข้าไปใกล้อิสอัคบิดาของตน อิสอัคคลำตัวเขาแล้วพูดว่า "เสียงก็เป็นเสียงของยาโคบ แต่มือเป็นมือของเอซาว" ²³ ท่านก็ไม่ได้สังเกต เพราะมือของเขามิเช่นดกเหมือนมือเอซาวพี่ชายของเขา ท่านจึงอวยพรแก่เขา

³⁰ และต่อมาพออิสอัคอวยพรยาโคบเสร็จแล้ว เมื่อยาโคบพึงออกไปจากหน้าอิสอัคบิดา เอซาวพี่ชายก็กลับจากการล่าเนื้อ ³¹ และเขาเตรียมอาหารอร่อยนำมาให้บิดาด้วย และพูดกับบิดาว่า "ขอท่านลุกขึ้นรับประทานเนื้อที่ลูกชายหามา เพื่อจิตวิญญาณของท่านจะได้อวยพรลูก" ³² อิสอัคบิดาพูดกับเขาว่า "เจ้าคือใคร" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้าคือเอซาวบุตรชายของท่าน เป็นบุตรหัวปีของท่าน" ³³ อิสอัคก็ตัวสั่นมากพูดว่า "ใครเล่า คือผู้นั้นอยู่ที่ไหน ที่ไปล่าเนื้อ แล้วนำมาให้พ่อ พ่อกินหมดแล้วก่อนเจ้ามาถึงและพ่ออวยพรเขาแล้ว เป็นที่แน่ว่าผู้นั้นจะได้รับพร" ³⁴ เมื่อเอซาวได้ยินคำกล่าวของบิดาก็ร้องออกมาเสียงดังด้วยความขมขื่น และพูดกับบิดาว่า "โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรข้าพเจ้า ขออวยพรข้าพเจ้าด้วยเถิด" ³⁵ แต่ท่านพูดว่า "น้องชายเจ้าเข้ามาหลอกพ่อและเอาพรของเจ้าไปเสียแล้ว" ³⁶ เอซาวพูดว่า "เรามีชื่อว่ายาโคบก็ถูกต้องแล้วมิใช่หรือ เพราะว่าเขาแกล้งให้ข้าพเจ้าเสียเปรียบสองครั้งแล้ว เขาเอาสิทธิบุตรหัวปีของข้าพเจ้าไป และดูเถิด คราวนี้เขาเอาพรของข้าพเจ้าไปอีกด้วย" แล้วเขาพูดว่า "ท่านมิได้สงวนพรไว้ให้ข้าพเจ้าบ้างหรือ" ³⁸ เอซาวพูดกับบิดาว่า "บิดาเจ้าข้า ท่านมีพรแต่เพียงพรเดียวเท่านั้นหรือ โอ บิดาเจ้าข้า ขออวยพรลูก ขออวยพรลูกด้วยเถิด" แล้วเอซาวก็ตะเบ็งเสียงร้องให้ ⁴¹ ฝ่ายเอซาวก็เกลียดชังยาโคบเพราะเหตุพรที่บิดาได้ให้แก่เขา นั้น เอซาวรำพึงในใจว่า "วันไว้ทุกข์พ่อใกล้เข้ามาแล้ว หลังจากนั้นข้าจะฆ่ายาโคบน้องชายของข้าเสีย" ⁴² แต่คำของเอซาวบุตรชายคนโตไปถึงหูของนางเรเบคาห์ นางให้คนไปเรียกยาโคบบุตรชายคนเล็กของนางมา และพูดกับเขาว่า "ดูเถิด เอซาวพี่ชายของ

เจ้าปลอบใจตนเองด้วยแผนการจะฆ่าเจ้า⁴³ เพราะฉะนั้น ลูกเอ๋ย บัดนี้ ฟังเสียงของแม่เถิด จงลุกขึ้นหนีไปหาสถาบันพี่ชายของแม่ที่เมืองฮาราน

กระทำการงานของพระเจ้าตามวิธีของพระองค์

พระเจ้าได้บอกกับเรเบคาห์ไว้ว่า พระพรของพระองค์จะอยู่เหนือยาโคบ ไม่ใช่เอซาว แต่อิสอัคถึงแม้ว่าเขาจะอยู่ในช่วงบั้นปลายชีวิตและใกล้จะเสียชีวิตแล้วแต่ก็ยังกังวลกับเรื่องอาหารการกินมากกว่าความประสงค์ของพระเจ้า แต่อย่างไรก็ตาม การทำสิ่งที่ชั่วร้ายและคิดว่าอาจจะเกิดผลดีขึ้นได้นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเลย (โรม 3:8) การหลอกลวงของเรเบคาห์และยาโคบ นั้นทำให้เกิดความแตกแยกขึ้นในครอบครัว และหลังจากที่ยาโคบได้หนีไปเรเบคาห์ก็ไม่ได้เจอกับลูกชายคนโปรดคนนี้อีกเลย

แล้วภรรยาควรจะทำอย่างไรเมื่อสามีไม่ได้เชื่อฟังตามความประสงค์ของพระเจ้า? “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นภรรยาก็เช่นกัน จงเชื่อฟังสามีของท่าน เพื่อว่าแม้สามีบางคนจะไม่เชื่อฟังพระวจนะ แต่ความประพฤติของภรรยาก็อาจจะจงใจเขาได้ด้วยโดยไม่ต้องใช้พระวจนะนั้น คือเมื่อเขาเห็นการประพฤติดันบริสุทธิ์ของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นภรรยา ประกอบกับความยำเกรง” (1 เปโตร 3:1-2) จากการกระทำของเรเบคาห์ เป็นการแสดงให้เห็นว่า เธอไม่ได้เชื่อจริงๆ ว่าพระเจ้าจะทำให้สิ่งที่พระองค์สัญญาไว้ให้เกิดขึ้น เราเคยพยายามทำให้คำสัญญาของพระเจ้าเกิดขึ้นด้วยวิธีของเราเองและทำให้เกิดความบาดหมางขึ้นในครอบครัวของพระเจ้าไหม? พระเจ้าต้องการให้เราอดทนและรอคอยพระองค์

อิสอัคไม่ได้ให้เกียรติพระเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้บอกกับภรรยาของเขา เกี่ยวกับลูกๆ ของเขา เมื่อตอนที่พวกเขายังอยู่ในครรภ์ของเธอ (ในเรื่องที่ 23) “ฝ่ายท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เหมือนกัน จงอยู่กินกับภรรยาโดยใช้ความรู้ จงให้เกียรติแก่ภรรยาเหมือนหนึ่งเป็นภานะที่อ่อนแอกว่า และเหมือนเป็นคู่รับมรดกพระคุณแห่งชีวิตด้วยกัน เพื่อจะได้ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขัดขวางคำอธิษฐานของท่าน” (1 เปโตร 3:7) ถึงแม้ว่าอารมณ์และความรู้สึกของผู้หญิงจะบอบบางกว่าผู้ชาย ทั้งผู้ชายและผู้หญิงก็เป็น

ผู้เข้าร่วมรับมรดกแห่งพระคุณของพระเจ้าเท่าเทียมกัน เมื่อมีความแตกแยก
ระหว่างสามีและภรรยา คำอธิษฐานก็จะถูกขัดขวาง

หนทางที่จะไปสู่พระพระของพระเจาก็คือ การกลับใจใหม่ แต่เธอหาไม่
เต็มใจที่จะกลับใจใหม่ เขาได้ขายสิทธิแห่งบุตรหัวปีไปแล้ว และยังไปแต่งงาน
กับผู้หญิงที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอีกซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า เขาไม่ได้สนใจใน
ความประสงค์ของพระเจ้าเลย เมื่อเขาสูญเสียพระพรของบิดาไป ความเกลียด
ชังได้เกิดขึ้นในจิตใจของเขาจนถึงขั้นที่เขาต้องการจะฆ่าน้องชายของตัวเอง
“เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอซาวอยากได้รับ
พรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธ เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย
ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล” (ฮีบรู 12:17) เขาแสวงหาพระพร
ด้วยน้ำตา แต่ก็ยังไม่พบว่าเขาได้กลับใจจากวิถีทางเดิมซึ่งทำให้เขาต้อง
สูญเสียพระพรไป “เพราะว่าความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อม
กระทำให้กลับใจใหม่ ซึ่งนำไปถึงความรอดและไม่เป็นที่น่าเสียใจ แต่
ความเสียใจอย่างโลกนั้นย่อมนำไปถึงความตาย” (2โครินธ์ 7:10)

เรื่องที่ 25 ความฝันของยาโคบที่เบธเอล

ปฐมกาล 28:10-19

¹⁰ยาโคบออกจากเมืองเบเออร์เซบาเดินไปยังเมืองฮาราน ¹¹เขา
มาถึงที่แห่งหนึ่ง และพักอยู่ที่นั่นในคืนนั้น เพราะดวงอาทิตย์ตกแล้ว
เขาเอาหินจากที่นั่นมาเป็นหมอน
หนุนศีรษะ แล้วนอนลงที่นั่น ¹²เขา
ฝัน และดูเกิด มีบันไดอันหนึ่งตั้งขึ้น
บนแผ่นดินโลก ยอถึงฟ้าสวรรค์ ดู
เกิด ทูตสวรรค์ทั้งหลายของพระเจ้า
กำลังขึ้นลงอยู่บนนั้น ¹³และดูเกิด
พระเยโฮวาห์ประทับยืนอยู่เหนือ
บันได และตรัสว่า "เราคือเยโฮวาห์
พระเจ้าของอับราฮัม บรรพบุรุษ

ของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค แผ่นดินซึ่งเจ้านอนอยู่นั้นเราจะให้แก่เจ้าและเชื้อสายของเจ้า¹⁴ เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเหมือนผงคลิบนแผ่นดิน และเจ้าจะแผ่กว้างออกไปทางทิศตะวันตกและทิศตะวันออกทางทิศเหนือและทิศใต้ บรรดาครอบครัวทั่วแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะเจ้าและเพราะเชื้อสายของเจ้า¹⁵ ดูเถิด เราอยู่กับเจ้า และจะพิทักษ์รักษาเจ้าทุกแห่งหนที่เจ้าไป และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินนี้ เพราะเราจะไม่ทอดทิ้งเจ้าจนกว่าเราจะได้ทำสิ่งซึ่งเราพูดกับเจ้าไว้แล้ว"

¹⁶ยาโคบตื่นขึ้นและพูดว่า "พระเยโฮวาห์ทรงสถิต ณ ที่นี้แน่ทีเดียว แต่ข้าหาไม่รู้"¹⁷ เขากลัวและพูดว่า "สถานที่นี้น่าน่าบถ สถานที่นี้มีใช้อย่างอื่น แต่เป็นพระนิเวศของพระเจ้าและประตูฟ้าสวรรค์"¹⁸ ยาโคบจึงลุกขึ้นแต่เช้ามืด เอาก้อนหินที่ทำหมอนหนุนศีรษะ ตั้งขึ้นเป็นเสาสำคัญ และเทน้ำมันบนยอดเสานั้น¹⁹ เขาเรียกสถานที่นั้นว่า เบธเอล แต่ก่อนเมืองนั้นชื่อ ลูส

พระเยซูเป็นหนทางสู่สวรรค์

อะไรในความฝันนี้ที่ทำให้ชายหนุ่มคนนี้รู้สึกฉงนใจเมื่อเขาต้องหนีจากบ้านเกิดไปยังประเทศอันไกลโพ้น! พระเจ้าลงมาหาเขา และเปิดเผยให้เขาเห็นว่า หนทางที่จะไปหาพระเจ้านั้นได้เปิดกว้างออกแล้ว ถึงแม้ว่ายาโคบจะเป็นคนบาปก็ตาม พระเจ้าได้ยืนยันพันธสัญญาของอับราฮัมกับเขา และได้สัญญาว่าจะอยู่กับเขาในทุกที่ที่เขาไป เรารู้ดีว่า ในทุกวันนี้เราก็สามารถจะเข้าไปหาพระเจ้าได้โดยผ่านทางพระเยซู "พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา" (ยอห์น 14:6)

ครั้งหนึ่งที่พระเยซูได้อธิบายเกี่ยวกับพระองค์เองในวิธีที่พระองค์ได้ย้ำเตือนเราเกี่ยวกับมันได้ในความฝันของโยเซฟ เมื่อพระองค์ได้กล่าวว่า ""เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ภายหลังท่านจะได้เห็นท้องฟ้าเปิดออก และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นและลงอยู่เหนือบุตรมนุษย์"

(ยอห์น 1:51) ทูตสวรรค์เป็นผู้รับใช้ในฝ่ายวิญญาณ (ฮีบรู 1:14) พระเยซูยังได้สัญญาอีกว่า การทรงสถิตของพระองค์จะอยู่กับเราตลอดไป “เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน” (มัทธิว 28:20)

ยาโคบตื่นขึ้นมาและรับรู้ถึงการทรงสถิตของพระเจ้า และในทันทีทันใด เขาก็ได้สร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการนมัสการ เขาได้เรียกที่แห่งนั้นว่า เบธเอล หมายถึง “พระนิเวศของพระเจ้า” เมื่อเราเข้ามาหาพระเจ้า โดยผ่านทางพระคริสต์ เราก็คจะตื่นตัวและรับรู้ได้ถึง การทรงสถิต, คำสัญญา และสันติสุขของพระองค์

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดโดยพระโลหิตของพระเยซู.....ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริง ด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกประพรมชำระพ้นจากการวิจฉัยผิด และชอบที่ชั่วร้าย และมีกายล้างชำระด้วยน้ำอันใสบริสุทธิ์” (ฮีบรู 10:19,22)

เรื่องที่ 26 ยาโคบรับใช้เพื่อราเชล

ปฐมกาล 29:1-2, 10-13, 16-20

¹ยาโคบเดินทางมาถึงแผ่นดินของประชาชนชาวตะวันออก ²เขาก็มองไป และเห็นบ่อน้ำบ่อหนึ่งในทุ่งนา ดูเถิด มีฝูงแกะสามฝูงนอนอยู่ข้างบ่อนั้น เพราะคนเลี้ยงแกะเคยตักน้ำจากบ่อนั้นให้ฝูงแกะกิน และหินใหญ่ก็ปิดปากบ่อนั้น

¹⁰และต่อมาครั้นยาโคบแลเห็นราเชลบุตรสาวของลาบันพี่ชายมารดาของตน และฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตน ยาโคบก็เข้าไปใกล้หินออกจากปากบ่อน้ำ เอาน้ำให้ฝูงแกะของลาบันพี่ชายมารดาของตนกิน ¹¹ยาโคบจุบราเชลแล้วร้องไห้ด้วยเสียงดัง ¹²ยาโคบบอกราเชลว่าเขาเป็นหลานบิดาของนาง และเป็นบุตรชายของนางเรเบคาห์ นางก็วิ่งไปบอกบิดาของนาง ¹³ต่อมาครั้นลาบันได้ยินข่าวถึงยาโคบ บุตรชายน้องสาวของตน เขาก็วิ่งไปพบและกอดจุบยาโคบและพามาบ้านของเขา ยาโคบก็เล่าเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดให้ลาบันฟัง

¹⁶ ลาบันมีบุตรสาวสองคน พี่สาวชื่อเลอาห์ น้องสาวชื่อราเชล
¹⁷นางสาวเลอาห์นั้นตายิบหยี แต่นางสาวราเชลนั้นสวยและงาม
น่าดู ¹⁸ยาโคบก็รักนางสาวราเชล และพูดว่า "ข้าพเจ้าจะรับใช้การงาน
ให้ท่านเจ็ดปี เพื่อได้ราเชลบุตรสาวคนเล็กของท่าน" ¹⁹ลาบันจึงว่า "ให้
เรายกบุตรสาวให้แก่นั้นดีกว่าจะยกให้คนอื่น จงอยู่กับเราเถิด"
²⁰ยาโคบก็รับใช้อยู่เจ็ดปีเพื่อได้นางสาวราเชล เห็นเป็นเหมือนน้อยวัน
เพราะความรักที่เขามีต่อนาง

พระเยซูเสด็จมาในฐานะของผู้รับใช้

“เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะ
ปรนนิบัติ และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอัน
มาก” (มาระโก 10:45) ถึงแม้ว่าพระเยซูซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้าลงมาเพื่อ
ตามหาเจ้าสาวของพระองค์ พระองค์ก็ได้มาในฐานะของผู้รับใช้ พระองค์ได้
เผยสิ่งนี้ให้เห็นในคืนวันที่พระองค์ได้รับประทานอาหารมื้อสุดท้ายกับเหล่า
สาวกก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ล้างเท้าให้กับพวกเขา
พระองค์ได้ทำหน้าที่ของผู้รับใช้ “ฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและ
พระอาจารย์ของท่าน ได้ล้างเท้าของพวกท่าน พวกท่านก็ควรจะล้าง
เท้าของกันและกันด้วย” (ยอห์น 13:14) การรับใช้ของยาโคบแสดงออกให้
เห็นถึงความรักอย่างยิ่งใหญ่ที่เขามีต่อราเชล การรับใช้ของเราต่อผู้อื่นเป็นการ
แสดงให้เห็นถึงความรักอย่างยิ่งใหญ่ที่พระเจ้ามีให้กับพวกเขา

ช่วงเวลาที่ยาโคบต้องรับใช้ดูเหมือนไม่เหน็ดเหนื่อยอะไรเลยเพราะเขามี
ความรักอย่างยิ่งใหญ่ให้กับราเชล พระเยซูก็เช่นกัน พระองค์เต็มใจที่จะอดทน
เพราะความชื่นชมยินดีอย่างมากมายที่จะเกิดขึ้น “หมายเอาพระเยซูเป็นผู้
ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่
ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทรงทนเอากางเขน ทรงถือว่า
ความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่
นั่งของพระเจ้าแล้ว” (ฮีบรู 12:2) เราก็มั่นใจกันว่าจะเจอกับความ
ยากลำบากและการที่ต้องรับใช้อย่างยาวนานในการที่จะนำผู้คนเข้ามาหา
พระเจ้า

เรื่องที่ 27 ลาบันหลอกลวงยาโคบ

ปฐมกาล 29:21-30

²¹ยาโคบบอกลาบันว่า "เวลาที่กำหนดไว้ก็ครบแล้ว ขอให้ภรรยาข้าพเจ้าเกิด เพื่อข้าพเจ้าจะได้เข้าไปหาเธอ" ²²ลาบันจึงเชิญบรรดาชาวบ้านมาพร้อมกัน แล้วจัดการเลี้ยง ²³และต่อมาครั้นเวลาค่ำ ลาบันก็พาเลอาห์บุตรสาวของตนมามอบให้แก่ยาโคบ และยาโคบก็เข้าไปหานาง ²⁴ลาบันยกศิลาปาร์สาวใช้ของตนให้เป็นสาวใช้ของนางเลอาห์ ²⁵และต่อมาพอรุ่งขึ้น ดูเถิด เป็นนางเลอาห์ ยาโคบจึงกล่าวแก่ลาบันว่า "ลุงทำอะไรกับข้าพเจ้าเล่า ข้าพเจ้ารับใช้ลุงเพื่อได้ราเชลมิใช่หรือทำไมลุงจึงล่อลวงข้าพเจ้าเล่า" ²⁶ลาบันจึงตอบว่า "ในแผ่นดินเราไม่มีธรรมเนียมที่จะยกน้องสาวให้ก่อนพี่หัวปี ²⁷ขอให้ครบเจ็ดวันของหญิงนี้ก่อน แล้วเราจะยกคนนั้นให้ด้วย เพื่อตอบแทนที่เจ้าจะได้รับใช้ลุงอีกเจ็ดปี" ²⁸ยาโคบก็ยอม และรองครบเจ็ดวันของนางแล้วลาบันก็ยกราเชลบุตรสาวให้เป็นภรรยาด้วย ²⁹ลาบันยกบิลฮาห์สาวใช้ของตนให้เป็นสาวใช้ของนางราเชล ³⁰ฝ่ายยาโคบก็เข้าไปหาราเชลด้วย และเขารักราเชลมากกว่าเลอาห์ เขาจึงรับใช้ลาบันต่อไปอีกเจ็ดปี

เราจะได้รับผลในสิ่งที่เราหว่าน

"อย่าหลงเลย ท่านจะหลอกลวงพระเจ้าไม่ได้ เพราะว่าผู้ใดหว่านอะไรลง ก็จะได้เกี่ยวเก็บสิ่งนั้น" ยาโคบต้องต่อรองอย่างหนักเพื่อจะซื้อสิทธิบุตรหัวปีจากเอซาว และตอนนี้ลาบันก็ต่อรองอย่างหนักกับยาโคบเพื่อที่เขาจะได้รับภรรยา ยาโคบได้หลอกลวงที่ใกล้ตายของเขา ตอนนี้ลาบันก็ได้หลอกลวงยาโคบบ้าง ช่างเป็นเรื่องที่ขมขื่นจริง! "ตามที่ข้าได้เห็น บรรดาผู้ที่เฝ้ามองชั่วช้า และหว่านความชั่วร้าย ก็ได้เกี่ยวอย่างนั้น" (โยบ 4:8) เมื่อเราปลูกข้าวโพด, ข้าว, หรือข้าวสาลี เราก็จะได้เกี่ยวเกี่ยวข้าวโพด, ข้าว หรือข้าวสาลี ก็เช่นเดียวกันกับเมื่อเราหว่านการหลอกลวง, ความบาปหมาง และการไร้ความ

ปรานี เราก็จะได้รับการหลอกลวง, ความบาดหมาง และการไร้ความปรานี กลับคืนมา “จงเอาดาบของท่านใส่ฝักเสี๋ย ด้วยว่าบรรดาผู้ถือดาบจะพินาศเพราะดาบ” (มัทธิว 26:52) จะดีกว่าไหมที่เราจะหวนความเมตตา, ความจริง และสันติสุข! “จงหวนความชอบธรรมไว้สำหรับตัว จงเกี่ยวผลของความเมตตา เจ้าจงไถดินที่ร้างอยู่ เพราะเป็นเวลาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์ จนกระทั่งพระองค์จะเสด็จมาโปรยความชอบธรรมลงให้แก่เจ้า” (โยเซยา 10:12) ใช่พระเจ้าใช้สถานการณ์เหล่านี้เพื่อทำลายสิ่งที่ใช้ไม่ได้ และถือว่เป็นดินที่แข็งในชีวิตของยาโคบ สิ่งที่พระเจ้าได้เริ่มต้นที่เบธเอลนั้นพระองค์จะกระทำต่อไป “ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 1:6)

เรื่อง 28 พระเจ้าอวยพรเลอาห์

ปฐมกาล 29:31-35

³¹เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่ายาโคบซังเลอาห์ พระองค์จึงทรงเปิดครรภ์ของนาง แต่ราเชลนั้นเป็นหมัน ³²นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย และตั้งชื่อว่ารูเบน ด้วยนางว่า "เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของข้าพเจ้าแน่ ๆ บัดนี้สามีจึงจะรักข้าพเจ้า"

³³นางเลอาห์ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่งและว่า "เหตุพระเยโฮวาห์ทรงได้ยินว่าข้าพเจ้าเป็นที่ซัง พระองค์จึงทรงประทานบุตรชายคนนี้ให้แก่ข้าพเจ้าด้วย" นางตั้งชื่อเขาว่า สิเมโอน ³⁴นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง และกล่าวว่า "ครั้งนี้สามีจะสนิทสนมกับข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้คลอดบุตรเป็นชายสามคนให้เขาแล้ว" เหตุนี้จึงตั้งชื่อเขาว่า เลวี ³⁵นางตั้งครรภ์และคลอดบุตรเป็นชายอีกคนหนึ่ง นางกล่าวว่า "ครั้งนี้ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเยโฮวาห์" เหตุนี้นางจึงตั้งชื่อเขาว่า ยูดาห์ ต่อไปนางก็หยุดมีบุตร

พระเจ้ารักคนที่ไม่มีใครรัก

คุณรู้สิว่าไม่มีใครรักหรือถูกปฏิเสธบ้างไหม? อย่าเพิ่งหมดกำลังใจ! พระเยซูเข้าใจดีว่า การถูกปฏิเสธเป็นยังไง และพระเจ้ามีความเมตตาสงสารให้กับสิ่งที่มีมนุษย์รัง

“อย่ากลัวเลย เพราะเจ้าจะไม่ต้องอับอายเพราะผู้สร้างเจ้าเป็นสามีของเจ้า พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา.....

เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเจ้า ดังภรรยาผู้ถูกละทิ้งและโหม่นสนในใจ เหมือนภรรยาสาวเมื่อนางถูกทิ้ง" พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้" (อิสยาห์ 54:4-6) “แม้บิดาและมารดาของข้าพระองค์ทอดทิ้งข้าพระองค์ แต่พระเยโฮวาห์จะทรงยกข้าพระองค์ขึ้น” (สดุดี 27:10) “ท่านจงพ้นจากการรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสไว้แล้วว่า "เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย" เพื่อที่เราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ช่วยของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า'" (ฮีบรู 13:5-6)

เราสามารถเห็นได้จากชื่อที่เลอาห์ตั้งให้กับลูกๆ ของเธอ มุมมองของเธอเปลี่ยนจากการคาดหวังในความต้องการของเธอว่าจะต้องได้รับการตอบสนองจากสามีมาเป็นการสรรเสริญพระเจ้า เมื่อรูเบนเกิดมา เธอก็มั่นใจอย่างมากว่าสามีจะรักเธอ “รูเบน” หมายถึง คู่หู บุตรชายและ เมื่อสิเมโอนเกิดมา เธอได้ตระหนักว่า พระเจ้าได้ทรงฟังคำอธิษฐานของเธอ สิเมโอน หมายถึง “ได้ยิน” เมื่อเลวีเกิดมา เธอก็มั่นใจว่าพระเจ้าจะทำให้สามีสนิทสนมกับเธอมากขึ้น เลวี หมายถึง “ผูกพัน” เมื่อความไว้วางใจในพระเจ้าของเธอได้ก้าวไปถึงระดับที่สูงขึ้นเมื่อเธอมีลูกชายคนที่สี่ เธอได้ตั้งชื่อให้เขาว่า “ยูดาห์” หมายถึง “การสรรเสริญ”

ถึงแม้ว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของเลอาห์จะเป็นเรื่องน่าเศร้า แต่พระเจ้าก็ได้ช่วยเธอด้วยพระพรชั้วนิจวันนิรันดร์ พระเจ้ายอมให้เธอมีลูกชายคนแรกกับยาโคบคือ รูเบน-เป็นเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ โดยผ่านทางเลวีทำให้เกิดเผ่ายูดาห์

ซึ่งได้กลายเป็นประเทศอิสราเอลในภายหลัง ซึ่งเป็นเกียรติอย่างมากที่ได้รับใช้
องค์พระผู้เป็นเจ้า และโดยผ่านทางยูดาห์ได้ทำให้เกิดวงศ์วานของกษัตริย์
รวมไปถึงกษัตริย์เหนือกษัตริย์คือ พระเมสสิยาห์-พระเยซู เมื่อเลอาห์เสียชีวิตลง
ศพของเขาได้รับการฝังอย่างมีเกียรติมากเคียงข้างกับศพของอับราฮัมและซาร่าห์
อิสอัคและเรเบคาห์ “เพราะว่าการทุกข์ยากเล็กๆ น้อยๆ ของเรา ซึ่ง
เรารับอยู่ประเดี๋ยวเดียวนั้นจะทำให้เรามีสง่าราศีใหญ่ยิ่งนิรันดร์ ด้วย
ว่าเราไม่ได้เห็นแก่สิ่งของที่เรามองเห็นอยู่ แต่เห็นแก่สิ่งของที่มองไม่
เห็น เพราะว่าสิ่งของที่มองเห็นอยู่นั้นเป็นของไม่ยั่งยืน แต่สิ่งซึ่งมอง
ไม่เห็นนั้นก็ถาวรนิรันดร์” (2โครินธ์ 4:17-18)

ถ้าพระเจ้าอนุญาตให้ความปรารถนาในจิตใจของคุณหยุดลงสักระยะ
หนึ่ง ก็ให้คุณมองหาความชื่นชมยินดีที่พระองค์ได้ให้คุณไว้แล้วซึ่งจะทำให้เกิด
ความพอใจชั่วนิรันดร์ “จงปิติยินดีในพระเยโฮวาห์และพระองค์จะ
ประทานตามใจปรารถนาของท่าน” (สดุดี 37:4)

เรื่องที่ 29 ความอิจฉาในครอบครัวของยาโคบ

ปฐมกาล 30:1-24

¹เมื่อนางราเชลเห็นว่าตนไม่มีบุตรกับยาโคบ ราเชลก็อิจฉาพี่สาว
และพูดกับยาโคบว่า “ขอให้ข้าพเจ้ามีบุตรด้วย หากไม่ข้าพเจ้าจะตาย”
²ยาโคบโกรธนางราเชล เขาจึงว่า “เราเป็นเหมือนพระเจ้า ผู้ไม่ให้เจ้ามี
ผู้บังเกิดจากครรภ์หรือ” ³นางจึงบอกว่า “ดูเถิด บิลฮาห์สาวใช้ของ
ข้าพเจ้า จงเข้าไปหานางเถิด นางจะได้มีบุตรเลี้ยงไว้ที่ตักของข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีบุตรด้วยอาศัยหญิงคนนี้” ⁴นางจึงยกบิลฮาห์สาวใช้
ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ ยาโคบก็เข้าไปหานาง ⁵บิลฮาห์ก็
ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้แก่ยาโคบ ⁶นางราเชลว่า “พระเจ้าได้ทรง
ตัดสินเรื่องข้าพเจ้า และได้ทรงสดับฟังเสียงทูลของข้าพเจ้าจึงประทาน
บุตรชายแก่ข้าพเจ้า” เหตุฉะนั้นนางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า ดาน ⁷บิลฮาห์
สาวใช้ของนางราเชลตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่สองให้แก่ยา

โคบ^๘ นางราเชลจึงว่า "ข้าพเจ้าปล้ำสู้กับพี่สาวของข้าพเจ้าเสียใหญ่โต และข้าพเจ้าได้ชัยชนะแล้ว" นางจึงให้ชื่อบุตรนั้นว่า นัฟทาลี

^๙เมื่อนางเลอาห์เห็นว่าตนหยุดคลอดบุตร นางจึงยกศิลาปาร์สาวไว้

ของตนให้เป็นภรรยาของยาโคบ

¹⁰ศิลาปาร์สาวไว้ของเลอาห์ก็คลอด

บุตรชายให้แก่ยาโคบ ¹¹นางเลอาห์

ว่า "กองทหารกำลังมา" จึงตั้งชื่อ

บุตรนั้นว่า กาด ¹²แล้วศิลาปาร์สาว

ไว้ของเลอาห์ ก็คลอดบุตรชายคน

ที่สองให้แก่ยาโคบ ¹³นางเลอาห์ก็

ว่า "ข้าพเจ้ามีความสุขเพราะพวก

บุตรสาวจะเรียกข้าพเจ้าว่าเป็น

สุข" นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อาเชอร์

¹⁴ในฤดูเกี่ยวข้าวสาลี รูเบนออกไปที่นาพบมะเขือดูดาอิม จึงเก็บ

ผลมาให้นางเลอาห์มารดา ราเชลจึงพูดกับเลอาห์ว่า "ขอมะเขือดูดาอิม

ของบุตรชายของพี่ให้ฉันบ้าง" ¹⁵นางเลอาห์ตอบนางว่า "ที่น้องแย่งสามี

ของฉันไปแล้วนั้นยังน้อยไปหรือจึงจะมาเอามะเขือดูดาอิมของ

บุตรชายฉันด้วย" ราเชลตอบว่า "จะนั้นถ้าให้มะเขือดูดาอิมของ

บุตรชายแก่ฉัน คืนวันนี้เขาจะไปนอนกับพี่" ¹⁶และยาโคบกลับมาจาก

นาเวลาเย็น นางเลอาห์ก็ออกไปต้อนรับเขาบอกว่า "จงเข้ามาหาฉัน

เถิด เพราะฉันให้มะเขือดูดาอิมของบุตรชายเป็นสินจ้างท่านแล้ว" คืน

วันนั้นยาโคบก็นอนกับนาง ¹⁷พระเจ้าทรงสดับฟังนางเลอาห์ นางก็

ตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนที่ห้าให้แก่ยาโคบ ¹⁸ฝ่ายนางเลอาห์พูด

ว่า "พระเจ้าทรงประทานสินจ้างนั้นให้แก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ายก

หญิงคนใช้ให้สามี" นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า อิสสาการ์ ¹⁹นางเลอาห์ก็

ตั้งครรภ์อีก และคลอดบุตรชายคนที่หกให้แก่ยาโคบ ²⁰แล้วนางเลอาห์

จึงว่า "พระเจ้าทรงประทานของดีให้ข้าพเจ้า บัดนี้สามีจะอาศัยอยู่กับ

ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าได้ให้บุตรชายแก่เขาหลายคนแล้ว" นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า เศบูลุน

²¹ต่อมาภายหลังนางก็คลอดบุตรสาวคนหนึ่งตั้งชื่อว่า ดินาห์ ²²พระเจ้าทรงระลึกถึงนางราเชล และพระเจ้าทรงสดับฟังนาง ทรงเปิดครรภ์ของนาง ²³นางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรเป็นชาย จึงกล่าวว่า "พระเจ้าทรงโปรดยกความอดสูของข้าพเจ้าไปเสีย" ²⁴นางจึงตั้งชื่อบุตรนั้นว่า โยเซฟ กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงโปรดเพิ่มบุตรชายอีกคนหนึ่งให้ข้าพเจ้า"

พระเจ้าขับไล่บุตรชายของเขา

“เพราะว่าเขาหว่านลม เขาจึงต้องเกี่ยวลมหมุน” (โฮเซยา 8:7) ข้อพระคัมภีร์นี้วาดภาพชีวิตของยาโคบไว้อย่างไร! การกระทำของเขาทำให้เกิดความแตกแยกขึ้นระหว่างเขากับพ่อแม่ของเขา และเกิดความแตกแยกขึ้นระหว่างตัวเขาและพี่ชายฝาแฝดของเขา และในขณะนี้ความแตกแยกได้ขยายวงกว้างเข้ามาสู่ครอบครัวของเขาเอง เพราะความแตกแยกนี้ได้เกิดขึ้นระหว่างภรรยาของเขาและบรรดาลูกๆ ของเขาด้วย

แต่พระเจ้าได้จัดการกับยาโคบเช่นเดียวกับบุตรชายของเขา “เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงติสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเมียนตีสุนัขนั้น” ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการติสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ติสอนเขาบ้าง” (ฮีบรู 12:6-7)

เราไม่ควรจะรู้สึกชิงชังหรือเหนื่อยหน่ายเพราะการติสอนของพระเจ้า พระเจ้าสอนเราเพื่อเสริมสร้างเราให้เป็นอย่างที่เราควรจะเป็น “และพระเจ้าแห่งบรรดาพระคุณทั้งปวง ผู้ได้ทรงเรียกให้เราทั้งหลายเข้าในสง่าราศินิรันดร์ของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์ ครั้นท่านทั้งหลายทนทุกข์อยู่หน้อยหนึ่งแล้ว พระองค์เองจะทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายถึงที่สำเร็จ ให้ตั้งมั่นคง ให้ท่านมีกำลังมากขึ้น และทรงให้ท่านมีพื้นฐานมั่นคง” (1เปโตร 5:10)

สำหรับยาโคบคงไม่มีปัญหาอะไรที่จะแย่งไปกว่านี้อีกแล้ว! รูเบนซึ่งเป็นบุตรชายคนโตได้นำผลของมะเขือดูดาอิมมาให้กับเลอาห์ซึ่งเป็นภรรยาคนแรกของยาโคบ ด้วยเขาคิดว่าจะทำให้มารดาของเขาตั้งครรภ์ได้อีก หลังจากนั้นราเชลภรรยาคนที่สองได้ขอแบ่งผลมะเขือดูดาอิมนี้ด้วยโดยการยอมให้เลอาห์ได้หลับนอนกับยาโคบหนึ่งคืน โดยคิดว่าภรรยาคนแรกคงตั้งครรภ์แล้ว ซ้ำยังเป็นการสร้างปัญหาให้ยาโคบจริงๆ! แต่พระเจ้าก็ได้เข้ามาแทรกระหว่างกลอุบายของมนุษย์ทั้งชายและหญิงอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิสูจน์ให้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์**“ใจของมนุษย์กะแผนงานทางของเขาแต่พระเจ้าทรงนำอย่างแท้ของเขา”** (สุภาพิต 16:9) เลอาห์ได้ตั้งครรภ์บุตรชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งเธอได้คิดว่าเป็นรางวัล(พระพร)ที่พระเจ้ามอบให้เธอ เธอจึงได้ตั้งชื่อบุตรชายคนนี้ว่าอิสสาคาร์ ซึ่งหมายถึง “พระองค์ให้รางวัล”

สิ่งที่ควรทำ

โดยผ่านทางครอบครัวที่วางแผนทำในสิ่งชั่วร้ายเพราะความริษยา พระเจ้าได้ยกบุตรครอบครัวของบุตรชายสิบสองคนขึ้นซึ่งจะกลายเป็นบิดาของชนเผ่าสิบสองเผ่าของอิสราเอล พระองค์ได้วางแผนเอาไว้แล้วว่า โดยผ่านทางชนชาตินี้ถ้อยคำและพระบุตรของพระองค์จะบังเกิดขึ้นจริง และเพื่อที่ประชาชาติบนแผ่นดินโลกจะได้รับพรเพราะถ้อยคำและพระบุตรของพระองค์

จงเติมคำในช่องว่างด้วยชื่อของลูกชายยาโคบทั้งสิบสองคน โดยดูจากข้อพระคัมภีร์ในเรื่องที่ 28 และเรื่องที่ 29 รายชื่อบุตรชายทั้งสิบสองคนอยู่ในเรื่องที่ 34

ความหมายของชื่อ

โดยเลอาห์: 1. _____

“คูชิ บุตรชายและนะ” (ปฐมกาล 29:32)

2. _____

“การได้ยิน” (29:33)

3. _____

“ผูกพัน” (29:34)

4. _____

“การสรรเสริญ” (29:35)

โดยบิลฮาร์: สาวใช้ของราเชล

5. _____

“การตัดสิน” (30:6)

6. _____

“ปล้ำสู้” (30:8)

โดยซิลปาร์: สาวใช้ของเลอาห์

7. _____

“โชคดี” (30:10)

8. _____

“ความยินดี” (30:13)

โดยเลอาห์: (หลังจากนางตั้งครรภ์)

9. _____

“พระเจ้าให้รางวัล” (30:18)

10. _____

“ที่อยู่อาศัย” (30:20)

โดยราเชล: 11. _____

“เพิ่มเติม” (30:24)

12. _____

“บุตรชายแห่งมือขวาของข้าพเจ้า” (35:18)

เรื่องที่ 30 ยาโคบไปจากลาบัน

ปฐมกาล 31:2-7, 20-21, 25, 26-29, 44-55

²ยาโคบได้สังเกตดูสีหน้าของลาบัน และดูเถิด เห็นว่าไม่เหมือนแต่ก่อน ³พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งยาโคบว่า “จงกลับไปยังแผ่นดินบิดาและญาติพี่น้องของเจ้าเถิด และเราจะอยู่กับเจ้า” ⁴ยาโคบก็ให้คนไปเรียกนางราเชลและนางเลอาห์ให้มาที่ทุ่งนาที่เล็ยงฝูงสัตว์ ⁵แล้วบอกนางทั้ง

สองว่า "ข้าพเจ้าเห็นว่าสีหน้าบิดาเจ้าไม่เหมือนแต่ก่อน แต่พระเจ้าของบิดาข้าพเจ้าทรงสถิตอยู่กับข้าพเจ้า ⁶ เจ้าทั้งสองรู้แล้วว่าข้าพเจ้ารับใช้บิดาของเจ้าด้วยเต็มกำลัง ⁷ บิดาของเจ้ายังโกงข้าพเจ้า และเปลี่ยนค่าจ้างของข้าพเจ้าเสียสิบครึ่งแล้ว แต่พระเจ้ามิได้ทรงอนุญาตให้เขาทำความเสียหายแก่ข้าพเจ้า ²⁰ ฝ่ายยาโคบก็หลบหนีไปมิได้ออกلابันชาวซีเรียให้รู้ว่าตนจะหนีไป ²¹ ยาโคบเอาทรัพย์สมบัติทั้งหมดลุกขึ้นหนีข้ามแม่น้ำบายนหน้าไปยังถิ่นเทือกเขากิเลอาด ²⁵ แล้วلابันตามมาทันยาโคบ ยาโคบตั้งเต็นท์อยู่ที่ถิ่นเทือกเขา ส่วนلابันกับญาติพี่น้องตั้งอยู่ถิ่นเทือกเขากิเลอาด ²⁶ ลาบันกล่าวกับยาโคบว่า "เจ้าทำอะไรเล่าหนีบุตรสาวของเราไป ไม่บอกให้เรารู้ ทำเหมือนเซลยที่จับได้ด้วยดาบ ²⁷ เหตุไฉนเจ้าได้หลบหนีมาอย่างลับๆ และแอบมาโดยไม่บอกให้เรารู้ ถ้าเรารู้เราก็จะจัดส่งเจ้าไปด้วยความร่าเริงยินดี โดยให้มีการขบรับด้วยรำมะนาและพิณเขาคู่ ²⁸ ทำไมเจ้าไม่ยอมมาให้เราจับบุตรชายและบุตรสาวของเราเล่า นี่เจ้าทำอย่างโง่เขลาแท้ๆ ²⁹ เรามีกำลังพอที่จะทำอันตรายแก่เจ้าได้ แต่ในเวลากลางคืนวานนี้พระเจ้าแห่งบิดาเจ้ามาตรัสห้ามเราไว้ว่า 'จงระวังตัว อย่าพูดดีหรือร้ายแก่ยาโคบเลย' ⁴⁴ ฉะนั้นมาเถิด บัดนี้ให้เราทำพันธสัญญา ทั้งเรากับเจ้า ให้เป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า" ⁴⁵ ฝ่ายยาโคบก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้เป็นเสาสำคัญ ⁴⁶ แล้วยาโคบจึงพูดกับญาติพี่น้องว่า "เก็บก้อนหินมา" เขาเก็บก้อนหินมากองสุมไว้ แล้วก็กินเลี้ยงกันที่กองหินนั้น ⁴⁷ ลาบันจึงตั้งชื่อกองหินนั้นว่า เยการ์สเหตุธา แต่ยาโคบตั้งชื่อว่า กาลเอด ⁴⁸ ลาบันกล่าวว่า "วันนี้กองหินนี้จะเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า" เหตุฉะนั้นเขาจึงตั้งชื่อว่า กาลเอด ⁴⁹ และมิสปาห์ เพราะเขากล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงเฝ้าอยู่ระหว่างเรากับเจ้า เมื่อเราจากกันไป ⁵⁰ ถ้าเจ้าข่มเหงบุตรสาวของเรา หรือถ้าเจ้าได้ภรรยาอื่น นอกจากบุตรสาวของเรา ถึงไม่มีใครอยู่กับเราด้วย จงรู้เถิดว่า พระเจ้าทรงเป็นพยานระหว่างเรากับเจ้า" ⁵¹ ลาบันบอกยาโคบว่า "จงดูกองหินและเสาหินนี้ที่เราได้ตั้งไว้ระหว่างเรากับเจ้า ⁵² หินกองนี้เป็นพยาน และเสานี้ก็เป็นพยานว่า เราจะไม่ข้ามกองหินนี้ไปหาเจ้า และ

เจ้าจะไม่ข้ามกองหินนี้และเสานี้มาหาเรา เพื่อทำอันตรายกัน”⁵³ ให้พระเจ้าของอับราฮัมและพระเจ้าของนาโฮร์ ซึ่งเป็นพระเจ้าของบิดาของท่านทรงตัดสินความระหว่างเรา” ยาโคบก็ปฏิญาณโดยอ้างถึงผู้ที่อัสคบิดาของตนยำเกรง⁵⁴ แล้วยาโคบถวายเครื่องบูชาบนถินเทือกเขา และเรียกญาติพี่น้องของตนมารับประทานขนมปัง พวกเขารับประทานขนมปังและอยู่บนถินเทือกเขาตลอดคืนวันนั้น⁵⁵ ลาบับตื่นขึ้นแต่เช้ามีด จูบลานและบุตรสาว อวยพรแก่พวกเขา แล้วلابันก็ออกเดินทางกลับไปบ้าน

ข้อคิดบางประการสำหรับลูกจ้าง

ยาโคบทำงานหนักเพื่อจะได้แต่งงานกับราเชลถึงเจ็ดปี แต่เขากลับได้รับเลอาห์เป็นภรรยาแทน ถึงแม้ว่าلابันจะมอบราเชลให้กับยาโคบภายในหนึ่งอาทิตย์หลังจากนั้น ยาโคบก็ยังต้องทำงานหนักอีกเจ็ดปีเพื่อราเชล ในเวลาที่โยเซฟเกิดมา ยาโคบได้ทำงานเสร็จสิ้นไปแล้วถึงสิบสี่ปี เขาต้องการจะกลับไปยังดินแดนคานาอัน แต่لابันต้องการให้เขาอยู่ที่โมเสไปเตเมียต่อไป เพราะเขารู้ดีว่าพระเจ้าได้อวยพรเขาเพราะยาโคบ ยาโคบยอมทำงานต่อไปอีกหกปี ในช่วงระยะเวลานั้นยาโคบได้ใช้ทักษะและอุปายเพื่อเขาจะมีอย่างทวีคูณมากขึ้นในสิ่งที่لابันได้มอบให้กับเขา พระเจ้าได้อวยพรทุกอย่างที่ยาโคบได้ทำ ในแต่ละช่วงเวลาลาบันจะบอกกับยาโคบว่าอะไรที่เป็นของเขา พระเจ้าได้ทำให้ยาโคบเจริญรุ่งเรืองอย่างมากมายจนทำให้لابันเปลี่ยนความคิดและค่าจ้างที่เขาต้องการให้กับยาโคบใหม่ ท่ามกลางเหตุการณ์นี้ ยาโคบเกิดความมั่งคั่งขึ้นอย่างมากมาย แต่เขาก็มีความยุติธรรมกับสิ่งที่ควรจะเป็นของนายจ้าง

“ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ จงเชื่อฟังนายของท่านด้วยความยำเกรงทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจดีและสุภาพเท่านั้น แต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย (1เปโตร 2:18) “ฝ่ายพวกทาสจงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริงด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ไม่ว่าท่านจะทำได้ก็จงทำด้วยความเต็มใจ เหมือนกระทำถวายองค์พระ

ผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์ ด้วยรู้แล้วว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จเพราะท่านปรนนิบัติพระคริสต์เจ้าอยู่” (โคโลสี 3:22-24)

ยาโคบรู้ว่าทัศนคติที่ลาบันมีต่อเขานั้นไม่เหมือนเดิม ยาโคบไม่ได้รู้สึกขมขื่นกับการปฏิบัติอย่างไม่ยุติธรรมของลาบัน เขาสามารถสรรณูเสริญพระเจ้าสำหรับพระพรของเขาได้ “อย่ากตขี้ผู้ใด อย่าหาความใส่ผู้ใด แต่จงพอใจในค่าจ้างของตน” (ลูกา 3:14) “ด้วยว่าถ้าท่านทำการชั่ว แล้วถูกเยียนเพราะการชั่วนั้น แม้ท่านทนถูกเยียนด้วยอดกลั้นใจ จะเป็นที่ยอมรับสรรเสริญอะไรแก่ท่าน แต่ว่าถ้าท่านทั้งหลายกระทำการดี และทนเอาการข่มเหงด้วยอดกลั้นใจเพราะการดีนั้น เช่นนี้แหละเป็นการชอบพระทัยพระเจ้า” (1เปโตร 2:20) เราก็คงกัน เราสามารถยอมอดทนได้ เมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจยินดี เพราะท่านรู้แล้วว่า ท่านมีทรัพย์สินสมบัติที่ประเสริฐกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์ (ฮีบรู 10:34)

พระเจ้าปรากฏขึ้นต่อโยเซฟอีกครั้งหนึ่งและบอกให้เขากลับไปยังบ้านของเขา แต่อาจจะเป็นเพราะความกลัวทำให้เขาไม่กล้ากลับไปอย่างเปิดเผย พระเจ้าต้องการให้ยาโคบได้เรียนรู้ว่า เขาไม่ควรจะวิ่งหนีปัญหา พระองค์จึงอนุญาตให้ลาบันไล่ตามยาโคบไปแต่ลาบันไม่ได้ทำร้ายยาโคบเพื่อเขาจะได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการคืนดีกัน “เพราะเจ้าจะไม่ต้องรีบออกไป และเจ้าจะไม่ต้องหลบหนีไป เพราะพระเยโฮวาห์จะเสด็จนำหน้าเจ้า และพระเจ้าแห่งอิสราเอลจะทรงระงับหลังเจ้า” (อิสยาห์ 52:12) เมื่อเราติดตามพระเจ้า พระองค์ไม่ต้องการให้เราละทิ้งหน้าที่การงานใดได้ไว้ข้างหลังเรา

เรื่องที่ 31 ยาโคบกลัวที่จะพบกับเอซา

ปฐมกาล 32:1-13, 20

¹ยาโคบก็เดินทางไปแล้วเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเขา ²เมื่อยาโคบเห็นทูตสวรรค์เหล่านั้นเขาจึงว่า “นี่เป็นกองทัพของพระเจ้า” เขา

จึงเรียกสถานที่นั้นว่า มาหะนาอิม³ ยาโคบ
ส่งผู้สื่อสารหลายคนล่วงหน้าไปหาเอซาว
พี่ชายของตนที่แผ่นดินเสอีร์ที่เมืองเอโดม
ตั้งอยู่⁴ และสั่งเขาว่า "จงไปบอกเอซาว
นายของเราว่า ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกล่าว
ดังนี้ 'ข้าพเจ้าไปอาศัยอยู่กับลาบันจนบัดนี้

⁵ข้าพเจ้ามีฝูงวัว ฝูงลา ฝูงแพะแกะ มีคนใช้ชายหญิง ข้าพเจ้าใช้คนมา
เรียนนายของข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะได้รับความกรุณาในสายตาของ
ท่าน'" ⁶ผู้สื่อสารนั้นกลับมาบอกยาโคบว่า "ข้าพเจ้าไปพบเอซาวพี่ชาย
ของท่านแล้ว เขากำลังจะมาพบท่านด้วย มีพวกผู้ชายมากับเขาสี่ร้อย
คน" ⁷ยาโคบมีความกลัวและเป็นทุกข์ยิ่งนัก เขาจึงแบ่งคนทั้งหลายที่มา
ด้วยเขา และฝูงแพะแกะ ฝูงวัว ฝูงอูฐ ออกเป็นสองพวก ⁸คิดว่า "ถ้าเอ
ซาวมาตีพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งที่เหลือจะหนีไปได้" ⁹ยา โคบอธิษฐาน
ว่า "โอ พระเจ้าของอับราฮัมปู่ของข้าพระองค์ และพระเจ้าของอิสอัค
บิดาของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ผู้ตรัสสั่งข้าพระองค์ไว้ว่า
กลับไปยังแผ่นดินและยังญาติพี่น้องของเจ้า และเราจะกระทำการดีแก่
เจ้านั้น" ¹⁰ข้าพระองค์ไม่สมควรจะรับบรรดาพระกรุณาและความจริงแม้
เล็กน้อยที่สุด ที่พระองค์ได้ทรงโปรดสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์
ด้วยว่าข้าพระองค์ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้เมื่อมีแต่ไม้เท้า และบัดนี้ข้า
พระองค์มีผู้คนเป็นสองพวก ¹¹ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้
พ้นจากเงื้อมมือพี่ชายข้าพระองค์ คือจากเงื้อมมือของเอซาว เพราะข้า
พระองค์กลัวเขา เกรงว่าเขาจะมาตีข้าพระองค์ ทั้งมารดากับลูกด้วย

¹²แต่พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า 'เราจะกระทำการดีแก่เจ้าและทำให้
เชื้อสายของเจ้าดุจเม็ดทรายที่ทะเล ซึ่งจะมากมายจนนับไม่ถ้วน'" ¹³คืน
วันนั้นยาโคบพักอยู่ที่นั่นและคิดเอาของที่มีอยู่นั้นให้เป็นของกำนัลแก่
เอซาวพี่ชายของตน ²⁰และเสริมว่า 'ดูเถิด ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกำลัง
ตามมาข้างหลังพวกเรา" เพราะยาโคบคิดว่า "ข้าจะระงับความโกรธ

ของเอซาวได้ด้วยของกำนันที่ส่งล่วงหน้าไป และภายหลังข้าจะเห็นหน้าเขา บางทีเขาจะยอมรับข้า"

การอธิษฐานทำให้เกิดสันติสุข

เมื่อคุณรู้สึกกลัว คุณอธิษฐานหรือตื่นตระหนก? ขณะที่ยาโคบกำลังเดินทางกลับไปยังบ้านเกิดของเขา ยาโคบกล่าวว่าเอซาวจะแก้แค้นเขา พระเจ้าได้ให้เขาเห็นทูตสวรรค์กลุ่มใหญ่ "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ตั้งค่ายล้อมบรรดาผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ และช่วยเขาทั้งหลายให้รอด" (สดุดี 34:7) ยาโคบต้องการความช่วยเหลือด่วน! เอซาวกำลังมาพร้อมกับผู้ชายกลุ่มใหญ่ถึงสี่ร้อยคน! "อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอนกับการขอพระคุณ แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจทุกอย่าง จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์" (ฟิลิปปี 4:6-7)

คำอธิษฐานของยาโคบในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากมีอยู่ด้วยกันเจ็ดประการซึ่งเราก็สามารถนำมาใช้ในการอธิษฐานของเราได้เช่นกัน ดังนี้:

1. **เขาคุยกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว** (ข้อ 9) เมื่อเราได้รู้จักกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว เราสามารถพูดคุยกับพระองค์ในฐานะของเพื่อนคนหนึ่งได้
2. **เขารู้ดีว่าเขากำลังทำตามความประสงค์ของพระเจ้า** (ข้อ 9) **"และนี่คือความมั่นใจที่เรามีต่อพระองค์ คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงโปรดฟังเรา"** (1ยอห์น 5:14)
3. **เขาถ่อมตัวลงต่อหน้าพระเจ้า** (ข้อ 10) เขาสารภาพถึงความไม่คู่ควรของเขา **"มีการทรงช่วยยกชูขึ้น และพระองค์ทรงช่วยคนถ่อมใจให้รอด"** (โยบ 22:29) **"พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ใกล้ผู้ที่จิตใจฟกช้ำและทรงช่วยผู้ที่จิตใจสำนึกผิดให้รอด"** (สดุดี 34:18)
4. **เขาระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าได้เคยกระทำให้กับเขามาก่อน** (ข้อ 10) พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในคำสรรเสริญของผู้คนของพระองค์ (สดุดี 22:3) **"จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระกำลังของพระองค์ แสวงหาพระพักตร์ของ**

พระองค์เรื่อยไป จงระลึกถึงการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ” (สดุดี 105:4-5) “เพราะฉะนั้นจิตวิญญาณของข้าพระองค์จึงอ่อนระอา อยู่ในข้าพระองค์ จิตใจภายในข้าพระองค์ก็อ้างว้าง ข้าพระองค์ระลึกถึงสมัยเก่าก่อนได้ ข้าพระองค์รำพึงถึงทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ ข้าพระองค์รำพึงถึงพระหัตถกิจของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ซ่อนตัวอยู่กับพระองค์”

5. พระองค์บอกถึงสิ่งที่พระองค์ต้องการอย่างชัดเจนและเจาะจง (ข้อ 11) “**จงขอแล้วจะได้**” (มัทธิว 7:7)
6. เขาเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงต่อพระเจ้า (ข้อ 11) “**ประชาชนเอ๋ย จงวางใจในพระองค์ตลอดเวลา จงระบายความในใจของท่านต่อพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา**” (สดุดี 62:8)
7. เขาเชื่อถือในคำสัญญาของพระเจ้า (ข้อ 12) เขาได้อ้างสิทธิในคำสัญญาของพระเจ้าโดยการใช้คำสัญญาของพระองค์ในการอธิษฐาน “**โดยความเชื่อ..... ท่านเหล่านั้นจึง ได้รับพระสัญญา**” (ฮีบรู 11:33)

พระเจ้าได้มอบแผนการให้กับยาโคบหลังจากที่เขาได้อธิษฐานกับพระเจ้า พระองค์บอกให้ยาโคบมอบสัตว์ให้กับเอซาวพี่ชายของเขาจำนวน 580 ตัวเพื่อจะทำให้เอซาวระงับความโกรธไว้ได้ คำว่า “ระงับความโกรธ” แท้จริงแล้วหมายถึง “การชดใช้” “การคุ้มกัน” หรือ “การคืนดีกัน” ยาโคบหวังว่าของขวัญของเขาจะทำให้เอซาวอภัยให้กับเขา “**ข้าพระองค์จะร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ผู้ทรงสมควรแก่การสรรเสริญ และข้าพระองค์จะได้รับการช่วยให้พ้นจากศัตรูของข้าพระองค์**” (สดุดี 18:3)

เรื่องที่ 32 ยาโคบปล้ำสู้กับพระเจ้า

ปฐมกาล 32:22-28, 33:1-4

²²กลางคืนนั้นเอง ยาโคบก็ลุกขึ้น พาภรรยาทั้งสอง สาวใช้ทั้งสอง และบุตรชายสิบเอ็ดคนข้ามลำธารชื่อยับบอไป ²³ยาโคบส่งครอบครัวข้ามลำธารไป และส่งของทั้งหมดของตนข้ามไปด้วย ²⁴ยาโคบอยู่ที่นั่น

แต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับ
เขาจนเวลารุ่งสาง ²⁵ เมื่อบุรุษผู้นั้น
เห็นว่าจะเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็
ถูกต้องที่ข้อต่อตะโพกของยาโคบ
ข้อต่อตะโพกของยาโคบก็เคล็ด
เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น ²⁶ บุรุษนั้นจึงว่า
"ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้

สว่างแล้ว" แต่ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่าน
จะอวยพรแก่ข้าพเจ้า" ²⁷ บุรุษผู้นั้นจึงถามยาโคบว่า "เจ้าชื่ออะไร"
ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ" ²⁸ บุรุษนั้นจึงว่า "เขาจะไม่เรียกเจ้า
ว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชายได้สู้
กับ พระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัยชนะ

¹ยาโคบเงยหน้าขึ้นดู และดูเถิด เขาชาวกำลังมาพร้อมกับพวก
ผู้ชายสี่ร้อยคน ยาโคบจึงแบ่งลูกๆ ให้นางเลอาห์ นางราเชลและสาวใช้
ทั้งสอง ²เขาให้สาวใช้ทั้งสองกับลูกอยู่ข้างหน้า ถัดมานางเลอาห์กับลูก
ส่วนนางราเชลกับโยเซฟอยู่ท้ายสุด ³ตัวเขาเองเดินออกหน้าไปก่อน
กราบลงถึงดินเจ็ดหน จนเข้ามาใกล้พี่ชายของเขา ⁴แต่เขาขว้างออกไป
ต้อนรับเขา กอดและชนหน้าลงที่คอเขา ต่างก็ร้องไห้

แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า

"เราจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจ
ของเจ้า" (เยเรมีย์ 29:13) "เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ก็นับ คนที่แสวงหาก็ก็นับ
พบ และคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา" (มัทธิว 7:8) ในที่สุดยาโคบก็ตระหนักได้
ว่า เขาจำเป็นต้องได้รับพระพรของพระเจ้า เขาไม่สามารถจะมีชีวิตอยู่ต่อไป
ด้วยกลอุบายของตัวเอง พระเจ้าได้เปลี่ยนชื่อให้เขาใหม่จาก ยาโคบ ซึ่ง
หมายความว่า "ผู้คิดแผนการชั่วร้าย" หรือ "ผู้หลอกลวง" เป็น "อิสราเอล" ซึ่ง
หมายความว่า "เจ้าผู้ครองร่วมกับพระเจ้า" เพราะยาโคบเมื่อมาถึงบ้านปลาย
ชีวิตเขาได้แสวงหาพระเจ้าอย่างสุดใจ พระเจ้าได้อวยพรเขา พระเจ้าได้ปล่อย

ให้ยาโคบต้องเดินโยกเขย่ง ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความอ่อนแอและเป็นการเตือนให้เขารู้ว่าเขาไม่สามารถพึ่งกำลังของตัวเองจะต้องเป็นกำลังของพระเจ้าเท่านั้น

อัศรุตเปาโลก็มีความอ่อนแอเช่นกันในเรื่องของหนามในเนื้อ เขาขอพระเจ้าถึงสามครั้งให้พระองค์เอาเรื่องนี้ออกไปจากเขา แต่ “พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มียุทธวิธีขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีไฉ่วดในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า.....เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะแข็งแรงมากเมื่อนั้น” (2โครินธ์ 12:9-10)

การคืนดีกันครั้งแรก

ยาโคบกำลังเดินทางกลับไปยังเมืองเบธเอล แต่ก่อนที่เขาจะสามารถนมัสการและรับใช้พระองค์ได้นั้น เขาจำเป็นต้องคืนดีกับพี่ชายของเขา ก่อน “เหตุฉะนั้น ถ้าท่านนำเครื่องบูชามาถึงแท่นบูชาแล้ว และระลึกขึ้นได้ว่าพี่น้องมีเหตุขัดเคืองข้อหนึ่งข้อใดกับท่าน จงวางเครื่องบูชาไว้ที่หน้าแท่นบูชา กลับไปคืนดีกับพี่น้องผู้นั้นเสียก่อน แล้วจึงค่อยมาถวายเครื่องบูชาของท่าน” (มัทธิว 23-24)

ช่างเป็นภาพแห่งการคืนดีกันที่งดงามเหลือเกิน! ยาโคบถ่อมตัวต่อพี่ชายของเขา ยาโคบได้ก้มศีรษะต่อพี่ชายเขาถึงเจ็ดครั้ง พระเจ้าได้เตรียมหัวใจของเอซาวให้พร้อมที่จะยอมรับน้องชายของเขาอย่างอัศจรรย์ “เมื่อทางของมนุษย์เป็นที่โปรดปรานแต่พระเยโฮวาห์ แม้ศัตรูของเขานั้นพระองค์ก็ทรงกระทำให้คืนดีกับเขาได้” (สุภาษิต 16:7) “พระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากศัตรูเข้มแข็งของข้าพเจ้า และจากบรรดาผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า เพราะเขามีอำนาจเกินกว่าข้าพเจ้ามากนัก” (สดุดี 18:17)

เรื่องที่ 33 ยาโคบกลับมาถึงเบธเอล

ปฐมกาล 35:1-7

¹พระเจ้าตรัสแก่ยาโคบว่า "จงลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล และอาศัยอยู่ที่นั่น ทำแท่นที่นั่นบูชาพระเจ้าผู้สำแดงพระองค์แก่เจ้าเมื่อเจ้าหนีไปจากหน้าเอซาวพี่ชายของเจ้า" ²ดังนั้นยาโคบจึงบอกครอบครัวของตน และคนทั้งปวงที่อยู่ด้วยกันว่า "จงทิ้งพระแท่นด้าวที่อยู่ท่ามกลางเจ้าเสียให้หมด ชำระตัว และเปลี่ยนเครื่องนุ่งห่ม ³และให้พวกเราลุกขึ้นแล้วขึ้นไปยังเบธเอล ที่นั่นข้าจะทำแท่นบูชาแด่พระเจ้า ผู้ทรงตอบข้าในวันที่ข้ามีความทุกข์ใจ และทรงอยู่กับข้าในทางที่ข้าไปนั้น" ⁴คนทั้งหลายเอาพระแท่นด้าวทั้งหมดที่มีอยู่ กับตุ้มหูที่หูของเขามาให้ยาโคบ ยาโคบก็ซ่อนไว้ใต้ต้นโอ๊กที่อยู่ใกล้เมืองเชเคม ⁵พวกเขาก็ยกเดินไป เมืองต่างๆที่อยู่รอบข้างต่างมีความเกรงกลัวพระเจ้า ชาวเมืองจึงมิได้ไล่ตามบรรดาบุตรชายของยาโคบ ⁶ดังนั้นยาโคบมาถึงตำบลลูส คือเบธเอล ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ทั้งตัวเขาและทุกคนที่อยู่กับเขา

⁷ที่นั่นยาโคบสร้างแท่นบูชาไว้ และเรียกตำบลนั้นว่าเอลเบธเอล เหตุว่าที่นั่นพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบ เมื่อครั้งยาโคบหนีไปจากหน้าพี่ชาย"

ข้อควรคิด

ยาโคบได้ปฏิญาณไว้ก่อนหน้านี้ว่าจะกลับมาที่เบธเอลถ้าพระเจ้าได้จัดเตรียมไว้สำหรับเขา (ปฐมกาล 28:20-22) แต่เขาก็ไม่ได้กลับมาในทันที ระหว่างทางเขาได้หยุดที่เมืองเชเคมและตั้งถิ่นฐานที่นั่น สิ่งที่เกิดขึ้นที่นั่นทำให้เขาต้องเสียชื่อเสียง (อ่านในปฐมกาลบทที่ 34) และในเวลานี้พระเจ้าได้กำชับให้ยาโคบกลับไปยังเบธเอลและให้อาศัยอยู่ที่นั่น แล้วให้สร้างแท่นบูชาขึ้นมาถวายแด่พระเจ้า นี่เป็นการทรงเรียกให้กลับใจใหม่

ครั้งหนึ่งพระเยซูได้กล่าวกับคริสตจักรเอเฟซัสว่า "แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า เหตุ

ฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม" (วิวรณ์ 2:4-5) ตอนนี้อยาโคบได้ลุกขึ้นสู่ตำแหน่งผู้นำฝ่ายวิญญาณของครอบครัวแล้ว พระเทียมเท็จทั้งหลายได้ถูกทำลายลงสิ้น ครอบครัวของเขาได้ชำระตัวเองให้บริสุทธิ์และเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของพวกเขาใหม่ เมื่อเขาได้มาถึงเบธ-เอล ("พระนิเวศของพระเจ้า") ยาโคบได้สร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าชื่อว่า "เอลเบธเอล" หมายความว่า "พระเจ้าแห่งพระนิเวศของพระองค์" เป็นสิ่งที่ดีที่ได้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า แต่การได้รู้จักพระเจ้าเป็นการส่วนตัวก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีกว่า คุณสอนให้ครอบครัวของคุณรู้จักเกี่ยวกับพระเจ้าหรือให้รู้จักกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัว? เราต้องนำครอบครัวของเราให้หันมาสู่การพระเจ้า และยอมจำนนตัวเราเองให้เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตต่อพระองค์ มี "รูปเคารพ" ประเภทไหนบ้างที่ครอบครัวของคุณจำเป็นต้องโยนมันทิ้งไป? ให้ย้อนกลับมายังจุดที่พระเจ้าได้เป็นความรักแรกของคุณ

"พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนี้" (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5-7)

เรื่องที่ 34 ราเชลเสียชีวิตในเบธเลเฮม

ปฐมกาล 35:16-19

¹⁶เขาทั้งหลายไปจากเบธเอลใกล้จะถึงเอฟราธาห์ นางราเชลจะคลอดบุตรก็เจ็บครรภ์นัก ¹⁷ต่อมาขณะที่นางเจ็บครรภ์นัก หญิงผดุงครรภ์บอกนางว่า "อย่ากลัว ท่านจะได้บุตรชายคนนี้ด้วย" ¹⁸อยู่มาเมื่อชีวิตใกล้ดับ (เพราะนางถึงแก่ความตาย) นางเรียกบุตรนั้นว่า เบนโอนี แต่บิดาเรียกเขาว่า เบนยามิน ¹⁹นางราเชลก็สิ้นชีวิต เขาฝังศพไว้ริมทางที่จะไปบ้านเอฟราธาห์ซึ่งคือเบธเลเฮม

เหตุการณ์พิเศษในเบธเลเฮม

ความมั่งคั่งมากมายนอกของราเชลอาจจะเป็นอุปสรรคในฝ่ายวิญญาณของเธอก็ได้ เมื่อเธอออกจากบ้านของบิดา เธอได้นำพระของบิดาติดตัวมาด้วย แต่บัดนี้เขาได้ทิ้งพระเหล่านั้นไปหมดแล้ว เธอได้ต่อสู้กับพี่สาวของเธอเอง การเป็นหมั้นของเธอทำให้เธอแสวงหาพระเจ้า เมื่อพระเจ้าได้ยินคำอธิษฐานของเธอ เธอก็ได้ให้กำเนิดโยเซฟ ความศรัทธาที่เธอมีในพระเจ้าทำให้เธอตั้งชื่อลูกชายของเธอว่า “โยเซฟ” หมายถึง “การเพิ่มเติม” เป็นเพราะความเชื่อมั่นของเธอพระเจ้าจึงให้เธอได้มีลูกชายอีกหนึ่งคน แต่น่าเศร้าที่เธอต้องมาเสียชีวิตหลังจากที่ได้คลอดลูกชายคนที่สองคือ เบนยามิน

เบธเลเฮม เป็นสถานที่ที่ราเชลเสียชีวิต ซึ่งเป็นสถานที่ที่ภายหลังนางรุธได้พบกับโบอาสและเลี้ยงดูลูกชายของเขาให้เติบโตขึ้น โอบีดซึ่งเป็นปู่ของกษัตริย์ดาวิด ในขณะที่ดาวิดเป็นเด็กเลี้ยงแกะนั้นเขาได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าที่เนินเขาเบธเลเฮม ร้อยกว่าปีหลังจากนั้น มารีย์และโยเซฟได้มาที่เมืองเบธเลเฮมซึ่งเป็นเมืองแห่งดาวิด เป็นที่ที่พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดเราได้บังเกิด เป็นเรื่องน่าเศร้าที่เด็กผู้ชายตั้งแต่อายุสองขวบลงไปจะต้องถูกฆ่าตายในช่วงเวลาที่พระเยซูได้บังเกิดเพราะคำสั่งของเฮโรด “ครั้งนั้นก็สำเร็จตามพระวจนะที่ตรัสโดยเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะว่า ได้ยินเสียงในหมู่บ้านราม่าห์เป็นเสียงโอดครวญและร่ำไห้ คือนางราเชลร้องไห้คร่ำครวญ เพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่รับฟังคำปลอบเล่าโลม เพราะบุตรทั้งหลายนั้นไม่มีแล้ว” (มัทธิว 2:17-18)

“โอ เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็กในบรรดาตระกูลของยูดาห์จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเราเป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอลตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล” (มีคาห์ 5:2)

เรื่องที่ 35 โยเซฟ ลูกชายคนโปรด

ปฐมกาล 37:1-8, 12-14, 17-28, 31-35

¹ ฝ่ายยาโคบมาอยู่ในดินแดนที่
บิดาของท่านอาศัยนั่นคือ แคว้นคานาอัน ² ต่อไปนี้เป็นประวัติ
ครอบครัวของยาโคบ เมื่อโยเซฟ
อายุได้สิบเจ็ดปีไปเลี้ยงสัตว์อยู่กับ
พวกพี่ชาย เขาเป็นเด็กหนุ่มอยู่กับ
บุตรของนางบิลฮาห์ และศิลปาห์

ภรรยาบิดาของตน โยเซฟเอาความผิดของพี่ชายมาแล้วให้บิดาฟัง ³
ฝ่ายอิสราเอลรักโยเซฟมากกว่าบุตรทั้งหมดของท่าน เพราะโยเซฟเกิด
มาเมื่อบิดาแก่แล้ว บิดาทำเสื้อยาวมีแขนให้แก่โยเซฟ ⁴ เมื่อพวกพี่ชาย
เห็นว่าบิดารักโยเซฟมากกว่าตน ก็ชิงโยเซฟและพูดกับเขาไม่ได้

⁵ คราวหนึ่งโยเซฟฝัน แล้วเล่าให้พวกพี่ชายฟัง พวกพี่ชายยิ่งชิงโย
เซฟมากขึ้น โยเซฟเล่าว่า “ฝันความฝันซึ่งฉันฝันเห็น ⁷ พวกเรากำลัง
มัดฟ่อนข้าวอยู่ในนา ทันใดนั้น ฟ่อนข้าวของฉันตั้งขึ้นยืนตรง แต่ฟ่อน
ข้าวของพวกพี่ๆ มาแวดล้อมกราบไหว้ฟ่อนข้าวของฉัน” ⁸ พวกพี่ชายจึง
ถามโยเซฟว่า “เจ้าจะปกครองเรากระนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบ
ครองเราหรือ” พวกพี่ชายก็ยิ่งชิงโยเซฟมากขึ้นอีกเพราะความฝัน และ
เพราะคำของเขา

¹² ฝ่ายพวกพี่ชายพากันไปเลี้ยงแพะแกะของบิดาที่เมืองเชเคม
¹³ อิสราเอลจึงพูดกับโยเซฟว่า “พี่ชายของเจ้าเลี้ยงแพะแกะอยู่ที่เมืองเช
เคมมิใช่หรือ มา พ่อจะใช้เจ้าไปหาพี่ชาย” โยเซฟตอบว่า “ฉันพร้อม
แล้ว” ¹⁴ บิดาจึงสั่งเขาว่า “ไปดูพี่ชายของเจ้าและฝูงสัตว์ชีวาสบายดีหรือไม่ แล้วกลับมาบอกพ่อ” บิดาให้เขาไปจากที่ราบเฮโบรน เขาก็มายัง
เมืองเชเคม ¹⁷ คนนั้นตอบว่า “เขาไปแล้ว เพราะเราได้ยินเขาพูดกันว่า
‘ให้เราไปเมืองโดธานกันเถิด’” โยเซฟตามไปพบเขาที่เมืองโดธาน

¹⁸ เมื่อพวกพี่ชายเห็นโยเซฟแต่ไกลยังไม่ถึง เขาก็พากันคิดปอง
ร้ายจะฆ่าเสีย ¹⁹ เขาพูดกันว่า “เจ้าช่างฝันมานี้แล้ว” ²⁰ มาเถิด ให้พวกเรา
ฆ่ามันเสีย แล้วทิ้งลงไว้ในบ่อบ่อหนึ่ง เราจะว่าสัตว์ร้ายกัดกินมันเสีย

แล้ว เราจะดูว่าความฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร” ²¹ ฝ่ายรูเบนพอได้ยิน
ดังนั้น ก็อยากช่วยโยเซฟให้พ้นมือพวกพี่ชายจึงพูดว่า “เราอย่าฆ่ามัน
เลย” ²² รูเบนเตือนเขาว่า “อย่าทำให้โลหิตไหล จงทิ้งมันในบ่อนี้ในถิ่น
ทุรกันดาร อย่าแตะต้องน้องเลย” ทั้งนี้เพื่อจะช่วยน้องให้พ้นมือเขา
แล้วจะได้ส่งกลับไปยังบิดา

²³ ครั้นโยเซฟมาถึงพวกพี่ชาย เขาก็จับโยเซฟถอดเสื้อออกเสีย คือ
เสื้อยาวมีแขนที่สวมอยู่ ²⁴ แล้วเอาโยเซฟไปทิ้งลงในบ่อ บ่อนั้นไม่มีน้ำ
²⁵ ขณะที่นั่งรับประทานอยู่เขาเงยหน้าขึ้น เห็นคนอิซมาเอลบรรทุกต่าง
มาจากเมืองกิเลอาด มีฝูงอูฐบรรทุกยางไม้ พิมเสนและเปลือกไม้ชะมด
เอาเดินทางไปยังอียิปต์ ²⁶ ยูดาห์จึงพูดกับน้องว่า “หากเราฆ่ามันและ
ซ่อนโลหิตไว้จะมีประโยชน์อันใดเล่า” ²⁷ มาเถิด ให้เราขายน้องแก่พวกอิ
ซมาเอลโดยไม่แตะต้องเขา เพราะเขาก็เป็นน้องและเป็นเลือดเนื้อของ
เราเหมือนกัน” พี่น้องทั้งปวงก็เชื่อ

²⁸ ขณะนั้นพวกพ่อค้าชาวมีเดียที่กำลังผ่านมา เขาก็จุดโยเซฟขึ้น
จากบ่อ ขายให้แก่คนอิซมาเอลเป็นเงินยี่สิบเชเชล คนอิซมาเอลก็พาโย
เซฟไปยังอียิปต์

³¹ พวกเขาก็เอาเสื้อของโยเซฟมา และฆ่าแพะผู้ตัวหนึ่ง จุ่มเสื้อ
ของโยเซฟลงในเลือด ³² แล้วก็ส่งเสื้อยาวที่มีแขนนั้นไปยังบิดา บอกว่า
“พวกเราได้พบเสื้อตัวนี้ ขอพ่อจงพิจารณาดูว่า ไข่เสื้อลูกของพ่อหรือ
ไม่” ³³ บิดาตรวจดูแล้วร้องว่า “นี่
เป็นเสื้อลูกเรา สัตว์ร้ายกัดกินเขา
เสียแล้ว โยเซฟลูกเราอยู่ยบเสีย
แล้วเป็นแน่” ³⁴ ยาโคบก็ฉีกเสื้อผ้า
เอาผ้ากระสอบคาดเอวไว้ทุกขาให้
บุตรหลายวัน ³⁵ ฝ่ายบุตรชายหญิง
ทั้งหมดก็พากันมาปลอบโยนบิดา
แต่ท่านไม่ยอมรับการปลอบโยน
กล่าวว่า “อย่าเลย เราจะโศกเศร้า

ถึงลูกเราจนกว่าเราจะตามลงไปยังแดนคนตาย” บิดาของเขาร้องไห้ คิดถึงเขาดังนี้

โยเซฟถูกเกลียดชังโดยพี่ชายของเขา

พระเจ้าได้อธิบายความกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาลไว้ในประโยคสั้นๆ ว่า “**พระองค์ได้สร้างดวงดาวต่างๆ มากมาย**” (ปฐมกาล 1:16) แต่พระเจ้าย่ได้ใช้หนึ่งในสี่ส่วนของหนังสือปฐมกาลเพื่อพูดถึงชายคนหนึ่งคือ โยเซฟ คนคนหนึ่งที่ดีำเนินชีวิตตามแนวทางของพระเจ้าถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับพระองค์ คุณก็เช่นกัน ที่พระเจ้าได้เลือกให้เป็นเหมือนกับพระเยซูพระบุตรของพระองค์ ก็เช่นเดียวกันกับโยเซฟที่เป็นเหมือนกับพระคริสต์ตลอดการทดลองที่เกิดขึ้น

เราจะมาดูกันว่าโยเซฟเป็นเหมือนพระคริสต์มากขนาดไหน พระเจ้าได้เปิดเผยจุดประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อโยเซฟโดยผ่านทางความฝันสองครั้งด้วยกัน พี่ชายของโยเซฟเกลียดชังเขาก็เพราะเหตุนี้ เพราะโยเซฟทำในสิ่งที่ถูกต้องแต่พวกเขาไม่ได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง พวกเขาจึงเกลียดชังโยเซฟ และเป็นเพราะพ่อโปรดปรานในตัวโยเซฟมากกว่าคนอื่นๆ พระเยซูก็เช่นกันที่ได้ทำางานของพระบิดาแห่งฟ้าสวรรค์แม้แต่ในขณะที่พระองค์ยังเด็กอยู่ ทั้งพระเยซูและโยเซฟเป็นที่รักของบิดาและได้ถูกส่งออกไปทำพันธกิจในที่ที่ไม่มีผู้คนยอมรับ “**พระองค์ (พระเยซู) ได้เสด็จมายังบ้านเมืองของพระองค์ และชาวบ้านชาวเมืองของพระองค์ไม่ได้ต้อนรับพระองค์**” (ยอห์น 1:11) “**ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้เป็นจริงตามที่เขียนไว้ในพระธรรมของเขาที่ว่า เขาได้เกลียดชังเราโดยไม่มีสาเหตุ**” (ยอห์น 15:25)

โยเซฟเคยเป็นเด็กเลี้ยงแกะมาก่อน พระเยซูก็เป็นที่ยู้จักในฐานะของผู้เลี้ยงแกะ (ยอห์น 10:10) ทั้งโยเซฟและพระเยซูได้ถูกปลดเปลื้องเครื่องแต่งกายและถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ทั้งสองได้ถูกนำตัวไปอียิปต์-พระเยซูถูกนำตัวไปอียิปต์เพื่อรอดพ้นจากความโกรธของเฮโรด ทั้งสองถูกขายในราคาของทาาส พระเยซูถูกขายด้วยเหรียญเงินเพียงสามสิบเหรียญซึ่งเป็นราคาทั่วไปที่เขาขายทาาสกันในท้องตลาด ส่วนโยเซฟถูกขายในราคาเพียงยี่สิบเหรียญเงิน

เป็นราคาสำหรับทาสที่มีตำหนิหรือทาสที่พิการ ช่างเป็นความน่าอับอายเหลือเกิน! แต่พระเจ้าก็ได้เตรียมโยเซฟไว้สำหรับความยิ่งใหญ่ “ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย” (มาระโก 10:43) ทั้งโยเซฟและพระเยซูได้ละทิ้งสถานที่แห่งเกียรติยศในบ้านของบิดาเพื่อไปเป็นทาสในต่างแดน

“ท่านจะมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือ แต่ได้กลับทรงสละ และทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์” (ฟิลิปปี 2:5-7) การรับใช้ของคุณเป็นอย่างไรบ้าง? ถ้าคุณกำลังเจอกับความตกต่ำ ให้คุณระลึกถึงพระเยซูไว้ “ท่านทั้งหลายจงคิดถึงพระองค์ผู้ได้ทรงยอมทนต่อคำคัดค้านของคนบาป เพื่อว่าท่านทั้งหลายจะได้ไม่รู้สึกรำคาญ” (ฮีบรู 12:3)

ให้ระลึกไว้เสมอว่า พระเจ้าจะทรงยกคุณขึ้นเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม และพระองค์ทรงอยู่กับคุณเพื่อจะปลอบใจคุณในช่วงเวลาแห่งการทดลองเสมอ “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย” (1เปโตร 5:6-7)

พระเยซูได้กล่าวว่า “พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21) เราไม่สามารถคาดหวังว่าเราจะได้รับการปฏิบัติที่ดีไปกว่าโยเซฟหรือพระเยซูได้รับ “ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขาปฏิบัติตามคำของเรา.....” (ยอห์น 15:20) แต่เราสามารถมีสันติสุขได้โดยที่รู้ว่าพระเจ้าอยู่กับเราและพระองค์กำลังทำงานตามจุดประสงค์ของพระองค์ทั้งภายในเราและผ่านทางเรา “เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับศักดิ์ศรี ซึ่งจะเผยให้แก่เราทั้งหลาย” (โรม 8:18) แล้วในวันนั้น จะมาถึงซึ่งเป็นวันที่เราได้ครอบครองร่วมกันกับพระองค์

เรื่องที่ 36 โยเซฟถูกล่อลวง

ปฐมกาล 39:1-4, 6-8, 9-12, 16-22, 23

โยเซฟถูกพาไปยังอียิปต์ แล้วโปทิฟาร์ข้าราชการสำนักของฟาโรห์ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ เป็นคนอียิปต์ ชื่อโยเซฟไว้จากมือคนอิชมาเอลผู้พาเขามาที่นั่น ²พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โยเซฟจึงเจริญรวดเร็ว เขาอยู่ในบ้านคนอียิปต์นายของเขา ³นายก็เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และพระเจ้าทรงโปรดให้การงานทุกอย่างที่กระทำเจริญขึ้นมากในมือของโยเซฟ โยเซฟรับใช้ถูกใจนาย นายก็ตั้งให้เป็นผู้ดูแลการงานในบ้าน และมอบทรัพย์สินของทั้งปวงไว้ในความดูแลของโยเซฟทั้งสิ้น ⁶นายมอบของทุกอย่างของเขาไว้ในความดูแลของโยเซฟ เมื่อมีโยเซฟแล้ว เขาก็มิได้เอาใจใส่สิ่งใดเลย เว้นแต่อาหารที่ทานรับประทาน

โยเซฟนั้นเป็นคนสวยหน้าตาคมคาย อยู่มาภายหลังภรรยาของนายมองดูโยเซฟด้วยความปฏิพัทธ์ และชวนว่า “มานอนกับฉันเถิด” ⁸แต่โยเซฟไม่ยอม จึงตอบแก่ภรรยาของนายว่า “คิดดูเถิด เมื่อมีข้าพเจ้า นายก็ได้หวังสิ่งใดซึ่งอยู่ในบ้านเรือน ได้มอบของทุกอย่างที่มีอยู่ไว้ในมือข้าพเจ้า ⁹ในบ้านนี้นายก็ไม่ใหญ่กว่าข้าพเจ้า นายมิได้หวังสิ่งใดจากข้าพเจ้า ยกเสียแต่ตัวท่านเพราะเป็นภรรยาของนาย ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้” ¹⁰แม้นางชวนโยเซฟวันแล้ววันเล่า โยเซฟก็ไม่ยอมนอนกับนางหรืออยู่ด้วยกัน ¹¹วันหนึ่งโยเซฟเข้าไปในบ้านเพื่อทำธุระการงานของเขา ไม่มีชายประจำบ้านคนใดอยู่ในนั้น ¹²นางก็คว้าเสื้อผ้าโยเซฟเหนียวรั้งไว้ แล้วพูดว่า “มานอนอยู่กับฉันเถิด” แต่โยเซฟทิ้งเสื้อผ้าไว้ในมือนางหนีไปข้างนอก

¹⁶แล้วนางก็เก็บเสื้อผ้าไว้ใกล้ตัวจนนายกลับมามัน ¹⁷แล้วนางก็บอกกับนายดังนี้ว่า “อ้ายบ่าวชาติฮิบรูที่ท่านนำมาไว้นั้นเข้ามาหาจะทำหยาบคายแก่ฉัน” ¹⁸เมื่อฉันทรงขึ้น มันก็ทิ้งเสื้อผ้าไว้กับฉันหนีไปข้างนอก”

¹⁹ ครั้นนายได้ฟังคำภรรยาบอกว่า “บ่าวของท่านทำกับฉันดั่งนั้น” ก็โกรธนัก ²⁰ จึงเอาโยเซฟไปจำไว้ในคุกที่ที่ซึ่งนักโทษหลวง โยเซฟก็ต้องจำอยู่ที่นี่ ²¹ แต่ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ และทรงสำแดงความรักมั่นคงแก่เขา ทรงโปรดให้พัสติเมตดาปรานีเขา ²² พัสติก็มอบนักโทษทั้งปวงที่อยู่ในเรือนจำไว้ในความดูแลของโยเซฟ ²³ เพราะเหตุพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน และการงานใดๆ ที่ท่านกระทำ พระเจ้าก็ทรงโปรดให้เจริญ

ข้อควรคิด

“ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ธรรม พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” (1โครินธ์ 10:13) วิธีการหลีกเลี่ยงทางฝ่ายร่างกายของโยเซฟคือ การวิ่งออกไปจากการล่อลวงนั้น ช่างเป็นตัวอย่างที่ดีมากของการมีชัยชนะเหนือการล่อลวง! “เพราะจะเป็นความดีความชอบอย่างไรถ้าท่านทำ ความชั่ว และท่านถูกเขียนเพราะการกระทำชั่วนั้น แม้ท่านจะอดทนต่อการถูกเขียนด้วยความอดกลั้น แต่ว่าถ้าท่านทั้งหลายกระทำการดี และทนเอาเมื่อตกทุกข์ยาก เพราะการดั้นนั้น ท่านก็จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า” (1เปโตร 2:20)

“แต่ถึงแม้ว่าท่านทั้งหลายต้องทนทุกข์ เพราะเหตุประพฤติกาล ชอบธรรม ท่านก็เป็นสุขขออย่ากลัวเขา และอย่าคิดวิตกไปเลย แต่ในใจของท่าน จงเคารพนับถือ พระคริสต์ว่าเป็น องค์พระผู้เป็นเจ้า จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเสมอ เพื่อท่านจะสามารถตอบทุกคนที่ถามท่าน

ว่า ท่านมีความหวังใจเช่นนี้ด้วยเหตุผลประการใด แต่จงตอบด้วยใจสุภาพและด้วยความนับถือ และให้ความสำนึกผิดชอบของท่านไม่เป็นเหตุติท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านถูกใส่ร้าย คนที่กล่าวร้ายความประพฤติของท่านในพระคริสต์ จะต้องได้รับความอับอาย” (1เปโตร3:14-16)

พระเยซูคริสต์โดนล่อลวงเช่นกัน แต่พระองค์ไม่ยอมตกลงไปในการล่อลวงนั้น “เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานและถูกลองใจ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกลองใจได้” (ฮีบรู 2:18)

“เพราะว่า เรามีได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ทรงถูกทดลองใจเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป 16 ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลาย จงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับพระเมตตา และจะได้รับพระคุณที่จะช่วยเราในขณะนี้ที่ต้องการ” (ฮีบรู 4:15-16)

โยเซฟรับใช้พระเจ้าในเรือนจำ

โยเซฟได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานภายในคุกอย่างมากมายและพระเจ้าได้ช่วยพรทุกอย่างที่โยเซฟทำอย่างเจริญรุ่งเรือง ช่วงระยะเวลาที่เขาอยู่ในคุก พระเจ้าช่วยให้เขาสามารถแก้ความฝันของนักโทษสองคนในคุกได้ (ปฐมกาลบทที่ 40) และความฝันทั้งสองเรื่องก็ได้เกิดขึ้นตามที่โยเซฟได้บอกไว้ ฟาโรห์ได้แขวนคอพนักงานขนม แต่สำหรับพนักงานน้ำองุ่นฟาโรห์ได้ตั้งเขาไว้ในตำแหน่งเดิมของเขา

โยเซฟได้บอกกับพนักงานน้ำองุ่นว่า เมื่อท่านได้ตำแหน่งแล้วอย่าลืมเล่าเรื่องของเขาให้ฟาโรห์ฟังด้วย แต่พนักงานน้ำองุ่นได้ลืมเรื่องของโยเซฟไปเลย หลังจากนั้นสองปี ฟาโรห์มีความฝันอยู่สองเรื่องที่ไม่มีใครสามารถแก้ฝันได้เลย ในเวลานั้นแหละที่พนักงานน้ำองุ่นนึกถึงโยเซฟขึ้นมาได้ว่า เขาสามารถแปลความฝันได้ ฟาโรห์จึงได้ส่งคนไปตามโยเซฟมา “อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เพราะว่าถ้าเราไม่ทำใจแล้ว เราก็มักจะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร” (กาลาเทีย 6:9)

เรื่องที่ 37 โยเซฟได้เป็นผู้ครอบครองอียิปต์

ปฐมกาล 41:14-40, 42, 46-54

¹⁴ฟาโรห์จึงรับสั่งให้เรียกโยเซฟมา เขาก็รีบไปเบิกตัวโยเซฟ ออกจากคุกใต้ดิน ครั้นโยเซฟโกนศีรษะผลัดเสื้อผ้าแล้วก็เข้าเฝ้าฟาโรห์ ¹⁵ฟาโรห์ตรัสแก่โยเซฟว่า “เราฝันไป หามิผู้ใดแก้ฝันได้ไม่ เราได้ยินว่า เมื่อเจ้าได้ฟังความฝัน เจ้าก็แก้ฝันได้” ¹⁶โยเซฟจึงทูลตอบฟาโรห์ว่า “การแก้ฝันมิได้อยู่ที่ข้าพระบาท พระเจ้าต่างหากจะประทานคำตอบอันควรแก่ฟาโรห์” ¹⁷ฟาโรห์จึงตรัสแก่โยเซฟว่า “ในความฝันของเรานั้น เรายืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำไนล์ ¹⁸โคเจ็ดตัวอ้วนพึ่พามนำดูขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ กินใบอ้ออยู่” ¹⁹แล้วโคอีกเจ็ดตัวตามขึ้นมา ไม่งามน่าเกลียดมากและซูบผอม เราไม่เคยเห็นมีโคเลวอย่างนี้ทั่วแผ่นดินอียิปต์เลย ²⁰โคที่ซูบผอม ไม่งามนั้นกินโคอ้วนพึ่เจ็ดตัวแรกนั้นเสียหมด” ²¹เมื่อกินหมดแล้วหามิใครรู้ว่ามันกินเข้าไปไม่ เพราะยังผอมอยู่เหมือนแต่ก่อน แล้วเราก็ตื่นขึ้น

²²ในความฝันของเรา เรายังเห็นต้นข้าวต้นหนึ่ง มีรวงเจ็ดรวงอกขึ้นมา เป็นข้าวเมล็ดเต่งและงามดี ²³กับเห็นข้าวอีกเจ็ดรวงอกขึ้นมา ภายหลังเป็นข้าวเหี่ยวลีบ และเกรียมเพราะลมตะวันตก ²⁴รวงข้าวลีบนั่นกลืนกินรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นเสีย เราเล่าความฝันนี้ให้โหรฟัง แต่ไม่มีใครอธิบายได้” ²⁵โยเซฟจึงทูลฟาโรห์ว่า “พระสุบินของฟาโรห์มีความหมายอันเดียวกัน พระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์ทราบสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ” ²⁶โคอ้วนพึ่เจ็ดตัวนั้นคือเจ็ดปี และรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้นก็คือเจ็ดปี เป็นความฝันอันเดียวกัน ²⁷โคเจ็ดตัวซูบผอมน่าเกลียดที่ขึ้นมา ภายหลังคือเจ็ดปี กับรวงข้าวเจ็ดรวงลีบและเกรียมเพราะลมตะวันตกนั้น คือเจ็ดปีที่กันดารอาหารด้วย ²⁸เป็นจริงอย่างที่ข้าพระบาททูลฟาโรห์ คือพระเจ้าทรงสำแดงให้ฟาโรห์รู้สิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำ” ²⁹จะมีอาหารบริบูรณ์ทั่วประเทศอียิปต์ถึงเจ็ดปี ³⁰หลังจากนั้นจะบังเกิดการกันดารอาหารอีกเจ็ดปี จนประชาชนจะล้มความอุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์เสีย การกันดารอาหารจะล้างผลาญแผ่นดิน ³¹เพราะการ

กัณดารอาหารที่เกิดขึ้นตามมานี้ ประชาชนจึงจำความอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินไม่ได้ ด้วยว่าการกัณดารอาหารนั้นรุนแรงนัก ³²ที่ฟาโรห์สุบินสองครั้งนั้น ก็หมายความว่าสิ่งนั้นพระเจ้าทรงกำหนดไว้แล้ว และพระเจ้าจะทรงให้บังเกิดในเร็วๆ นี้ ³³เพราะฉะนั้นขอฟาโรห์เลือกคนที่มีความคิดดี มีปัญญา ตั้งให้ดูแลประเทศอียิปต์ ³⁴ขอฟาโรห์ทำดังนี้คือจัดพนักงานไว้ทั่วแผ่นดิน และเก็บผลหนึ่งในห้าส่วนแห่งประเทศอียิปต์ไว้ตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น ³⁵ให้คนเหล่านั้นเก็บอาหารในปีที่อุดมเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงนั้นไว้ และสะสมข้าวด้วยอำนาจของฟาโรห์ไว้เป็นอาหารในหัวเมือง และให้เขาตนไว้ ³⁶อาหารนี้จะได้เป็นเสบียงสำรองในแผ่นดินระหว่างเจ็ดปีที่กัณดารอาหาร ซึ่งจะเกิดขึ้นในประเทศอียิปต์ดังนี้แผ่นดินจะไม่พินาศเสียไปเพราะกัณดารอาหาร” ³⁷ฝ่ายฟาโรห์และข้าราชการทั้งปวงก็เห็นชอบในข้อเสนอนี้ ³⁸ฟาโรห์ตรัสกับบรรดาข้าราชการว่า “เราจะหาคนที่มีพระวิญญาณพระเจ้าอยู่ในตัวเหมือนคนนี้ได้หรือ” ³⁹ฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า “เพราะพระเจ้าได้ทรงสำแดงเรื่องนี้ทั้งสิ้นแก่ท่าน จะหาผู้ใดที่มีความคิดดีและมีปัญญาเหมือนท่านก็ได้ไม่ได้” ⁴⁰เราจะตั้งท่านไว้ให้ดูแลราชอาณาจักร และให้ประชาชนทั้งหลายของเราปฏิบัติตามคำของท่าน เว้นแต่ฝ่ายพระที่นั่งเท่านั้นเราจะเป็นใหญ่กว่าท่าน” ⁴²ฟาโรห์ทรงถอดอัครมจรค์ตราออกจากพระหัตถ์ สวมให้โยเซฟ กับให้สวมเสื้อผ้าป่านเนื้อละเอียด และสวมสร้อยทองคำให้ที่คอ

⁴⁶เมื่อโยเซฟเข้าเฝ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์นั้น ท่านอายุได้สามสิบปี แล้วท่านก็ออกจากที่เข้าเฝ้าฟาโรห์เที่ยวไปทั่วประเทศอียิปต์ ⁴⁷ในเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้นดินก็ออกผลมากมาย ⁴⁸โยเซฟเก็บอาหารทั้งเจ็ดปีซึ่งมีอยู่ในประเทศอียิปต์ไว้หมด สะสมไว้ในหัวเมือง ผลที่เกิดขึ้นในนารอบหัวเมืองใด ก็

เก็บไว้ในหัวเมืองนั้น⁴⁹ โยเซฟสะสมข้าวไว้ฉุกเฉินภัยในทะเลมากมายจนต้องหยุดคิดบัญชี เพราะนับไม่ถ้วน⁵⁰ ก่อนถึงปีกันดารอาหาร โยเซฟมีบุตรชายสองคน ซึ่งนางอาเสนัทบุตรโธฟีรา ปุโรหิตเมืองโอนมีให้ท่าน⁵¹ โยเซฟเรียกลูกหัวปีว่า มนัสเสห์ “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าลิ้มความยากลำบากทั้งปวง และบรรดาพงศ์พันธุ์ของบิดาเสีย”⁵² บุตรที่สองท่านเรียกชื่อว่า เอฟราอิม “เพราะว่าพระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามีพงศ์พันธุ์ทวีขึ้นในดินแดนที่ข้าพเจ้าได้รับความทุกข์ใจ”⁵³ เจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ในประเทศอียิปต์ก็ล่วงไป⁵⁴ จึงเกิดกันดารอาหารเจ็ดปี ดังที่โยเซฟทำนายไว้ การกันดารอาหารนั้น เกิดทั่วแคว้นทั้งหลายแต่ทั่วประเทศอียิปต์ยังมีอาหารอยู่

ปฐมกาล 42:1-3

¹เมื่อยาโคบรู้ว่ามิชลาในอียิปต์ จึงพูดกับพวกลูกของตนว่า “มานั่งมองดูกันอยู่ทำไมเล่า”² ยาโคบพูดต่อไปว่า “เราได้ยินว่ามีข้าวในอียิปต์ไปซื้อข้าวจากที่นั่นมาให้เรา เพื่อเราจะได้มีกินไม่อดตาย”³ พี่ชายของโยเซฟสิบคนก็ไปซื้อข้าวที่อียิปต์”

ข้อควรคิด

พระเยซูได้เริ่มงานรับใช้ตอนที่พระองค์อายุได้ 30 ปี เช่นเดียวกันกับโยเซฟ และโยเซฟได้รับการแต่งตั้งให้มีตำแหน่งสูงหลังจากที่ผ่านพ้นช่วงความทุกข์ทรมานไปแล้ว พระเยซูก็ได้รับการยกขึ้นในตำแหน่งแห่งความชอบธรรมของพระองค์ “และเมื่อทรงปรากฏพระองค์ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาที่กางเขน เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นอย่างสูง และได้ประทานพระนามเหนือนามทั้งปวงให้แก่พระองค์ เพื่อเพราะพระนามนั้นทุกเข้านในสวรรค์ ที่แผ่นดินโลก ใต้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกกราบพระเยซู และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับ ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระบิดาเจ้า” (ฟิลิปปี

“พระองค์ทรงวินิจฉัยระหว่างบรรดาประชาชาติ และจะทรงตัดสินเพื่อชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก.....ประชาชาติจะไม่ยกดาบต่อสู้กันอีก เขาจะไม่ศึกษายุทธศาสตร์อีกต่อไป” (อิสยาห์ 2:4)

ครั้งหนึ่งที่พี่ชายของโยเซฟได้พูดว่า “เจ้าจะปกครองเราหรือนั้นหรือ เจ้าจะมีอำนาจครอบครองเราหรือ” พวกพี่ชายก็ยิ่งชิงโยเซฟมากขึ้นอีก เพราะความฝัน และเพราะคำของเขา” (ปฐมกาล 37:8) ในคำอุปมา พระเยซูได้เปิดเผยว่า นี่ก็เป็นทัศนคติของผู้นำชาวยิวที่มีต่อพระองค์ในเวลานั้นเช่นกัน “เราไม่ต้องการให้ผู้นี้ครอบครองเรา” (ลูกา 19:14) แต่ทั่วทั้งแผ่นดินโลกจะกลายเป็นอาณาจักรของพระคริสต์ “และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆ เสียงกล่าวขึ้นดังๆ ในสวรรค์ว่า “และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 11:15)

คุณได้ต้อนรับพระเยซูให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือชีวิตของคุณหรือไม่? คุณยอมจำนนต่อการปกครองของพระองค์หรือไม่? “ข้อนี้เป็นความจริง คือถ้าเราตายกับพระองค์ เราก็จะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ ถ้าเรามีความอดทน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ ถ้าเราไม่ยอมรับพระองค์ พระองค์ก็จะไม่ทรงยอมรับเราเช่นเดียวกัน” (2ทิโมธี 2:11-12)

ถ้าเราเป็นผู้ที่ได้รับการไถ่แล้ว อีกไม่นานเราก็จะได้ครองครองร่วมกับพระองค์ (วิวรณ์ 5:9-10) “ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์” (วิวรณ์ 3:21)

เรื่องที่ 38 โยเซฟให้อภัยพี่ชายของเขา

เราไม่มีที่ว่างเพียงพอที่จะเล่าเรื่องทั้งหมดเกี่ยวกับการที่พี่ชายของโยเซฟ ซึ่งได้เดินทางมาที่อียิปต์ในช่วงของการกันดารอาหาร และโยเซฟได้ทดสอบดูพวกเขาว่า พวกเขาจะมีจิตใจที่ชั่วร้ายอยู่อีกหรือไม่ โยเซฟได้พบว่าพวกพี่ชายของเขาได้กลับใจใหม่จากการที่เคยทำบาปกับโยเซฟมาก่อน และตอนนี้พวกเขารักเบนยามินน้องชายคนสุดท้ายของเขามากจนสามารถยอมสละชีวิตของพวกเขาเพื่อน้องชายคนนี้ได้ (เรื่องนี้อยู่ในปฐมกาลบทที่ 42:44)

เป็นเพราะทัศนคติที่เปลี่ยนไป
โยเซฟจึงได้ตัดสินใจเปิดเผยตัวเอง
และยอมคืนดีกับพวกพี่ชายของเขา
ทำให้พี่ชายของเขาประหลาดใจมาก
ที่น้องชายของเขายังมีชีวิตอยู่!

ปฐมกาล 45:1-11, 14-15

โยเซฟอดกลั้นต่อหน้า
บรรดาผู้ที่ยืนอยู่ต่อไปอีกมิได้ก็
ร้องสั่งว่า “ให้ทุกคนออกไปเสีย
เถิด” จึงไม่มีผู้ใดยืนอยู่ด้วย เมื่อโยเซฟแจ้งให้พี่น้องรู้จักตัวท่าน² แล้ว
โยเซฟร้องให้เสียงดัง จนคนอียิปต์ทั้งหลายได้ยิน และคนในสำนักพระ
ราชวังฟาโรห์ได้ยิน

โยเซฟบอกพวกพี่น้องว่า “เราคือโยเซฟ บิดาเรายังมีชีวิตอยู่หรือ”
ฝ่ายพวกพี่น้องไม่รู้ที่จะตอบประการใด เพราะตกใจกลัวที่เผชิญหน้า
กับโยเซฟ “โยเซฟจึงบอกพี่ชายว่า “เชิญเข้ามาใกล้เราเถิด” เขาก็เข้ามา
ใกล้ แล้วโยเซฟว่า “เราคือโยเซฟน้องที่พี่ชายมายังอียิปต์⁵ แต่บัดนี้อย่า
เสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้
เราให้มาก่อนหน้าพี่ เพื่อจะได้ช่วยชีวิต⁶ เพราะมีการกันดารอาหารใน
แผ่นดินสองปีแล้ว ยังอีกห้าปีจะโศกนาหรือเกี่ยวข้าวไม่ได้เลย⁷ พระเจ้า
ทรงใช้เรามาก่อนพี่ เพื่อสงวนคนที่เหลือส่วนหนึ่งบนแผ่นดินไว้ให้พี่
และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยกู้อันใหญ่หลวง⁸ ฉะนั้นมิใช่พี่เป็น
ผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็น
เหมือนตัวบิดาฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวังทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครอง
ประเทศอียิปต์ทั้งหมด รีบไปหาบิดาเราบอกท่านว่า โยเซฟบุตรของ
ท่านพูดดังนี้ว่า พระเจ้าทรงโปรดให้ข้าพเจ้าเป็นเจ้าเหนืออียิปต์ทั้งสิ้น
ขอไปหาลูก อย่าได้ช้า¹⁰ พ่อจะได้อาศัยอยู่ในเมืองโกเชน และพ่อจะได้
อยู่ใกล้ลูก ทั้งตัวพ่อกับลูกหลาน และฝูงแพะแกะฝูงโค และทรัพย์

ทั้งหมดของพ่อ ¹¹ ลูกจะบำรุงรักษาพ่อที่นั่น ด้วยยังจะกันดารอาหารอีกห้าปี มิฉะนั้นพ่อและครอบครัวของพ่อและผู้คนที่พ่อมืออยู่จะยากจนไป ¹⁴ โยเซฟกอดคอเบนยามินผู้น้องแล้วร้องไห้ เบนยามินก็กอดคอโยเซฟร้องไห้เหมือนกัน ¹⁵ โยเซฟจึงจูบพี่ชายทั้งปวงและร้องไห้ พี่น้องก็สนิทสนมกับโยเซฟ

ปฐมกาล 47:28, 50:15, 18-22

²⁸ ยาโคบมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินอียิปต์สิบเจ็ดปี รวมอายุยาโคบได้ร้อยสี่สิบเจ็ดปี

¹⁵ เมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาสิ้นชีวิตแล้ว จึงพูดว่า “น่ากลัวโยเซฟจะชังพวกเรา และจะแก้แค้นเพราะการประทุษร้ายที่พวกเราเคยกระทำแก่เขา” ¹⁸ พี่ชายก็พากันมาราบลงต่อหน้าโยเซฟแล้วว่า “ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน” ¹⁹ โยเซฟจึงบอกเขาว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นดังพระเจ้าหรือ

²⁰ พวกท่านคิดร้ายต่อเรากิจริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นนี้แล้ว คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก ²¹ ดังนั้นเพื่ออย่ากลัวเลย เราจะบำรุงเลี้ยงพี่ทั้งบุตรด้วย” โยเซฟพูดปลอบโยนพวกพี่น้องดังนี้ทำให้เขาอุ่นใจ ²² โยเซฟอาศัยอยู่ในอียิปต์กับครอบครัวบิดาของท่าน โยเซฟอายุยืนได้ร้อยสิบปี

โยเซฟค้นพบจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

ความฝันในวัยเด็กที่พระเจ้าได้บอกกับโยเซฟนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เขาได้ตระหนักถึงจุดประสงค์ในอนาคตที่พระเจ้ามีให้กับชีวิตของเขาอย่างแน่นอน เขาวางใจว่าพระเจ้ามีแผนการที่ดี และสิ่งนี้ช่วยให้เขาสามารถให้อภัยพวกพี่ชายของเขาได้ เรารู้ว่าโยเซฟได้ให้อภัยพวกเขาแล้ว เพราะเขาตั้งชื่อลูกชายคนแรกของเขาว่า มัณสะเสห์ ซึ่งหมายถึง “ลืมน” เขาตัดสินใจที่จะละทิ้งอดีตทั้งหมดไป “แต่ข้าพเจ้าทำอย่างหนึ่ง คือลืมนสิ่งที่ผ่านพ้นมาแล้วเสีย และโน้มตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย

เพื่อจะได้รับรางวัล ซึ่งในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ” (ฟิลิปปี 3:13-14)

เป็นเพราะโยเซฟมีวิญญานแห่งการให้อภัยและยอมลืมเรื่องต่างๆ ในอดีต พระเจ้าจึงได้ช่วยพระยา โยเซฟได้ตั้งชื่อลูกชายคนที่สองว่า “เอฟราอิม” หมายถึง “ผลสองเท่า” เป็นเรื่องที่วิเศษมากที่ได้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าทรงอยู่เหนือทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา และสามารถทำให้เราเข้ากับแผนการของพระเจ้าได้อย่างเหมาะสมในเรื่องของการให้อภัยและความพึงพอใจ! พระเยซูก็เช่นกัน ได้ให้อภัยผู้ที่ตรึงพระองค์ พระองค์รู้ดีว่า พวกเขาไม่เข้าใจว่าสิ่งที่เขาทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ผิด

ตลอดการทดลองที่เกิดขึ้น โยเซฟสามารถเป็นได้เหมือนกับภาพลักษณ์ของพระคริสต์ “เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ 29 เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉาย แห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก” (โรม 8:28-29)

อย่างเช่นโยเซฟได้ทดสอบดูทัศนคติของพวกพี่ชาย พระเยซูก็ทดสอบทัศนคติของเรามีต่อพระองค์เช่นกัน โดยการดูว่าเรารักซึ่งกันและกันแค่ไหน “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา” “พระบัญญัติของเรา คือให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน” (ยอห์น 14:15, 15:12) ถ้าเรารักพระองค์เรา พระองค์จะเปิดเผยพระองค์ต่อเรา ให้อภัยเรา และดูแลเรา เช่นเดียวกับที่โยเซฟได้ให้อภัยและดูแลพี่ชายของเขาเป็นอย่างดี

พระเจ้ากำลังเตรียมคุณอยู่ เพื่อจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ซึ่งพระองค์ได้เตรียมไว้ให้คุณแล้ว “ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้” (เอสเธอร์ 4:14) ให้เราแต่ละคนเป็นบุคคลที่พระเจ้าต้องการให้เราเป็นไม่ว่าเราจะอยู่ในจุดไหนก็ตามเพื่อพระองค์จะสามารถใช้เราในแผ่นดินอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้

สิ่งที่ควรทำ

ห้องจำข้อพระคัมภีร์ในปฐมกาล 50:20

ดรรชนีหัวข้อหลัก

อับราฮัม, หน้า 45-65

การทรงเรียก, 45-47

โลท, 50-54

พันธสัญญา 56-59, 61-62

อับราฮัม 65-69, 77-83

การขอเผื่อผู้อื่น 65-69

สหยาของพระเจ้า 68-69

การทดสอบความเชื่อ 77-79

หามรยาให้อิสอัค 79-83

อาดัม 16-17

ทูตสวรรค์-จัดการกับ 30-32

นาวาแห่งความปลอดภัย 41-43

อาวุธของพระเจ้า 54

หอบาเบล 43-44

เบธเอล 90-92, 110-111

เบธเลเฮม 111-112

คาอินและอาเบล 27-29

การตีสอน 99-100

การเข้าสู่หนัด 61-65

พันธสัญญา 56-59, 61-62

การทรงสร้าง 1-16

กางเขนของพระคริสต์ 8-9, 79

เอลีเชอร์ 79-83

ลูกจ้าง 103-104

เอโนค 33-35

เอซาว 83-90, 104-106, 109

ความเชื่อ 46, 58-59, 73-74, 77-79

น้ำท่วม 39-41

การให้อภัย 123-126

การเกิดผลที่ดี 12-13, 126

การนำทาง 81

นางฮาการ์ 59-61, 74-75, 77

อิสอัค 73-81, 82-89

อิซมาเอล 59-61, 74-77

ยาโคบ 83-95, 97-111

การต่อรองสำหรับบุตรหัวปี
83-86

หลอกลวงเพื่อให้ได้พระพร
86-90

ความฝันที่เบธเอล 90-91

รับใช้เพื่อราเชล 92-93

ความยุ่งยากที่เกิดขึ้นใน

ครอบครัว 94-107

ปล้ำสู้กับพระเจ้า 107-108

บุตรชายของยาโคบ 97-107

พระเยซู 58-59

ปรากฏในการทรงสร้าง 4-16

- การเสด็จกลับมาอีกครั้ง 34-35, 37-38
- นาวาแห่งความรอด 41-42
- บุโรหิต-กษัตริย์ เหมือนเมลคีเซเดค 55
- พบในอิสอัค 79
- หนทางสู่สวรรค์ 91-92
- เสด็จมาในฐานะของผู้รับใช้ 92-93
- พบในโยเซฟ 115-116, 118, 122-123
- การให้อภัย/ค้นพบ 99, 112-126
- จุดประสงค์ 122-123
- การพิพากษา 37-39
- เลอาห์ 95-99
- โลท 50-54
- การแต่งงาน 17-19, 50, 81-82, 89-90
- เมลคีเซเดค 55
- เมธูเซลาคี 33-35
- โมอานี 35-43
- การอธิษฐาน 67-69, 81, 106-109
- ความหยิ่ง 44-45
- คำสัญญา 5-6, 46-47, 66, 57, 73-74, 107
- การจัดเตรียม 16-18, 77-79
- ราเชล 92-93, 111-112
- เกี่ยวในสิ่งที่เราหว่าน 94-95
- เรเบคาห์ 79-90
- การคืนดีกัน 109
- การไถ่ 23-24, 29-30
- การกลับใจใหม่ 52, 89-90, 110-111
- การหยุดพัก 14-16
- การฟื้นคืนพระชนม์ 10-11, 79
- ซาราย/ซาร่าห์ 48, 50, 65-66, 73-74
- ซาตาน 19-23, การยับยั้ง 49, 50, 71-73
- ความบาป, ผลลัพธ์ 7-8, 49, 62-65, 72-73, 75-77
- โซโดม/โกโมราห์ 69-71
- สงครามฝ่ายวิญญาณ 46-47, 54, 75-77
- ทนทุกข์เพื่อความชอบธรรม 28-29
- การถูกทดลอง 71-73, 116-119
- การดำเนินไปกับพระเจ้า 33-35

เฉลยคำตอบ

คำตอบในการศึกษาพระคัมภีร์ปฐมกาลอยู่ในหน้านี้ ดังนั้นคุณสามารถตรวจสอบคำตอบของคุณได้หลังจากที่คุณตอบคำถามครบถ้วนทุกข้อแล้ว คำตอบมีดังนี้ :

หน้า 3-4

1. ปก, ความสว่าง, ความสว่าง, ความมืด
2. ภาคน้ำ, น้ำ, น้ำ
3. แห้ง, พืช, ผักหญ้า, ต้นไม้
4. ดวงสว่าง, วัน, คืน, ดวงดาว, เครื่องหมาย, ฤดู, วัน, ปี
5. สัตว์ทะเล, สิ่งที่มีชีวิต, นก
6. สัตว์ป่า, สัตว์ใช้งาน, เลี้ยงกลาน, มนุษย์, พระเจ้า, คีนุก
7. เสร็จงาน, พัก

หน้า 16-17

1. สวน, เอเดน
2. ทำ, รักษา
3. ผล, กินได้, ความดี, ความชั่ว, ตาย
4. กระดูกซี่โครง, หญิง

หน้าที่ 36-37

1. ความชั่วช้า, ความคิด, ความทารุณ
2. เสียพระทัย, โทมนัส
3. โปรดปราน, ชอบธรรม, ดีพร้อม, ดำเนิน
4. ทำ

หน้าที่ 47

1. ประชาชาติ
2. อวยพร
3. ชื่อเสียง
4. พร
5. อำนาจพร, อวยพร
6. สาป, แข่ง
7. พร, เจ้า

หน้าที่ 84-85

1. อธิษฐาน, ภรรยา, หมั้น, ตั้งครรภ์
2. 40, 60, 20
3. เบียดเสียด, งาม, ประชาชาติ, พี่, น้อง
4. เอชาว, เนื่อ, ถั่ว
5. ยาโคบ, เจียบ ๆ, บ้าน, พราน, ชาวทุ่ง

หน้า 100-101

1. รูเบน	7. กาด
2. ลีเมโอน	8. อาเซอร์
3. เลวี	9. อิสสาการ์
4. ยูดาห์	10. เสนุลุน
5. ดาน	11. โยเซฟ
6. นัฟทาลี	12. เบนยามิน

“เจ้าจะแสวงหาเราและพบเราเมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า” (เยเรมีย์ 29:13)

Published in numerous languages by World Missionary Press, Inc. as God supplies funds in answer to prayer. If you would like more copies for prayerful distribution, specify which language(s) you need and how many booklets.

ถ้าท่านสนใจศึกษาเพิ่มเติมในพระคำสอนของพระเจ้า
กรุณาติดต่อได้ที่ :

ขอรับหนังสือฟรีได้ที่: moreinfo@actsco.org

ACTSCO, P.O. Box 165, Chiang Mai 50000 Thailand

คู่มือนี้ไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อแจกจ่ายทั่วไป
แต่เพื่อการศึกษาส่วนตัวหรือภายในกลุ่ม

สำหรับแจกฟรี

Free — Not To Be Sold

